ഭാഗം 2

സ്മൃതി സാക്ഷ്യം

(വാങ്മയ ലിഖിത സംഭാവനകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ)

വചനത്തിന്റെ സുഗന്ധം

ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി

ഇടയലേഖനം

"എന്തു കഷ്ടത സഹിച്ചാലും സത്യവിശ്വാസത്തെ കൈവിടുന്നതല്ലെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന ദൃഢങ്ങളും സുസ്ഥിരങ്ങളുമായ അധരോഷ്ഠങ്ങളും ലോകത്തെ ആജ്ഞാപിക്കാനായി അവതരിച്ച ആളെന്നു ഘോഷിക്കുന്ന നാസികയും മനുഷ്യഹൃദയത്തെ തുളച്ചുനോക്കാൻ ദിവ്യശക്തിയുള്ള നേത്രങ്ങളും അഗാധ ബുദ്ധിമാനെന്നു വിളിച്ചുപറയുന്ന വിസ്തൃതമായ നെറ്റിത്തടവും തന്റെ ജനത്തെ വീശിത്തണുപ്പിക്കുന്നതിനോ എന്നു തോന്നുമാറുള്ള വെഞ്ചാമര സമാനമായ താടിയും ആകപ്പാടെ കമനീയമായ മുഖവും ഉപവാസത്താൽ ക്ഷീണിച്ചുള്ള കൃശഗാത്രവും ഉണ്ടായിരുന്ന നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ (മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനെ) ഒരിക്കൽ കണ്ടിട്ടുള്ളവർ ഒരുകാലത്തും മറക്കില്ല.' (എം.പി. വർക്കി എഴുതിയ 'മാർ ഗ്രീഗാറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജീവചരിത്രം 1903 പേജ്. 32) പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മ സുന്ദര ഭാവങ്ങളെ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന ഉദ്ധൃതവാക്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടയലേഖനങ്ങൾക്ക് മികച്ചൊരു തൊടുകുറിയാണ്. മലങ്കരസഭ ആഭ്യന്തര ശൈഥില്യങ്ങൾക്കും ബാഹ്യാക്രമണത്തിനും വിധേയമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിധിനിർണ്ണായക ഘട്ടത്തിലാണ് പ: പരുമലത്തിരുമേനിക്ക് ഭദ്രാസന ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപരിക്കേണ്ടിവന്നത്. നയചതുരനും, ക്രാന്തദർശിയും ആയ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സാമീപ്യവും സമ്പർക്കവും അദ്ദേഹത്തെ പ്രവൃദ്ധവീര്യനാക്കി. 'മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെക്കൊണ്ട് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെക്കൊണ്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസും ഇവരെ രണ്ടു പേരെയുംകൊണ്ട് സുറിയാനിസഭയും ശോഭിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു.' (Ibid. P. 38) ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ അനന്തര

ഫലങ്ങൾ നവീകരണപ്രസ്ഥാനക്കാരുടെ പ്രലോഭനങ്ങൾ അഞ്ചരക്കാരുടെ (വിദ്വാൻ കുട്ടിയച്ചന്റെ) അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ, കൊളമ്പു പ്രസംഗികളായ ഡേവിഡ്, വേഡ്സ്വർത്ത് തുടങ്ങിയവരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറ് മിഷ്യനറിമാരുടെ സംഘടിതമുന്നേറ്റങ്ങൾ ഇവയിലെല്ലാം താല്ക്കാലികമായി ആകൃഷ്ടരായ സ്വസമുദായാംഗങ്ങളെ യഥാർച്ഥ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് മടക്കിക്കൊണ്ടുവരിക എന്ന ചരിത്ര പ്രധാനമായ യജ്ഞമായിരുന്നു തിരുമേനിക്കു ചെയ്തുതീർക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. സഭയെ ഗ്രസിക്കുന്ന സന്ദേഹത, വിശ്വാസത്തിന്റെ നങ്കൂരമുറയ്ക്കായ്കയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആപൽഭീതികൾ, അസ്തിത്വ സാകല്യത്തിനു സംഭവിക്കുന്ന പിളർപ്പുകൾ ഇവയൊക്കെ അദ്ദേഹത്തെ ആകുല ചിത്തനാക്കി ഇടയലേഖനങ്ങളും കല്പനകളും തുടരെ തുടരെ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്കു നടന്നുചെന്നു. ജനങ്ങൾ സഭയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽനിന്നകന്നു പോകുന്നതിന് ഒരു പരിധിവരെ വൈദികരാണ് ഉത്തരവാദികളെന്നു പറഞ്ഞുവച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോപ്പിൽ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടവർ ഉത്തരവാദിത്വരാഹിത്യത്തോടുകൂടി പെരുമാറുന്നതിനെ അദ്ദേഹം ഭർസിച്ചു. കൂട്ടായ യത്നത്തിലൂടെ ഏതു പ്രതിബന്ധത്തെയും അതിജീവിക്കാൻ തിരുസഭയുടെ നേതൃത്വത്തെ ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുതിയ കല്പനകൾക്ക് ചരിത്രമൂല്യത്തോടൊപ്പം കാലദേശാതീതമായ സ്വഭാവമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തിരുസഭയുടെ ഭരണക്കാരും ഇടയന്മാരുമായ നമ്മുടെ കൂട്ടുവേലക്കാരും സഹോദരന്മാരും സഖികളുമേ വരുവീൻ. കർത്താവിന്റെ വേലയ്ക്കായി വേഗം ഒരുങ്ങുവീൻ. റൂഹായ്ക്കടുത്ത യുദ്ധത്തിന് അതിനടുത്ത സകല ആയുധങ്ങളും ധരിപ്പീൻ. ഹാ സഹോദരന്മാരെ, വരുവാനിരിക്കുന്ന ഭയങ്കരമായ ചോദ്യത്തേയും ന്യായവിധിയേയും പ്രതികാരത്തേയും ഓർത്തു ഭയപ്പെടുവിൻ. നമുക്ക് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കട്ടിവരാഹന്റെ കണക്കെടുത്തു വിളിക്കുമ്പോൾ നാം എന്തുത്തരം പറയേണ്ടയെന്നുവച്ചു ഭ്രമിപ്പീൻ. മടിയനായ ദാസനെ കയ്യും കാലും കെട്ടി എവിടേക്കു തള്ളിയിറക്കിയെന്നും ഓർത്തു വ്യസനിപ്പീൻ. പ്രിയമുള്ള വരെ, അങ്ങിനെയുള്ള പ്രതിഫലത്തിന് നാം പാത്രവാന്മാരായിത്തീർന്നാൽ നാം ഇപ്പോൾ എടുത്തിരിക്കുന്ന നാമംകൊണ്ടും വേഷംകൊണ്ടും എന്തു പ്രയോജനം. (1892 കുംഭം 29-ാം തിയതിയിലെ ഇടയലേഖനത്തിൽനിന്ന്)

പ: തിരുമേനിയുടെ ഭരണസീമയിൽപ്പെട്ട നിരണം, കൊല്ലം, തുമ്പമൺ എന്നീ തെക്കൻ ഭദ്രാസനങ്ങളാണ് നവീകരണപ്രസ്ഥാനക്കാരുടെയും വേദവിപരീതികളുടെയും കടന്നാക്രമണത്തിനു വിധേയമായത്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അറിയോസിന്റെ 'പാഷണ്ഡോപദേശങ്ങളെ ചെറുക്കാൻ

വനഭൂമി വെടിഞ്ഞ് ജനപഥങ്ങളിലേക്കിറങ്ങിയ അന്തോനീയസ്സിനെപ്പോലെ പരുമലയിലെ പർണ്ണശാല പരിത്യജിച്ച് അല്മായരുടെ അരികിലെത്തി അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ദൃഢശിലയിൽ അദ്ദേഹം പുനഃപ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ‘സ്വതന്ത്രമനസ്സോടും സ്വാഭിലാഷത്തോടുംകൂടി ദൈവത്തെയും മനുഷ്യരെയും സ്നേഹിക്കയും സേവിക്കയും ചെയ്യാൻവേണ്ടി അർപ്പണത്തിന്റെ ബലിവേദിയിൽ സ്വയം കത്തിജ്വലിക്കാൻ വെമ്പുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ സന്യാസികളെന്ന്” (സഭയും സന്യാസവും 1979 പേജ് 145) സ്വജീവിതത്തിലൂടെ പ: തിരുമേനി തെളിയിച്ചുതന്നു. ‘വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ പൂർണ്ണ യാഥാസ്ഥിതികത്വം സഭാ ഭരണവിഷയങ്ങളിൽ മൗലികത്വത്തോടുകൂടിയ ഉല്പതിഷ്ണത്വം, ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശം. ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി എന്തൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്: പ്രസംഗപര്യടനങ്ങൾ നടത്തി. വിശ്വാസതീഷ്ണതയുള്ളവരും, ധിഷണാശാലികളും, വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാരും ആയ വൈദികരെയും ശെമ്മാശന്മാരെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു ശിഷ്യന്മാരാക്കി. പ്രത്യേക പരിശീലനം നല്കി. ‘തിരുസഭയെ നശിപ്പിപ്പാൻ എതിർത്തു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സാത്താനോടും അവന്റെ സൈന്യത്തോടും യുദ്ധംചെയ്യാൻ’ പാഷണ്ഡോപദേശങ്ങളാൽ ശാപഗ്രസ്തമായ മേഖലകളിലേക്കു പ്രേഷണം ചെയ്തു. അമ്പാട്ട് പൗലോസ് കത്തനാർ (പില്ക്കാലത്ത് ആലുവായിലെ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനി) മല്ലപ്പള്ളി വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ (പിന്നീട് മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി) പയ്യമ്പള്ളിൽ ദാവീദു കത്തനാർ, കുറിച്ചി കല്ലാശ്ശേരിൽ പുന്നൂസ് റമ്പാൻ, (പില്ക്കാലത്ത് ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനി) പുത്തൻകാവിൽ കിഴക്കേത്തലക്കൽ തോമസ് കത്തനാർ, മട്ടയ്ക്കൽ അലക്സാന്ത്രയോസ് കത്തനാർ, നിരണം പനയ്ക്കാമിറ്റത്ത് എബ്രഹാം കത്തനാർ, ചെങ്ങന്നൂർ പൂവത്തൂർ യാക്കോബ് കത്തനാർ, ഓമല്ലൂർ വടക്കേടത്ത് ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ, തുമ്പമൺ പുത്തൻവീട്ടിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ തുടങ്ങിയവരായിരുന്നു അവർ.

അജപാലകന്റെ സ്നേഹാധികാരമുള്ള സ്വരത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതി. ‘ആകയാൽ പ്രിയമുള്ളവരെ! ഈ ഭയവും വ്യസനവും തീർപ്പാൻ നാം ദൈവസ്നേഹത്തോടും ഭക്തി വൈരാഗ്യത്തോടും ഒരുമ്പെട്ടു കൂടുകയും അകമെയും പുറമെയുമുള്ള രണ്ടു കോട്ടകളുടെയും ആലയങ്ങളുടെയും കേടുകൾ തീർപ്പാൻ അത്യുത്സാഹമുള്ളവരായിക്കയും വേണം. അതായത് നമ്മുടെ തെക്കിനടുത്ത് നിരണം, കൊല്ലം,

തുമ്പമൺ എന്നീ മൂന്ന് ഇടവകകളുടെ പ്രധാന കോട്ടയും ഭദ്രാസനവും ആയി ആദ്യമെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ പരുമല സിമ്മനാരിയുടെയും പള്ളിയുടെയും പണി തീർക്കുക, പഠിത്വം മുതലായതു നടത്തുക, എല്ലാ പള്ളികളിലും സ്കൂളുകളിലും ഞായറാഴ്ചതോറും വേദോപദേശവും കൂടിപ്രാർത്ഥനയും നടത്തുക, സഞ്ചാര പ്രസംഗത്തിന് ആളുകളെ തെരഞ്ഞെടുത്തയയ്ക്കുക, പുറംജാതിക്കാരോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ച് അവരെ മിശിഹായിങ്കലേക്കു തിരിപ്പിക്കുക. വിശ്വാസസ്ഥിരതയ്ക്കും അറിവിനും തക്കതായ പുസ്തകങ്ങൾ തർജ്ജമചെയ്തും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുക, എല്ലാ പള്ളികളുടെയും ക്ഷേമത്തിനും സമാധാനത്തിനും ആവശ്യമായ ചട്ടംകെട്ടുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി നടത്തിക്കുക. മുതലായവകളിൽ യത്നിപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (1892 കർക്കടകം 22-ന് എഴുതിയ ഇടയലേഖനത്തിൽനിന്ന്) സഭയുടെ അസ്തിത്വവും ആസ്തിയും വിദ്യാസമ്പന്നരും വിശ്വാസവീരരുമായ വൈദികരാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പ: തിരുമേനി അകർമ്മണ്യരും അലസചിത്തരുമായ വൈദികരെ എല്ലാ ഇടയലേഖനങ്ങളിലും വിമർശബുദ്ധ്യാ പരാമർശിക്കുമായിരുന്നു. 'വീണ്ടും പട്ടക്കാരാകുന്ന നമ്മുടെ ആത്മീക കൂട്ടുസഖികളെ! ലോകാസ്ഥമാനത്തിൽ നമ്മുടെ യജമാനൻ വെളിപ്പെടുമ്പോൾ നമുക്ക് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കട്ടിവരാഹന്റെയും നമ്മുടെ വേലയുടെയും കണക്കു കൊടുക്കേണ്ടിയവരാകയാലും നമ്മുടെ വേല ലൗകികമല്ലാ ആത്മീകമാകയാലും ഇതു പ്രകാരമുള്ള ആത്മീകവേലയിലും ഈ ധർമ്മശേഖര പിരിവിലും നിങ്ങൾ അത്യുത്സാഹമുള്ളവരായിരിക്കയും വിശുദ്ധ ശാബതയിൽ സ്വസ്ഥമായി സകലജനവും പള്ളിയിൽ വരുവാൻ ശട്ടംകെട്ടുകയും പള്ളിയിൽ കുർബാന പ്രസംഗം മുതലായത് ഉച്ചയ്ക്ക് അകമായി കഴിച്ച് ജനം പിരിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മൂന്നുമണിയോടുകൂടെ പള്ളിയിലും മുറികളിലുള്ള സ്കൂളുകളിലും വേദപുസ്തകവായന, പ്രാർത്ഥന മുതലായതുകളാൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുക അല്ലാതെ ആ വിശുദ്ധദിവസത്തെ ലോകജോലികളാൽ അശുദ്ധപ്പെടുത്തി ആത്മപാപത്തിന് കാരണമാക്കിത്തീർക്കാതെയിരിക്കയും മുറികൾതോറും സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചു നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നമസ്കാരം, വേദപുസ്തകം, നമ്മുടെ വിശ്വാസസ്ഥിരതയ്ക്കുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ മുതലായതു പഠിപ്പിച്ച് പരിശോധിക്കയും, സകല ജനവും ദുർവിഷയത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു സത്യക്രിസ്ത്യാനിക്കടുത്ത ക്രമത്തിൽ നടപ്പാൻതക്കവണ്ണം എല്ലാ സമയവും ഉപദേശിച്ച് പഠിപ്പിക്കയും നിങ്ങളുടെ നല്ല ക്രിയകൾ കണ്ട് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനു മഹത്വംകൊടുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം മനുഷ്യരുടെ മുൻപാകെ നിങ്ങളുടെ നടപടിയാകുന്ന വെളിച്ചം പ്രകാശിച്ചിരിക്കണം എന്നുള്ള കല്പനയെ നിറവേറ്റുന്നവരാ

യിരിക്കയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതു കൂടാതെ നിങ്ങളുടെ ഇടവകയ്ക്കടുത്തുള്ള പുറജാതികളോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും എളുപ്പത്തിൽ നേടുവാൻ ദൈവം നമുക്കു കാണിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള പുലയർ, പറയർ, കുറവർ മുതലായ ഹിന്ദുക്കളെ വേദം പഠിപ്പിച്ച് ദൈവത്തിനുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കേണ്ടുന്നതിന് അവരോടും പ്രത്യേകം അവരുടെ രക്ഷാധിപന്മാരായി നമ്മിൽതന്നെയുള്ള ജനത്തോടും ഉപദേശിക്കയും വേണം'. (പൂർവ്വോക്തകല്പനയിൽനിന്ന്)

'സഭാപിതാക്കന്മാർ' എക്കാലവും വിശ്വാസ സംരക്ഷകന്മാരായിരുന്നു. സഭയുടെ പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസം ശരിയായി പഠിപ്പിച്ചു സഭയെ നയിച്ചിട്ടുള്ള ഗുരുക്കന്മാരാണ് ഈ പേരിന് അർഹർ. അലക്സന്ത്രിയായിലെ അത്താനാസ്യോസ്, കപ്പദോക്യൻ പിതാക്കന്മാരായ ബസ്സേലിയോസ്, നാസിയാൻസിലെ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നിവർ അറിയോസ്, അപ്പോല്ലിനാരിസ്, ഏവുനോമിയോസ് തുടങ്ങിയവരുടെ വ്യാജോപദേശങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ച് സത്യവിശ്വാസം എന്തെന്നു വ്യക്തമാക്കിയ പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യത്തിലെ അത്യുജ്വല പ്രതിഭകളായിരുന്നു. [Vide റവ. ഡോ. കെ.എം. ജോർജ്, ആരാണ് 'സഭാപിതാക്കന്മാർ' സെന്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് പ്ലാറ്റിനം ജൂബിലി സുവനീർ. സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രൽ, തുമ്പമൺ 1977. p. 62] പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒരു 'സഭാപിതാവിനു യോജിച്ച സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങളോടുകൂടി ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ജനങ്ങളെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു പഠിപ്പിക്കുവാനും, വേദവിപരീതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ ആശയഖണ്ഡംകൊണ്ട് അരിഞ്ഞു വീഴ്ത്താനും കഴിഞ്ഞ പ. പരുമലത്തിരുമേനിക്ക് പൂർവ്വപിതാക്കളുടെ പരമ്പരയിൽ സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു.

ഇടയലേഖനങ്ങൾക്കു അഭിമുഖസംവാദത്തിന്റെ രൂപഭാവങ്ങളാണുള്ളത്. ഒരു വലിയ സദസ്സിനെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പം ഓരോ വാക്കും ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിലുണ്ട്. പ്രഭാഷണശൈലിയിൽ തിരുമേനിയുടെ ഭാഷ മിഷ്യനറി മലയാളത്തിന്റെ മുദ്ര ചാർത്തുന്നു. ദീർഘവാക്യങ്ങളുടെ പ്രാചുര്യം ഇടയലേഖനങ്ങളിൽ വന്നത് ഇതുകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ആശയ സംവേദനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അല്പം പോലും ക്ലിഷ്ടതയില്ലതാനും. ശുഷ്കമായ വിഷയങ്ങളെപ്പോലും വേദപുസ്തക നിഹിതമായ വാങ്മയ ബിംബങ്ങളാൽ ചമത്കരിച്ച് സാഹിതീയപദത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇടയലേഖനങ്ങളുടെ സാകല്യേനയുള്ള ശില്പഘടനയ്ക്ക് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് സെന്റ്

പോൾ എഴുതിയ കത്തുകളോട് സമാനതയുണ്ടെന്നു വരുന്നത് രണ്ട് വ്യക്തിത്വങ്ങളുടെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഏകതയെയല്ലേ കാണിക്കുന്നത്? ഈ ഇടയലേഖനങ്ങൾതന്നെ മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി സുവിശേഷ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അഗ്നിബീജങ്ങൾ വിതച്ചു എന്ന് ഓർക്കണം . സഭയുടെ ഒരർത്ഥത്തിലുള്ള പുനർനവീകരണത്തിനാണ് ഇതുമൂലം സാധിച്ചത്. അതോടെ എല്ലാ താമസതകളും ദഹിച്ചൊടുങ്ങി പ്രകാശ വിശുദ്ധിയോടെ സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയായി പുനർജനിക്കുന്നു.

പ്രസംഗം, ലേഖനം

മികച്ച സംഘാടകനും, പ്രഭാഷകനും, ലേഖകനും ആയിരുന്നു പ. പരുമല തിരുമേനി. സാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയ രംഗങ്ങളിൽ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ ആവശ്യമെന്ന നിലയ്ക്ക് അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്, പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വസമുദായംഗങ്ങളെ സുവിശേഷതല്പരരും, ആചാരമര്യാദകളിൽ സുദൃഢചിത്തരും ആക്കിത്തീർക്കാൻ കേരളത്തിലുടനീളം ശിഷ്യഗണങ്ങളുമൊത്ത് പ്രസംഗപര്യടനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആത്മീയതലത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ. 1891-ൽ ആലപ്പുഴയിൽകൂടിയ 'കൗണ്ടർ മലയാളി മെമ്മോറിയൽ' യോഗത്തിൽ ചെയ്ത അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം ഭരണനേതൃത്വത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചെടുത്തതാണ്. [Vide: The decline of Nayar Dominance by Robin Jeffrey. 1976. P. 173]

1895-ൽ ഊർശ്ലേം യാത്രാനന്തരം പരുമലപ്പള്ളിയിൽ ചെയ്ത ചരിത്രസ്മരണീയമായ പ്രഭാഷണം മാത്രമേ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പ. തിരുമേനിയുടെ സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവും, വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ ദർശനങ്ങൾ അഭിവ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണിത്. ശ്രീ എ. രാമവർമ്മതമ്പാൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'പ്രഭാഷണങ്ങൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ 'ഭക്തവചനം' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പ്രസ്തുത പ്രഭാഷണമുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥം പാഠ്യപുസ്തകമായി ഗവൺമെന്റ് അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. മലങ്കര ഇടവക പത്രികയുടെ 1895 മിഥുനം ലക്കത്തിൽ (പുസ്തകം 4, ലക്കം 6) നിസ്സായിലെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്സിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനം കാണുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ലേഖകനാമം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും വിഷയസ്വഭാവം, പ്രതിപാദനരീതി, ഭാഷാശൈലി എന്നിവയുടെ സവിശേഷതയിൽനിന്ന് പ്രസ്തുത ലേഖനം പ. തിരുമേനിയുടെതാണെന്നു കരുതാം.

സ്വകാര്യകല്പനകൾ

വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു സമ്പന്ന ശാഖയെന്ന നിലക്ക് കത്തു

കൾക്ക് തനതായ മൂല്യമുണ്ട്. മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ഈ ശാഖ ഇന്നും തളിർക്കാനാരംഭിക്കുന്നതേയുള്ളു. അന്യാദൃശ വ്യക്തിപ്രഭാവമുള്ളവർ എഴുതിയ കത്തുകൾ അനന്തരതലമുറ സമാഹരിച്ചു സൂക്ഷിക്കായ്കയായിരിക്കാം കാരണം. നിസ്സർഗ്ഗസുന്ദരങ്ങളായ കത്തുകൾ ഭാവുകഹൃദയത്തെ കാന്തികശക്തിയാലെന്നവണ്ണം ആകർഷിച്ചെടുക്കുന്നു. വ്യക്തിത്വവും ആത്മാർത്ഥതയും കത്തുകളുടെ മുഖമുദ്രയാണ്. വ്യക്തിയും വ്യക്തിയും തമ്മിലുള്ള സംവാദമാണ് സ്വകാര്യകത്തുകളുടെ (Personal letters) ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യമെങ്കിലും അവയിൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന പൊതുതത്വങ്ങൾ സമസ്ത വ്യക്തികൾക്കും സജീവശക്തിദായകങ്ങളായി പരിണമിക്കാറുണ്ട്. സ്വകാര്യമെന്ന നിലയിൽനിന്നു പരകാര്യനിലയിലേക്കു കത്തുകൾ പടർന്നു കയറുന്നതു ഇവിടെയാണ്. മഹാവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥരും അപൂർവ്വസിദ്ധികൊണ്ടനുഗൃഹീതരും ആയ ജീനിയസ്സുകളുടെ അചുംബിതാശയങ്ങൾ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന കത്തുകൾ സർഗ്ഗാത്മക സാഹിത്യത്തിന്റെ സുവർണ്ണമണ്ഡലത്തിലേക്ക് ഉദ്ഗ്ഗയനം ചെയ്യുന്നു.

ചിന്തോദ്ദീപകങ്ങളും, ദൈവസ്നേഹ പ്രചോദിതങ്ങളും ആയ അനവധി കത്തുകളിലൂടെ-കല്പനകളിലൂടെ-ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ ആവാഹിച്ച സർഗ്ഗധനനായിരുന്നു പ. പരുമല തിരുമേനി. ക്രൈസ്ത സ്നേഹത്താൽ വ്യക്ത്യന്തര ബന്ധങ്ങളെ പവിത്രീകരിക്കാനും സുരഭിലമാക്കാനും ഉള്ള ആചാര്യസൂചനകൾ അടങ്ങുന്നവയായിരുന്നു ആ കല്പനകൾ. എല്ലാ കല്പനകളിലും ഒരു ആത്മീയഗുരുവിന്റെ ശാന്തമോഹനമായ സ്വരം മുഴങ്ങുന്നു. സ്വകാര്യകത്താണെങ്കിലും അവയ്ക്ക് സാർവ്വത്രിക സ്വഭാവമുണ്ട്. കത്തുകളിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്ന വിഷയം നിത്യജീവിതത്തിൽ ഏതൊരു മനുഷ്യനും ഉണ്ടാകുന്നവയാണ്. ഉപദേശരൂപമാണുള്ളത് കത്തുകൾക്ക്. സ്നേഹനിധിയായ ഗുരു ശിഷ്യനെ ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗുരുശിഷ്യ സംവാദത്തിന്റെ സ്വച്ഛന്ദത പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. പിതാവ്, ജ്യേഷ്ഠൻ, വൈദികർ, അൽമായർ തുടങ്ങിയവർക്കെഴുതുന്ന കല്പനകളിലും ആദ്ധ്യാത്മികമായ അചാര്യപദവിയുടെ ഔന്നത്യം പുലർത്തുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ കല്പനകൾക്ക് കേവലം കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കെഴുതുന്ന കല്പനകളുടെ സ്വകാര്യനിഷ്ഠമായ സീമിതത്വം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. കല്പനകൾ ജന്മ സമസ്യയുടെ രഹസോപദേശങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ചില വാക്യങ്ങൾക്ക് സൂക്തത്തിന്റെ സാർവ്വകാലികവും സാർവ്വലൗകികവും, ഘനസാന്ദ്രവുമായ സത്ത കിട്ടുന്നതങ്ങനെയാണ്. (അതുകൊണ്ടാണ് സൂക്തങ്ങൾ

സമാഹരിച്ച് 'വചനസുധ'യാക്കിയത്). ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഈ മാനം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ അവ പരസ്യമായി സമാഹരിക്കപ്പെടുന്നത്. ലൗകികമായ അതി നിസ്സാരകാര്യങ്ങളുടെ നേർക്കുപോലും നിത്യജാഗ്രത്തായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ മനസ്സെന്നതിന്, സമൂർത്ത സാക്ഷ്യമാണ് ഈ വാങ്മയം.

ബഹുമുഖവിഷയങ്ങളാണ് കല്പനകൾ. ദൈവം, കുടുംബം, പൂർവ്വികസ്മരണ, ശിക്ഷണം, സത്യദീക്ഷ, വിജാതീയമിഷ്യൻ, വിദ്യാഭ്യാസം, ക്ഷമ, ഭക്തി, വിനയഭാവം, മരണം, പരസ്നേഹം, പ്രാർത്ഥന, രോഗം, സഹിഷ്ണുത, സമാധാനം, ദീർഘക്ഷമ, ദയ എന്നിങ്ങനെ വിപുലവും വിവിധവുമാണ് സ്വകാര്യ കല്പനകളിൽ സ്പർശിതമാകുന്ന വിഷയങ്ങൾ.

പ. തിരുമേനിയുടെ സ്വകാര്യകല്പനകളിൽ ഏറിയ പങ്കും കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കാണല്ലോ അയച്ചത്. തന്മൂലം കുടുംബചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പശ്ചാത്തല ജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും ഇവ വായിക്കുവാൻ. തിരുമേനിക്ക് രണ്ട് ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്മാരും രണ്ട് ജ്യേഷ്ഠസഹോദരികളുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. അവരിൽ മൂത്തയാളുടെ പേർ കൂര്യൻ. അദ്ദേഹം വിവാഹിതനായിരുന്നെങ്കിലും സന്താനങ്ങളില്ലാതെ നിര്യാണമടഞ്ഞു. രണ്ടാമത്തെ സഹോദരൻ കുഞ്ഞുവർക്കി. കുഞ്ഞുവർക്കിയുടെ സന്താനപരമ്പരയിൽ പെട്ടവരാണ് ഇന്നുള്ള ചാത്തുരുത്തിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ. കുഞ്ഞുവർക്കിക്ക് നാല് ആൺമക്കളും, നാലു പെൺമക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൊച്ചുമത്തായി, കൊച്ചുമാത്തു, ചെറിയാങ്കുര്യ, അയ്പോര ഇവരായിരുന്നു ആൺമക്കൾ. തിരുമേനിക്ക് രണ്ട് വയസ്സ് തികയുന്നതിന് മുമ്പ് മാതാവു മരിച്ചു. തന്മൂലം തിരുമേനിയുടെ ബാല്യകാല സംരക്ഷണയിൽ പ്രധാന ഭാരവാഹിത്വം വഹിച്ചത് മൂത്ത സഹോദരി മറിയമാണ്. എല്ലാ കല്പനകളിലും ഈ സഹോദരിയെ സ്നേഹപുരസ്സരം അന്വേഷിക്കുമായിരുന്നു. കല്പനകൾ സഹോദരിയെ കാണിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നു. സ്വകാര്യകല്പനകളിൽ സംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കുഞ്ഞുവർക്കി തിരുമേനിയുടെ ജ്യേഷ്ഠനും, കൊച്ചുമത്തായി, കൊച്ചുമാത്തു, ചെറിയാങ്കുര്യ എന്നിവർ പ്രസ്തുത ജ്യേഷ്ഠന്റെ പുത്രന്മാരുമാണ്.

(പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ രചനകൾ സമാഹരിച്ച് ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി 1980-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച *പവിത്ര രചനകൾ* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും).

❑

പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ രചനകൾ: ഭാഷാപരമായ ഒരു അവലോകനം

ഡോ. സി. ജെ. റോയ്

പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ രചനകളിലെ ഭാഷാപരമായ സവിശേഷതകളെപ്പറ്റിയുള്ള അന്വേഷണം രചനയെസംബന്ധിക്കുന്ന ചില സാമാന്യ ചിന്തകളോടെ ആരംഭിക്കുന്നതാണ് ഉചിതമെന്നു തോന്നുന്നു. രചനയെന്ന പദത്തിനു നിർമ്മിതിയെന്നാണു നിഘണ്ടുകാരൻ നൽകുന്ന അർത്ഥം. ഏതു നിർമ്മിതിക്കും ആശ്രയമായി ചില അടിസ്ഥാന വിഭവങ്ങളും അവയുടെ ഉപയോഗത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന അംഗീകൃത നിയമങ്ങളും ഉണ്ട്. ഒപ്പം തന്നെ നിർമ്മാതാവിന്റെ വ്യക്തിത്വവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവിധ ഘടകങ്ങളും നിർമ്മിതിയെ സാരമായി സ്വാധീനിക്കുന്നു. ഒരളവുവരെ വിരുദ്ധ സ്വഭാവമുള്ള ഈ തലങ്ങളുടെ സമതുലനാവസ്ഥയാണ് നിർമ്മിതിയുടെ വിജയത്തിനു മുഖ്യ നിദാനം. ഭാഷാ നിർമ്മിതികളും ഇതിന് അപവാദമല്ല. പ്രവചനീയമായ മട്ടിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്വന്തമായ ഏകകങ്ങളുടെയും ഏകകസമൂഹങ്ങളുടെയും വ്യവസ്ഥയാണ് ലോകത്തുള്ള ഏതു ഭാഷയും. വർണ്ണം മുതൽ വാക്യം വരെയുള്ള ഭാഷാഘടകങ്ങളുടെ സുഗ്രാഹ്യതയ്ക്കു പിന്നിൽ ഭാഷയെ സംബന്ധിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയാണുള്ളത്. സർവ്വാംഗീകൃതമായ ചില സങ്കല്പനങ്ങളാണ് അതിനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. കാലദേശങ്ങൾ സങ്കല്പനങ്ങളിൽ വരുത്തുന്ന മാറ്റം ഭാഷാവ്യവസ്ഥയിലും പ്രതിഫലിക്കും.

നിലവിലുള്ള ഭാഷാവ്യവസ്ഥയോടു വിധേയത്വം പുലർത്തുമ്പോൾതന്നെ ഓരോ ഭാഷകന്റെയും ജന്മായത്തവും കർമ്മായത്തവുമായ വ്യക്തിത്വം, ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്ന സാമൂഹ്യ സന്ദർഭം, നിർദ്ദിഷ്ട

ലക്ഷ്യം തുടങ്ങിയവ ഭാഷാപ്രയോഗത്തെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നു. ആ വ്യത്യസ്തത എങ്ങനെയെല്ലാമെന്നു കൃത്യമായിപ്പറയുക എളുപ്പമല്ലെങ്കിലും പരിചിതമാതൃകകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവയുടെ സ്വഭാവം വലിയൊരളവിൽ വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വാക്കുകളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ്, വാക്യഘടന, ആലങ്കാരിക സവിശേഷതകൾ, താളം തുടങ്ങിയവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉന്നതം (high), മധ്യമം (middle), അധമം (base) എന്നിങ്ങനെയുള്ള പാശ്ചാത്യരുടെയും മാധുര്യപാരുഷ്യാദികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വൈദർഭിയും പാഞ്ചാലിയും ഗൗഡിയും പോലുള്ള പൗരസ്ത്യരുടെയും വിഭാഗ കല്പകൾ ഈ വഴിക്കുള്ള ആദ്യകാല നീക്കങ്ങളാണ്. ആര്, ആരോട്, എപ്പോൾ, എന്തിനെപ്പറ്റി എന്നിവയ്ക്കനുസരണമാകണം ഭാഷാരീതിയെന്ന് ഔചിത്യ സങ്കല്പം അനുശാസിക്കുന്നു. വ്യവഹാര ഭാഷാ മാതൃകയിലുള്ളത് (demotic), സാഹിത്യോചിത (hieratic) എന്നിങ്ങനെയൊരു വിഭജനവും പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. സാധാരണ മനുഷ്യർ സംഭാഷണ വേളകളിൽ ചെയ്യുന്ന തരത്തിൽ തനിക്കിഷ്ടപ്പെട്ട വസ്തുക്കളുടെ പേരുകൾ, സംഭവവിവരണങ്ങൾ, സ്വകാര്യ മന്ത്രണങ്ങൾ, സംഭവങ്ങളോടുള്ള പ്രതികരണങ്ങൾ, സ്വന്തം നിലപാടുകൾ എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഉല്ലാസമട്ടിലുള്ള രീതിയാണ് ആദ്യത്തേത്. സുഗ്രാഹ്യതയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിൽ ഘടകങ്ങൾ കെട്ടുപിണഞ്ഞു കിടക്കുന്ന നീണ്ട വാക്യങ്ങൾ, അലങ്കാര പ്രയോഗങ്ങൾ, പ്രതീക-ബിംബ കല്പനകൾ എന്നിവയിലുള്ള ധാരാളിത്തം എന്നിവ സാഹിത്യഭാഷയിൽ സാധാരണമാണ്. സാഹിത്യത്തെ സാധാരണക്കാരിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിർത്തിയ മുഖ്യഘടകവും അതായിരുന്നു. ഔപചാരികം, അനൗപചാരികം, ആചാരപരം തുടങ്ങിയ ഭേദകല്പനകളും പ്രചാരത്തിലുണ്ട്.

എഴുത്തുകാരനെ മറ്റ് എഴുത്തുകാരിൽ നിന്നു വേർതിരിക്കുന്ന വ്യക്തിത്വ സവിശേഷതകളായി ഭാഷാ രീതിയെ അഥവാ ശൈലിയെ കാണുന്നവരുണ്ട്. അത് ഒരു പ്രശംസയാകണമെന്നില്ല. അതു നല്ലതായി ചിലർക്കുതോന്നുമ്പോൾ ചീത്തയായി മറ്റു ചിലർക്കു തോന്നാം. ആശയങ്ങൾ സുവ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള തന്ത്രങ്ങളെയും ശൈലിയെന്നു പറയാറുണ്ട്. ബുദ്ധിപരമായ ചിന്തകളുടെ അവതരണവുമായി അതു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കഥയും കവിതയും പോലെയുള്ള രചനകൾക്ക് അത് അത്ര തന്നെ പ്രസക്തമല്ല. ആശയങ്ങളെക്കാൾ അതതു സന്ദർഭങ്ങളിലെ വികാരങ്ങൾക്കും അനുഭൂതി വിശേഷങ്ങൾക്കും ആണല്ലോ അവയിൽ പ്രാമുഖ്യം. യുക്തി സഹമാകണമെന്നില്ല അവ. വൈജ്ഞാനിക രചനകളുടെ സ്ഥിതി അതല്ല. യുക്തി പരതപരമപ്രദാനമാണ് അവയിൽ, പ്രത്യക്ഷമോ പരോക്ഷമോ ആകാം അത്.

ഏതു രചനയിലും അവശ്യം പാലിക്കേണ്ട ചില നിയമങ്ങളുണ്ട്. അവ്യക്തത പാടില്ല. അനൗചിത്യങ്ങൾ ഒഴിവാക്കണം. ഭാഷാവ്യവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യാകരണ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുക. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ വൈയക്തികവും സാർവ്വത്രികവുമായ സവിശേഷതകളുടെ സമ്പൂർണ്ണ ലയനമാണ് ഉത്തമ ഭാഷാ രീതി.

പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ രചനകൾ

തന്റെ ജനമായ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം ജീവരക്തമൊഴുക്കിയ വലിയൊരു ഇടയനായിരുന്നല്ലോ ക്രിസ്തു. ആ കാല്പാടുകൾ പിൻതുടരുന്നവരെന്ന നിലയിൽ ക്രൈസ്തവ വൈദികർ ഇടയരെന്നു പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. തുമ്പമൺ, നിരണം, കൊല്ലം എന്നീ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ സംയുക്ത ഇടയനായി പ്രവർത്തിച്ച് പള്ളികളും പള്ളിക്കൂടങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചും രോഗികളെയും അനാഥരെയും ശുശ്രൂഷിച്ചും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചും കലഹങ്ങളും അഭിപ്രായ ഭിന്നതകളും പരിഹരിച്ചും ജീവിച്ച ഒരു നല്ല ഇടയനായിരുന്നു പരുമലത്തിരുമേനി. വിശുദ്ധവും പ്രാർത്ഥനാപൂർണ്ണവും സേവന നിരതവും സ്നേഹനിർഭരവുമായ ആ ജീവിതരീതിയാണ് പരിശുദ്ധനെന്ന അസാധാരണ പദവിക്ക് തിരുമേനിയെ അർഹനാക്കിയത്. സമുന്നത വ്യക്തിത്വത്തിനു തീർത്തും ഇണങ്ങുന്ന തരത്തിലുള്ളവ ആയിരുന്നു പ്രവൃത്തികൾക്കൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളും. രചനകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭദ്രാസനാധിപനെന്ന നിലയ്ക്കു തന്റെ അധികാരപരിധിയിൽ പെടുന്ന വിശ്വാസികൾക്കായി എഴുതിയ ഇടയ ലേഖനങ്ങളും സ്വകാര്യ കത്തുകളുമാണ് നമുക്ക് അധികം കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. അവയിൽ നിന്നു വേറിട്ടു നിൽക്കുന്ന ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം എന്ന സഞ്ചാര സാഹിത്യ കൃതിയും തിരുമേനിയുടെ രചനകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഇടയ ലേഖനങ്ങളും കത്തുകളും

സഭയുടെ വിശ്വാസപരവും പ്രബോധനപരവുമായ പ്രമാണ രേഖകളാണ് ഇടയ ലേഖനങ്ങൾ. രൂപഘടനയിൽ പൂർവ്വ മാതൃകകളെ അവ പിൻതുടരുന്നു. ഭദ്രാസനാധിപന്റെ പേരിനും മുദ്രയ്ക്കും താഴെ ആചാരപരമായ ആശംസയിലും സംബോധനയിലും ആരംഭിച്ച് സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും ഉയർച്ചയ്ക്കുമുള്ള വഴികൾ നിർദ്ദേശിച്ച് ആശിർവാദത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന രൂപഘടനയാണ് ഇടയലേഖനങ്ങൾക്കുള്ളത്. ഭദ്രാസന

SPONSORED BY:- P.P. KURIAN AND FAMILY, SECUNDERABAD (AP)

പരിധിയിൽ വരുന്ന "ഇടവകകളിൽപ്പെടുന്ന പള്ളികളുടെ വികാരിമാരും ദേശത്തുപട്ടക്കാരും പള്ളി കൈക്കാരന്മാരും ശേഷം ജനങ്ങളും കൂടി ക്കണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു വാഴ്‌വ് എന്നാണു പൊതുവെ കാണുന്ന ആശംസ. പ്രിയമുള്ളവരേ എന്നു സംബോധന. ലേഖനം ദീർഘമെങ്കിൽ സംബോധന ആവർത്തിക്കും. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹാ യുടെ കൃപയും വാഴ്‌വും നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ സദാ വർദ്ധിച്ചിരി ക്കുമാറാകട്ടെ. അതു കൃപ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാതാവിന്റെയും സകല പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ. ആമ്മീൻ" എന്ന് ആശിർവാദം. നവീകരണ പ്രസ്ഥാനവും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും മലങ്കര സഭയിൽ ആദ്യന്തര ശൈഥില്യത്തിനു തുട ക്കമിട്ട ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നല്ലോ ഭദ്രാസനാധിപനെ നിലയ്ക്കുള്ള പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ ഭരണകാലം. സഭാംഗങ്ങളുടെ വിശ്വാസ ഭദ്ര തയ്ക്കു വന്നു ചേർന്നു ചാഞ്ചല്യം നീക്കി അജപാലകന്റെ സ്നേഹാ ധികാരങ്ങളുടെ സ്വരത്തിൽ ധാർമ്മികവും ശിക്ഷണ വരവും സൈദ്ധാ ന്തികവുമായ ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ശാസനകളും നൽകുന്ന വയാണ് പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ ഇടയ ലേഖനങ്ങൾ. ഗൗരവയുക്ത മായ സംഭാഷണ ശൈലിയിലാണ് അവയുടെ രചന. പൂർവ്വ മാതൃകകളുടെ സ്വാധീനം ഒരുതരം ഘനീകൃത സ്വഭാവം അതിന് ഉള വാക്കിയിട്ടുണ്ട്. "നമ്മുടെ സമുദായത്തിന് ഏതൽക്കാലം ഭവിച്ചിട്ടുള്ള കുഴപ്പങ്ങൾ അതിന്റെ ലൗകീക വിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ആത്മീയ മായും നേരിട്ടു വളരെ പരിതാപാവസ്ഥയിൽ ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു വെന്നും നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ള ഇതര സഭക്കാർ തങ്ങളുടെ അത്യുത്സാഹ ത്താൽ അവരുടെ വിശ്വാസരീതിക്കടുത്ത സഭാ ഭരണത്തിൽ നാൾക്കു നാൾ ഉയർന്നുവരുന്നുവെന്നുള്ളതു നമുക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടും നാം അതി നാൽ ലജ്ജിച്ചും വരുന്നതിൽ വച്ചു ദൈവത്തെയും തന്റെ തിരുസഭ യെയും സ്നേഹമുള്ളവരിൽ ആർക്കും വ്യസനം തോന്നാതിരിക്കയി ല്ലല്ലോ "എന്ന മട്ടിൽ ഇവയിൽ കാണുന്ന ഭാഷാരീതിക്കു പാതിരി മല യാളത്തോടാണ് അടുപ്പം.

കത്തുകൾ പൊതുവെ അടുത്ത ബന്ധു ജനങ്ങൾക്ക് അയച്ചവയാ ണ്. അനൗപചാരികവും കാര്യമാത്ര പ്രസക്തവുമാണ് അവ. സാമ്പ ത്തികവും ആരോഗ്യപരവുമായ അന്വേഷണങ്ങളും അഭിപ്രായ പ്രകട നങ്ങളും ആണ് അവയിൽ അധീക പങ്കിന്റെയും ഉള്ളടക്കം. പ്രാർത്ഥ നയുടെ മധ്യസ്ഥതയിൽ ആണ് അവസാനം. ലാളിത്യത്തിന്റെ സൗന്ദ ര്യമാണ് പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ കത്തുകളിൽ കാണുന്ന മുഖ്യ ഭാഷാ സവിശേഷത.

ഊർശ്ലേം യാത്ര

മുകളിൽ പറഞ്ഞവയിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തവും മൗലികമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതുമായ കൃതിയാണ്. "ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണം." വിശുദ്ധ നാട്ടിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ തനിക്കുണ്ടായ അപൂർവ്വാനുഭവങ്ങൾ അത്തരമൊരു യാത്രയ്ക്കു അവസരം കിട്ടാത്ത തന്റെ സഭാംഗങ്ങളുമായി പങ്കു വയ്ക്കുകയായിരുന്നു ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണത്തിന്റെ രചനയ്ക്കു പിന്നിൽ പരുമലത്തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ലക്ഷ്യം. ആ ലക്ഷ്യം പരമാവധി സാധിക്കത്തക്ക തരത്തിലാണ് കൃതി സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. യാത്രയ്ക്കുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ്, ബോംബെ നഗരത്തിലുണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ എന്നിവയുടെ വിവരണത്തോടെ ആരംഭിച്ച് തീവണ്ടിയിലും കപ്പലിലുമായി വിശുദ്ധനാട്ടിൽ എത്തിച്ചേർന്നതിന്റെയും ക്രിസ്തുദേവന്റെ ജനനവും ജീവിതവും മരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളുടെയും സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ദൃശ്യം പകർന്ന ആത്മഹർഷത്തിന്റെയും കഥകൾ ആണ് കൃതിയിലുള്ളത്. അനുഭവങ്ങൾ അങ്ങനെ തന്നെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം അവ ഉളവാക്കുന്ന വൈകാരിക പ്രവണതകളും ഭാവാനുഭംഗികളും ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ് സാഹിത്യമെന്ന പദവിക്ക് ഇതിനെ അർഹമാക്കുന്നത്. പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ വിശിഷ്ട വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും ജീവിത വീക്ഷണത്തിന്റെയും അനാവരണമെന്ന നിലയിലും ശ്രദ്ധേയമാണ് ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം.

ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പു മദ്ധ്യകേരളത്തിൽ നിലവിലിരുന്നതും സാരമായ മാറ്റങ്ങൾക്ക് ഇനിയും വിധേയമായിട്ടില്ലാത്തതുമായ നിത്യവ്യവഹാര ഭാഷയിലാണു ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണത്തിന്റെ രചന. യാത്രയ്ക്കിടയിൽ എഴുതിയ സാധാരണമട്ടിലുള്ള കുറിപ്പുകൾ അല്പം ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി ഗ്രന്ഥരൂപത്തിലാക്കുകയാണു തിരുമേനി ചെയ്തത്. അകൃത്രിമമായ ലഘുവാക്യങ്ങളിലുള്ള ഗ്രന്ഥ ഗാത്രത്തിൽ നിന്നു വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നു പിന്നീടെഴുതിച്ചേർത്തതെന്നു കരുതാവുന്ന ആമുഖം. "വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രധാന ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ നടന്ന സ്ഥലവും ദാവീദ് മുതലായ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജധാനിയും ലോകരക്ഷകനായ യേശു മിശിഹായുടെ കാൽപാദങ്ങളാലും ലോകത്തിന്റെ പാപങ്ങളെ നീക്കിക്കളയുന്ന ദിവ്യ കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവബലിയാലും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഊർശ്ലേം പട്ടണവും അതിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള വിലയേറിയ മാണിക്യങ്ങളാകുന്ന കർത്താവിന്റെ കബർ മുതലായ പരിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിച്ച് അനുഗ്രഹങ്ങളെ പ്രാപിക്കണമെന്നു വളരെ

നാളുകളായി നമ്മിൽ ആഗ്രഹം ജനിച്ചിരുന്നു" എന്ന അതിദീർഘവും അലങ്കാര ബഹുലവുമായ ആദ്യ വാക്യവും തൊട്ടു പിന്നാലെ വരുന്ന ഏതാനും വാക്യങ്ങളും ഒഴിവാക്കിയാൽ ഭാഷാരീതികളെ സംബന്ധിച്ച ചർച്ചയിൽ പരാമർശിച്ച സംഭാഷണ ഭാഷാ സവിശേഷതകളാണ് ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നത്. വിവരണ സന്ദർഭങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അവയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ മാറ്റം വരുന്നുമുണ്ട്. ആമുഖ വാക്യങ്ങളിലെ സാഹിത്യ ഭാഷയിൽ നിന്നു വ്യവഹാര ഭാഷയിലേയ്ക്കുള്ള നീക്കം ശ്രദ്ധിക്കുക.

"ബോംബെയിൽ ഞങ്ങൾക്കു വിചാരിച്ചതിൽ അധികം താമസം നേരിട്ടതിനാൽ പട്ടണത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളെയും സഞ്ചരിച്ചു കാണുവാൻ സമയം ധാരാളം കിട്ടി. കാഴ്ചയ്ക്ക് ഇത്രയും മനോഹരവും വലിപ്പവുമായ ഒരു പട്ടണം ഞങ്ങളുടെ യാത്രയിൽ എങ്ങും കണ്ടിട്ടില്ല. തുറമുഖം ഇന്ത്യയിൽ പ്രഥമ ഗണനീയമാകുന്നു."

തുറമുഖത്തു നങ്കൂരമടിച്ചു കിടക്കുന്ന കപ്പലുകളുടെ രാത്രികാല ദൃശ്യത്തിൽ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഭാവന ചിറകു വിടർത്തുന്നു: "രാത്രി ഇവയിലെ വിളക്കുകൾ കൊണ്ടു കടൽ മുഴുവൻ പ്രകാശിക്കുന്നു. ഇവയുടെ പാമരങ്ങളും ചിമ്മിനികളും ദൂരെക്കണ്ടാൽ ശിഖരങ്ങൾ ഛേദിച്ച വൃക്ഷങ്ങളാൽ നിബിഡമായ ഒരു വലിയ വനമോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും."

കപ്പൽയാത്ര ഉള്ളിലുണർത്തിയ ഭീതിയുടെ അനുഭവം വായനക്കാരിലേയ്ക്കു സംക്രമിപ്പിക്കാൻ വേദപുസ്തക പരിചയം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു: "ബോംബെയിൽ നിന്നു കപ്പലിൽ ഉള്ള യാത്ര നോഹയുടെ പെട്ടകത്തെയാണ് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. പെട്ടകത്തിൽ എട്ടാത്മാക്കളെ പ്രളയത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ച കർത്താവ് കപ്പലിൽ ഉള്ള ഞങ്ങൾ എട്ടാത്മാക്കളെ സമുദ്രത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാൻ ഞങ്ങൾ വ്യസനപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിച്ചു."

സൂക്ഷ്മവും അകൃത്രിമവുമാണു വിവരണം. കുറച്ചു വാക്കുകളിൽ, ചെറിയ വാക്യങ്ങളിൽ .

പോർട്ട് സെയ്ദിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു. "പട്ടണം ചെറുതെങ്കിലും വെടിപ്പുള്ളതും ഭംഗിയുള്ളതുമാകുന്നു. മൂന്നും നാലും നിലയുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ പലതുണ്ട്. ഭൂമിക്കു കീഴെ ഒരു നില ഉൾപ്പെടെ ഒൻപതു നിലയുള്ള ഒരു ഹോട്ടൽ ഇവിടെക്കണ്ടു."

മറ്റൊരു ഉദാഹരണം; അഞ്ചര മണിക്കു ഊർശ്ലേം സ്റ്റേഷനിൽ ഞങ്ങൾ എത്തി. യോപ്പാ മുതൽ കുറേ ഇട നീർനാരകം, ചെറുനാരകം, മുസിറി ഇ

വകകളുടെ തോട്ടങ്ങളും വളരെ വിസ്താരവും ഫലവത്തുമുള്ള ഒരു മൈതാനവും കണ്ടു. ഷാരോൺ മരുഭൂമിയെന്നാണ് ഇതിനെക്കുറിച്ചു കിട്ടിയ അറിവ്. ഇവിടെ യവം, ഗോതമ്പ് ഈ കൃഷികൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു."

വിശുദ്ധ കബറിടത്തിന്റെ ദർശനം തിരുമേനിയിൽ ഉളവാക്കിയ ആത്മൂതാദരങ്ങൾ താഴെക്കാണുന്ന തരത്തിൽ ആവിഷ്കാരം നേടുന്നു:

"കബർ ഇരിക്കുന്ന ക്യ്നോ എന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ മധ്യഭാഗത്തുള്ള വൃത്താകാരമായ കൂടാരത്തിലെ വളവുവാതിലുകളും തങ്കവേലകളും അലങ്കാരങ്ങളും കണ്ടാൽ സ്വർഗ്ഗലോകമോയെന്നു സംശയിച്ചുപോകും. ശുദ്ധ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും കൊണ്ടു തന്നെ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട വിളക്കുകൾ അണിയണിയായി തൂക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും അവ സ്വർണ്ണത്തുടലുകളിലും വെള്ളിത്തുടലുകളിലും തൂങ്ങി പ്രകാശിക്കുന്നതും കണ്ടാൽ കണ്ണുമഞ്ചുമെന്നല്ലാതെ ഒന്നും പറവാനില്ല.

കടംകൊണ്ട പദങ്ങൾ

നിലവിലിരുന്ന മാനക മലയാള ദേശ്യ ഭാഷയിൽ എഴുതിയ ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണത്തിലും ഇടയ ലേഖനങ്ങളിലും ഏറെ വിദേശ പദങ്ങൾ തദ്ഭവമായും തത്സമമായും പ്രവേശനം നേടിയിട്ടുണ്ട്. മദ്ബഹാ, മാമോദീസാ, കുർബ്ബാന, ശ്ലീഹന്മാർ, ത്രോണോസ്, ഹൈക്കലാ, ക്ദോസ്കുദിശാ എന്നിങ്ങനെ മലങ്കര സഭയിലെ ആരാധനാ ക്രമങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും കാണുന്നവയാണ് വിദേശ പദങ്ങളിലധികവും. സിക്രെട്ടരി, മെസ്തർ, കൊൺസൽ, പിസാ, തഫാൽ, ഡാക്കർ, തുടങ്ങിയവ ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നു കടം കൊണ്ടവയാണ്. പ്രഥമ ഗണനീയം, സ്നാന പാനാദികൾ, ബ്രഹ്മാണ്ഡം തുടങ്ങിയ സംസ്കൃത പദങ്ങൾ അവിടവിടെ ചിതറിക്കിടക്കുന്നുവെങ്കിലും അവ ആശയ ഗ്രഹണത്തിനു പ്രതിബന്ധമാകത്തക്കവണ്ണം അധികമല്ല. സാംസ്ക്കാരിക ഉല്പന്നങ്ങളെന്ന നിലയിൽ അന്യമായ ആശയങ്ങളോടൊപ്പം അവയുടെ ശബ്ദ പ്രതീകങ്ങളായ പദങ്ങളെയും സ്വാംശീകരിക്കുന്ന ആദരണീയ മനോഭാവമാണ് അതു പ്രകടമാക്കുന്നത്. തന്റെ അനുഭവങ്ങളിൽ പങ്കുചേരുന്ന സഭാംഗങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും സാഹിത്യത്തിൽ അറിവോ താല്പര്യമോ ഇല്ലാത്തവരാണെന്നും അവർക്കിണങ്ങുന്ന നിത്യവ്യവഹാര ഭാഷ തന്നെയാകണം രചനകളിലുണ്ടാകേണ്ടതെന്നും കരുതുകയും ആ സമീപനം പരമാവധി പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്തു പരുമലത്തിരുമേനി.

❑

SPONSORED BY:- P.P. CHACKO & FAMILY, SECUNDERABAD

വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളുടെ നാൾവഴി

(പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ കല്പനബുക്കുകൾ ഒരു പഠനം)

ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

കേരളക്കരയിൽ പരിശുദ്ധിയുടെ പരിമളം തൂകിയ വിശുദ്ധ നാണ് പരുമല തിരുമേനി എന്നറിയപ്പെടുന്ന ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറു ഗീസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്. പ്രാർത്ഥന, നോമ്പ്, ഉപവാസം എന്നിവയി ലൂടെ വിശുദ്ധിയുടെ സോപാനങ്ങൾ കയറിയ ഈ പരിശുദ്ധൻ നല്ലൊരു അജപാലകനായിരുന്നു.

നിരണം, തുമ്പമൺ, കൊല്ലം എന്നീ മൂന്നു ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ 'വലിയ ഇടയ'നായിരുന്ന തിരുമേനി തന്റെ അജപാലന ദൗത്യത്തിനായി ഒരു ദിവസം പത്തും പതിനഞ്ചും 'എഴുത്തുകൾ' വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ ഏറെയും പള്ളികൾക്കും വ്യക്തികൾക്കുമുള്ള കല്പനകളാണ്. കൂടാതെ സ്വകാര്യ കത്തുകളും ഇടയലേഖനങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. എഴുത്തുകൾ / കല്പനകൾ അയച്ചതിന്റെ ഹ്രസ്വ മായ വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി വയ്ക്കുന്നതിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ അതീവ ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. 'എഴുത്തുകളുടെ നമ്പർ ബുക്ക്' എന്നാണ് ഈ വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി വയ്ക്കുന്ന ബുക്കിന് മെത്രാപ്പോലീത്താ നൽകിയ പേര്. ഇതിൽ ഓരോ ദിവസവും അയച്ചിട്ടുള്ള കല്പനകളെ ക്കുറിച്ചും സ്വകാര്യ കത്തുകളെക്കുറിച്ചും, അതിലെ ആശയത്തിന്റെ സംഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പരുമല തിരുമേനി സ്വകാര്യമായും പൊതുവായും അയച്ചിട്ടുള്ള എഴു ത്തുകളുടെ സംഗ്രഹീതമായ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള 'എഴുത്തുകളുടെ നമ്പർ ബുക്കു'കളിൽ ചില ഹ്രസ്വവും ദീർഘവുമായ

കല്പനകളുടെ വിവരണങ്ങളും ചില കല്പനകൾ പൂർണ്ണമായും ചിലത് ഭാഗികമായും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ ബുക്കുകൾക്ക് പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ട്. പരുമല തിരുമേനിയുടെ ഭാഷാ ശൈലിയെക്കുറിച്ചും, മലയാള ഭാഷയുടെ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ പാദത്തിലെ വികാസപരിണാമങ്ങളെക്കുറിച്ചും, മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചും പഠനം നടത്തുന്ന ഗവേഷകർക്കിതു അമൂല്യ രേഖകളായിത്തീരുന്നു.

അത്യന്താധുനിക സങ്കേതങ്ങൾ ആശയ സംവേദനത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് കത്തുകൾ ആയിരുന്നു ആശയവിനിമയോപാധികളിൽ മുഖ്യ സ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നവ. അതുകൊണ്ടു തന്നെ കത്തുകൾ ആ കാലത്തിലെ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ തനിമയെ അതേപടി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. കത്തെഴുതുന്നയാൾ ഒരു സാമുദായികാചാര്യനും, ഭരണാധികാരിയും, ആത്മീയ പുരുഷനും കൂടിയാണെങ്കിലോ? എങ്കിൽ സംശയമില്ല, ആ കത്തുകൾ ചരിത്രമായി തന്നെ എന്നും ജീവിക്കും. ഈ പ്രാധാന്യമാണ് പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയുടെ കല്പനകൾക്കും കത്തുകൾക്കും ഉള്ളത്.

'എഴുത്തുകൾ'ക്കായി പ്രത്യേക സ്ഥലമോ സാഹചര്യങ്ങളോ പരുമല തിരുമേനി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. പരുമലയിലോ പഴയ സെമിനാരിയിലോ താമസിക്കുമ്പോഴും, വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഇടവകകളിൽ പാർക്കുമ്പോഴും എല്ലാം 'എഴുത്തുകൾ' അയയ്ക്കുന്നതിന് സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഓരോ കത്തിലും അത് എവിടേക്ക് അയയ്ക്കുന്നെന്നും എവിടെ നിന്ന് അയയ്ക്കുന്നെന്നും വളരെ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ശുദ്ധമായ മലയാള ഭാഷയിൽ പ്രാവീണ്യവും വൈഭവവും പരുമല തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. മൗനത്തിന്റെയും ധ്യാനത്തിന്റെയും നിസ്തുലമായ ധന്യമുഹൂർത്തങ്ങളിൽ രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാവണം പല എഴുത്തുകളും. ആരാധനാ ജീവിതത്തിനു ശേഷമുള്ള സമയങ്ങളിൽ നിരന്തരമായി എഴുതുവാനുള്ള സിദ്ധിയും സഹിഷ്ണുതയും പരുമല തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്നു.

കത്തുകളിൽ കലാസൗന്ദര്യം

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ 'കത്തുകളുടെ' സാഹിത്യമൂല്യം പഠനമാക്കിയിട്ടില്ല. അസാധാരണ വ്യക്തിപ്രഭാവമുള്ളവർ എഴുതിയ കത്തുകൾ

അനന്തര തലമുറയ്ക്കായി സമാഹരിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാവുന്നതാണ്. കത്തുകൾ വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള ആശയസംവേദനമാണ്. ഇതിൽ വ്യക്തിത്വവും ആത്മാർത്ഥതയും പ്രതിഫലിക്കും.

വ്യക്ത്യാന്തര ബന്ധങ്ങളെ പവിത്രീകരിക്കുവാനും സുരഭിലമാക്കുവാനുമുള്ള ആചാര്യ സൂചനകളായിരുന്നു പരുമല തിരുമേനിയുടെ കത്തുകൾ. എല്ലാ കത്തുകളിലും ഒരു ആത്മീയ ഗുരുവിന്റെ സ്വരം മുഴങ്ങുന്നു. സ്വകാര്യ കത്താണെങ്കിലും അവയ്ക്ക് സാർവ്വത്രിക സ്വഭാവമുണ്ട്.

പരുമല തിരുമേനിയുടെ 'നമ്പർ ബുക്കുകൾ' പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, വിവിധ ദേശത്തേക്കും വ്യക്തികൾക്കും നിരവധി എഴുത്തുകൾ അയച്ചതായി കാണുന്നു. ഒരു വിഷയം തന്നെ പലർക്കും എഴുതിയിരുന്നു. വൈദികരോടും, വ്യക്തികളോടും, ഉറ്റബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നതിന് തെളിവാണ് പരുമല തിരുമേനിയുടെ കത്തുകൾ.

കല്പനകളിലെ ഗദ്യഘടന ചില അവസരങ്ങളിൽ ആകർഷകമല്ല. ദീർഘമായ പ്രബോധനങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണമായ വാചകത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിരവധി ആശയങ്ങൾ മുത്തുകൾ പോലെ കൊരുത്ത് ദീർഘമായ വാചകമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇത് അക്കാലത്തെ ഔദ്യോഗിക കല്പനകളുടെ ഭാഷാ ഘടനയായിരുന്നു. ഔദ്യോഗികവും ഭരണപരവുമായ ലേഖനങ്ങളിലും കുറിപ്പുകളിലും ഇന്നും ഇതേ ശൈലിയാണ് പിന്തുടരുന്നത്.

പരുമല തിരുമേനിയുടെ സ്വകാര്യ കത്തുകൾ വളരെ ആകർഷകമാണ്. കത്തുകളിൽ കലാസൗന്ദര്യമുണ്ട്. വ്യക്തിബന്ധങ്ങളുടെ ഊഷ്മളതയും നാഡി സ്പന്ദനവും ഇതിൽ നിന്നും തിരിച്ചറിയാം. പരുമല തിരുമേനിയുടെ കത്തുകളെക്കുറിച്ച് ഡോ. കെ. എം. തരകൻ പറയുന്നു:

'*വിശിഷ്ട വ്യക്തികളുടെ ഏതു തരം കത്തുകളും അമൂല്യങ്ങളാണ്. അവയെല്ലാം ആത്മദർപ്പണങ്ങളാണല്ലോ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ മനസ്സിന്റെ നൈർമ്മല്യം ഓരോ കത്തിലും വെളിപ്പെടുന്നു. അവിടുന്ന് അലൗകികനായിരുന്നു. എങ്കിലും വ്യവഹാര ലോകത്തിൽ സത്യസന്ധമായും പ്രായോഗിക ബുദ്ധിയോടു കൂടിയും ഇടപെടണമെന്ന് നമ്മെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നു*' (ഡോ. കെ. എം. തരകൻ, *ഓർത്തഡോക്സ് പഠനങ്ങൾ*, എം. ഒ. സി., ദേവലോകം, 1990, പേജ് 7).

പരുമല തിരുമേനിയുടെ ഓരോ കത്തിലും ആത്മീയ പ്രബോധനങ്ങളും സാന്മാർഗ്ഗിക ഉപദേശങ്ങളും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ശൈലിയുടെ സരളതയും, പ്രസാദകവർദ്ധകമായ നേരിയ നർമ്മവും ഇവ

വായിക്കുന്നതു സുഖകരമായ ഒരനുഭവമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. പതിത സേവ കനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ ആഴവും, ഈശ്വരനിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയും ഈ എഴുത്തുകളിൽ ദർശിക്കാം. സൂക്ഷ്മമായ നിരീക്ഷണം, ലളിതമായ പ്രതിപാദന വൈഭവം എന്നീ ഗുണങ്ങൾ എഴുത്തുകളിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

കത്തുകളിൽ വാത്സല്യഭാവത്തിലുള്ള ധാരാളം കുറിപ്പുകൾ ഉണ്ട്. അതേ സമയത്ത് ശാസനാരൂപത്തിലും കർക്കശ ഭാഷയിലും എഴുതുവാനും മടിച്ചിരുന്നില്ല. കത്തുകളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള പല വിവരണങ്ങളും ഇന്നും പ്രസക്തമായി നിലനിൽക്കുന്നു. ഇതാണ് പരുമല തിരുമേനിയെ ധിഷണാശാലിയായ മഹാത്മാവാക്കി തീർക്കുന്നത്. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് പറഞ്ഞ പ്രബോധനങ്ങളും ആദ്ധ്യാത്മിക സൂക്തങ്ങളും ഇന്നും മഹത്തരമായി പ്രശോഭിക്കുമ്പോൾ പരുമല തിരുമേനിയിലെ നൈസർഗ്ഗിക പ്രതിഭ തിരിച്ചറിയുവാൻ സഹായിക്കുന്നു.

1895 -ലെ 135-ാം നമ്പർ കല്പനയിൽ നിന്നും ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'കരിങ്ങാട്ടിൽ സ്ക്കറിയാ കത്തനാർക്കും താനുവേലിൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർക്കും കപ്യാരു മാത്തന്റെ കല്യാണ സംഗതിക്കു എഴുതി അയച്ചു.'

കത്തുകൾ അയച്ചു എന്നതിന് 'എഴുതി അയച്ചു' എന്നാണ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ട്രസ്റ്റിക്ക് 'മുതൽപിടിക്കാരൻ' വൃദ്ധന് 'മൂപ്പൻ', 'മൂപ്പീൻ' എന്നും കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്ക് 'കോറി' എന്നും കല്പനയ്ക്ക് 'സാധനം' എന്നും പ്രയോഗിച്ചിരുന്നു. എഴുത്തുകളിലെ അഭിസംബോധന 'പ്രിയമുള്ളവരെ' എന്നാണ്.

മലയാള ഗദ്യത്തിന്റെ വികാസപരിണാമങ്ങളും കേരളത്തിലെ സാമൂഹിക - മതജീവിതത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളും അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ കത്തുകൾ മുഖ്യരേഖകളായിത്തീരുന്നു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യദശകങ്ങളിൽ സാമൂഹിക - ആദ്ധ്യാത്മിക രംഗത്തുണ്ടായ വിവിധ സംഭവങ്ങൾ പരുമല തിരുമേനിയുടെ കത്തുകളിൽ വ്യക്തമാകുന്നു.

വിശുദ്ധിയുടെ സുഗന്ധം

മലയാള ഗദ്യശൈലിയിൽ അസാധാരണമായ വിശുദ്ധി പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ രചനകളിൽ സുഗന്ധം പരത്തുന്നു. ആ പവിത്രമായ രചനകളിൽ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലെ

മലയാള ഗദ്യത്തിന്റെ മാതൃകകൾ കണ്ടെത്താം.

കേരളത്തിൽ മത - സാമൂഹിക - വിദ്യാഭ്യാസ രംഗങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആഴമായ സ്വാധീനവും ദർശനവും വേരുറപ്പിച്ചത് മലയാള ഗദ്യത്തിന്റെ വികാസപരിണാമങ്ങൾക്ക് വഴിയും വെളിച്ചവും പകർന്നു. മലയാള സാഹിത്യം തമിഴ്, സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷാസമ്പർക്കങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ സ്വാധീനത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഭാഷാശാസ്ത്രവും പത്രപ്രവർത്തനവും വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും മലയാള ഗദ്യത്തിന്റെ പരിവർത്തനത്തിനും വികസനത്തിനും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ സമ്പർക്കം പ്രേരണ നൽകി.

മലയാള ഗദ്യത്തിന്റെ പ്രൗഢിക്കും ഓജസ്സിനും സംസ്കൃത പദബഹുലത അനിവാര്യമാണെന്ന് വിധിച്ച കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ (1845 - 1914) പ്രഭാവം പുലർത്തിയ കാലമാണ് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം. എന്നാൽ മലയാളഗദ്യം ഇംഗ്ലീഷ് സ്വാധീനത്താൽ വ്യവഹാരഭാഷയോട് അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തി. സംസ്കൃത - ഇംഗ്ലീഷ് സ്വാധീന പ്രവണതകൾ പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടി. സംസ്കൃത - ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ സ്വാധീനങ്ങളോടും ആധിപത്യമനോഭാവത്തോടുമുള്ള പ്രതിഷേധമായി വളർന്ന 'പച്ച മലയാള പ്രസ്ഥാനവും' ഈ കാലത്ത് ശക്തി പ്രാപിച്ചു. മലയാളഗദ്യം ഇങ്ങനെ ശക്തമായ പരിവർത്തനത്തിന് വിധേയമായ കാലഘട്ടത്തിലാണ് പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ 'എഴുത്തുകൾ' ഉണ്ടാകുന്നത്.

മലയാള ഭാഷയിൽ സംസ്കൃതാധിപത്യ പ്രവണതക്കെതിരെ ശക്തി പ്രാപിച്ച 'പച്ച മലയാള പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ' സ്വാധീനമാണ് പരുമല തിരുമേനിയുടെ എഴുത്തുകളിൽ കാണുന്നത്. തമിഴ് - സംസ്കൃത ബന്ധത്തിന്റെ സ്വാധീനം *ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണ*ത്തിലോ മറ്റ് എഴുത്തുകളിലോ കാണുന്നില്ല. സുറിയാനി പദങ്ങൾ ധാരാളമായി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ എഴുത്തുകളിലുണ്ട്. അത് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ക്രൈസ്തവ സംസ്കാരത്തിൽ പ്രചാരം നേടിയ സുറിയാനി പദസമൂഹങ്ങളാണ്. ആശയങ്ങളുടെ അർത്ഥ വിനിമയ പ്രക്രിയയിൽ ഒരു മതസാമൂഹ്യതയുടെ സംസ്കൃതിയും വിശുദ്ധിയും ഇവ പ്രകടമാക്കുന്നു. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് കേരളത്തിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന ലളിതമായ ഗ്രാമ്യ - വ്യവഹാരഭാഷയാണ് പരുമല തിരുമേനിയുടെ 'എഴുത്തുകളി'ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അന്നത്തെ ഹൃദ്യവും സ്വീകാര്യവുമായ ഈ ശൈലിയിൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം വാക്യഘടനയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്.

കേരളത്തിന്റെ മദ്ധ്യോത്തരഭാഗങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ച മലയാള ഭാഷാ

രീതിയുടെ ഗദ്യമാതൃകയാണ് പരുമല തിരുമേനിയുടെ എഴുത്തുകളിലു ള്ളത്. 19 -ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന ദശകങ്ങളിലുണ്ടായ പരുമല തിരു മേനിയുടെ എഴുത്തുകളിലെ ഭാഷാ ഭംഗിയും സാഹിത്യഗുണവും അക്കാ ലത്തെ മലയാളഗദ്യത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ സ്ഥാനം ലഭിച്ച പുരോഹിതന്മാരായ ചാവറ കുര്യാക്കോസച്ചൻ (1805 - 1871), ആർച്ച് ഡീക്കൻ ഉമ്മൻ (1830 - 1904), ആർച്ച് ഡീക്കൻ കോശി (1825 - 1900), സ്താനിസ്ളാവോസ് കത്തനാർ (1856 - 1909), റവ. ജോർജ് മാത്തൻ (1819- 1870) നിധീരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാർ (1842 - 1904) എന്നി വരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചിരപ്രതിഷ്ഠ നേടേണ്ട വ്യക്തിപ്രഭാവം പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനുണ്ട്.

വ്യവഹാരതലത്തിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന മലയാള ഗദ്യസാഹിത്യത്തിന് ലിഖിതഭാവം നൽകുന്നതിൽ പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് വഹിച്ച പങ്ക് മലയാള ഗദ്യസാഹിത്യത്തിൽ വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. മലയാള ഗദ്യസാ ഹിത്യത്തിൽ പരുമലതിരുമേനിയുടെ '*ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണം*' ചിര പ്രതിഷ്ഠ നേടി. മലയാള ഗദ്യത്തിന്റെ വികാസ പരിണാമങ്ങളിൽ പരു മല തിരുമേനിയുടെ ഗദ്യരചനകൾക്കും എഴുത്തുകൾക്കും പ്രാധാന്യം ഉണ്ട്.

1897 ലെ 'എഴുത്തുകളുടെ നമ്പർ ബുക്ക്'

കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ നിന്നും ഈ ലേഖകൻ കണ്ടെ ടുത്ത 'നമ്പർ ബുക്കി'ന്, പരുമല തിരുമേനി നൽകിയിട്ടുള്ള പേര് 'നിരണം മുതലായ ഇടവകകളുടെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ എഴുത്തുകളുടെ നമ്പർ ബുക്ക്' എന്നാണ്. പരുമല തിരുമേനിയുടെ വാത്സല്യ ശിഷ്യനായിരുന്ന പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ ഗ്രന്ഥ ശേഖരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടാണ് ഈ ബുക്ക് ദേവലോകത്ത് എത്തിയതെന്ന് കരുതുന്നു. ബാവായുടെ ഒരു ഡയറിയിൽ കുണ്ടറ സെമിനാരി ഗ്രന്ഥ ശേഖരത്തിലെ ബുക്കുകളുടെ വിവരം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിൽ പ. പരു മല തിരുമേനിയുടെ ഡയറിക്കുറിപ്പ് ഉള്ളതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടു ള്ളതാണ് ഇങ്ങനെ കരുതുവാനുള്ള കാരണം.

1897 മുതലുള്ള എഴുത്തുകളുടെ നമ്പർ ബുക്കാണിത്. 1077 -ാം മാണ്ട് കന്നി 16 മുതൽ കർക്കിടകം 22 വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അയച്ച എഴു ത്തുകളുടെ സംഗ്രഹീതക്കുറിപ്പുകളാണ് ഈ നമ്പർ ബുക്കിൽ. വർഷവും മാസങ്ങളും ക്രമനമ്പരും പ്രത്യേകം കോളങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പത്തു

SPONSORED BY:- SARA TRANSSPORTS, V.T. STEPHEN & FLY., SEC. BAD.

മാസത്തിനുള്ളിൽ 366 'എഴുത്തുകൾ' അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇവ പരിശോധിച്ചാൽ എല്ലാ ദിവസങ്ങളും എഴുത്തിനായി മാറ്റി വെച്ചതായി കാണുന്നില്ല. ആഴ്ചയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം എഴുത്തുകൾക്കായി ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ കണക്കുകൾ വിശകലനം ചെയ്താൽ 156 ദിവസം കൊണ്ടാണ് 366 കത്തുകൾ എഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്നു കാണാം.

1077 -ാം ആണ്ടിൽ മേടം 14 മുതൽ പറവൂർ പള്ളിയിൽ താമസിച്ചപ്പോൾ അവിടെ നിന്നും കോട്ടയം, കുന്നംകുളം, അങ്കമാലി, കണ്ടനാട് എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലെ വിവിധ ഇടവകകൾക്ക് കല്പന അയച്ചിട്ടുണ്ട്. വിവിധ ആളുകൾക്ക് സ്വകാര്യ കല്പനകളും അയച്ചതിന്റെ കുറിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് കേരളത്തിലെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏതെല്ലാം പള്ളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ ചിത്രങ്ങൾ ഈ നമ്പർ ബുക്കിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. 1077 മേടം 24-ന് കോട്ടയത്തു നിന്നും താമരശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർക്ക് റശ്ശീസാ പിരിക്കുന്നതിന്റെ കാര്യം ഓർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു എഴുതിയ കല്പനയിൽ തെക്കൻ പ്രദേശത്തെ വിവിധ പള്ളികളുടെ പേരുകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. തുമ്പമൺ, മൈലപ്ര, വാഴമുട്ടം, കുമ്പഴ, ചന്ദനപ്പള്ളി, കുടശ്ശനാട്, മാന്തളിർ, അറത്തിൽ, കടമ്പനാട്, പറക്കോട്, കലഞ്ഞൂർ, ശൂരനാട്, കിഴക്കേപ്പള്ളി, തഴവാ, പുത്തൂർ, കൊട്ടാരക്കര, ചെങ്കുളം, മുഖത്തല, ആദിച്ചനല്ലൂർ, ചാത്തന്നൂർ, കുണ്ടറ, കുണ്ടറ പുത്തൻപള്ളി, പെരിനാട്, വെൺമണി പുത്തൻപള്ളി എന്നിവയുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഇടവകപള്ളികളുടെ ചരിത്രം അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് പരുമല തിരുമേനിയുടെ നമ്പർ ബുക്ക് പുതിയ വെളിച്ചം പകരും.

പള്ളികളിൽ ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഗ്രൂപ്പിസവും പടലപ്പിണക്കങ്ങളും സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ ക്രമക്കേടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നതായി നമ്പർ ബുക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മാവേലിക്കര പുതിയകാവ് പള്ളിയിൽ നിന്നും 1077 ഇടവം 26-ന് (ക്രമനമ്പർ 666) കുടശ്ശനാട് പള്ളിക്കാർക്ക് എഴുതിയത്:

'കുറെ നാളായി ആ പള്ളിയിൽ മുതൽപിടിവേല നടത്തിപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കുഴപ്പം നിമിത്തം പള്ളിക്കു വളരെ നഷ്ടങ്ങളും ജനത്തിന് സമാധാനലംഘനങ്ങളും നേരിട്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ വളരെ വ്യസനത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഒരുമ്പെട്ടു ഒരു കരാർ എഴുതി ഒപ്പിട്ടു അതുപ്രകാരം സന്തോഷപൂർവ്വം നടക്കുന്നു എന്നറിയി

ക്കുകയും ടി. കരാർ ഇവിടെ ഹാജരാക്കി കാണിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ അത്യന്തം സന്തോഷമായിരിക്കുന്നു. മേലാൽ അതുപ്രകാരം തന്നെ വീഴ്ച കൂടാതെ ക്രമമായും കർത്താവിൽ ഐക്യതയാലും നടന്നും നടത്തിച്ചും കൊള്ളുകയും വേണം.'

പള്ളി ഭരണത്തിൽ സങ്കീർണ്ണതകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പരുമല തിരുമേനി ആ പള്ളികളിൽ എത്തി സ്ഥിരം താമസിക്കുകയും പ്രശ്നക്കാരെ നേരിൽ കണ്ട് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇടവകകളോടും വ്യക്തികളോടും പ്രത്യേകമായ താല്പര്യവും സ്നേഹവും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. പരുമല തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും അവസാന വാക്കുകളായി അന്നത്തെ ജനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു.

കുടുംബബന്ധം പരിരക്ഷിക്കണം

പള്ളിഭരണത്തിൽ മാത്രമല്ല കുടുംബപ്രശ്നങ്ങളിലും പരുമല തിരുമേനി ഉത്തമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി കല്പന അയച്ചിട്ടുള്ളതായി ഈ കല്പന ബുക്കുകളിൽ വിവരണങ്ങളുണ്ട്. '*..... ദൈവം ഇണ ചേർത്തതു മനുഷ്യൻ വേർതിരിക്കരുത് എന്നുള്ള കല്പനപോലെ ദൈവത്തെ ഭയന്നു ആ ഭർത്താവ് ഇവളെ കൊണ്ടുപോയി മര്യാദയ്ക്കു ദൈവകല്പന പോലെ താമസിപ്പിക്കാൻ തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞു തീർച്ചപ്പെടുത്തി യോജിപ്പിച്ച് വിട്ടയയ്ക്കുന്നു*' (1077 കർക്കിടകം 21, നമ്പർ 365). കുടുംബബന്ധങ്ങളുടെ ശിഥിലീകരണത്തിൽ പരുമല തിരുമേനി അതീവ ദുഃഖം പലയിടത്തും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കുടുംബ ബന്ധം തീവ്രമായി പാലിക്കപ്പെടണമെന്ന് കർക്കശമായ ഭാഷയിൽ എഴുതുവാനും നിർബന്ധിതമായിട്ടുണ്ട്.

ഇടയ പരിപാലനം

ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പേ കേരളത്തിലെ പള്ളികളിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിശ്വാസത്തിന്റെ നുഴഞ്ഞുകയറ്റം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിന് വിരുദ്ധരായി എത്തുന്നവരെക്കുറിച്ച് പരുമല തിരുമേനി:

'ഉപദേശികളെന്നും പറഞ്ഞ് വരുന്ന മതവിരോധികളെകൊണ്ടും കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നോമ്പ്, നമസ്കാരം, കുരിശുവര, കുമ്പിടീൽ, കുർബ്ബാന, കുമ്പസാരം, മാമോദീസാ, രോഗികൾക്കു സൈത്തു പൂശൽ മുതലായ കർമ്മങ്ങളും തമ്പുരാനെ പെറ്റമ്മയോടും പരിശുദ്ധന്മാരോ

ടുമുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകളും മറ്റും നിസ്സാരമെന്നു വച്ചു അവയെ ആചരിക്കാതെ നിന്ദിക്കുന്ന കള്ള ഉപദേഷ്ടാക്കളെക്കൊണ്ട് പള്ളിയിൽ വച്ചോ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വച്ചോ പ്രസംഗിപ്പിക്കുകയൊ അവരുടെ ഉപദേശം കേൾക്കുകയോ ചെയ്തുപോകരുത്. അങ്ങിനെയുള്ളവർ വഞ്ച കന്മാരാകയാൽ അവർക്കു നിങ്ങളിൽ സ്ഥലം കൊടുക്കയുമരുത്. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അനുസരണം വിട്ടു ഇതിനു എതിർത്തു പ്രവൃത്തി ക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടാൽ അവനെ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ അന്യനായി വിചാരിച്ചു കൊള്ളുകയും വേണം' (1077 മകരം 23, നമ്പർ 119). സത്യവി ശ്വാസത്തിനു വിരുദ്ധരായി എത്തുന്നവർക്കു കഠിനമായ താക്കീതാണിത്.

ഒരു ഇടവകയുടെ സകലചലനങ്ങളിലും സൂക്ഷ്മമായ 'ഇടയപരിപാ ലനം' നടത്തിയ വിശുദ്ധിയുടെ ജീവിതക്രമമാണ് ഈ നമ്പർ ബുക്കിൽ നിന്നും ലഭ്യമാകുന്നത്. പരുമല തിരുമേനിയുടെ സൂക്ഷ്മതയോടു കൂ ടിയ ഭരണപാടവം ഇടവകതലങ്ങളിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുവാനും ജന ങ്ങളിൽ നിന്നും ഉൾക്കൊള്ളുവാനും കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇടയ പരിപാലന ത്തിലെ ജനകീയാസൂത്രണത്തിന്റെ കർമ്മമണ്ഡലങ്ങളിൽ പരുമല തിരു മേനി പരിപൂർണ്ണമായും പ്രതിബദ്ധത പുലർത്തിയിരുന്നു.

'എഴുത്തുകൾ' വിദേശത്തേക്കും

പരുമല തിരുമേനി 'എഴുത്തുകൾ' നാട്ടിലേയ്ക്ക് മാത്രമല്ല വിദേശ ത്തേയ്ക്കും അയച്ചതായി നമ്പർ ബുക്കിൽ കാണുന്നു. 1077 മിഥുനം 9 ന് നിരണം പള്ളിയിൽ വച്ച്, അമേരിക്കയിൽ നിന്നും വന്ന എഴുത്തിന് മറുപടി അയച്ചതായി (നമ്പർ 292) കാണുന്നുണ്ട്. സ്വദേശത്തും വിദേ ശത്തും ഉള്ളവരുമായി ഇടയപരിപാലനത്തിൽ സുദൃഢമായ വ്യക്തി ബന്ധം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് പരുമല തിരുമേനിയ്ക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പരുമല സെമിനാരി പണിയെക്കുറിച്ച്

പരുമല തിരുമേനി 1895 ൽ പരുമല പള്ളി പുതുക്കി പണിയിച്ചു. ഊർശ്ലേമിന് പുറപ്പെടുന്നതിന്റെ തലേദിവസം (1895 ജനുവരി 27) അതിന്റെ താല്ക്കാലിക കൂദാശയും നടത്തി. തുടർന്ന് 1897 ൽ സെമിനാരിയുടെ പുതുക്കിപ്പണിയൽ നടന്നു. മലങ്കര സഭയിലൊട്ടാകെ പിരിവ് നടത്തി പണവും സാധനങ്ങളും സംഭരിച്ചാണ് പണി നടത്തിയത്. പിരിവിന്റെ വിശദാംശങ്ങളും പരുമല തിരുമേനി അതിനു വേണ്ടി നടത്തിയ കഷ്ട പ്പാടുകളും ഈ നമ്പർ ബുക്ക് പകർന്നു തരുന്നു:

1897 തുലാം 19. പുത്തൻകാവു സഞ്ചായം കാവൽ കണക്കു പഴന്തയാ

പിള്ളയ്ക്കു നമ്മുടെ വകയായി കടപ്ര പരുമലെ കിടക്കുന്ന തടികൾ അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനു കാര്യസ്ഥനെ അയയ്ക്കണമെന്നു എഴുതി അയച്ച എഴുത്തു കിട്ടി. എന്നാൽ പരുമല സെമിനാരി പണി വകയ്ക്കു ഇതു പൂളു മുതലായ ഏതാനും തടികൾ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയതും ദാനം കിട്ടിയതുമായി ടി സെമിനാരി മുറ്റത്തു അറപ്പിച്ചു വച്ചിരുന്നതു നമ്മുടെ വക തന്നെ. അതിൽ ഏതാനും ഇപ്പോൾ പണപ്പുറത്താക്കീട്ടുമുണ്ട്. അതിനോടടുത്ത കടവിൽ കിടക്കുന്ന തടികൾ അരികുപുറത്തു മേടയിൽ വർക്കിയുടേതാണ്. ടി അറുത്ത ഉരുപ്പടികൾ തിട്ടപ്പെടുത്തണമെന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ അതിലേക്കു കാര്യസ്ഥനായി പള്ളിക്കിഴക്കേതിൽ ഔസേപ്പിനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. ടി തടികൾക്കു കിട്ടീട്ടുള്ള പാസ്സ് കാര്യസ്ഥൻ ഹാജരാക്കുന്നതുമാണ്. കല്ലുശ്ശേരി വേൾകുളത്ത് ഗീവറുഗീസ്സിനും പരുമല സെമിനാരിയുടെ പണിക്കു ഒരു തടിയുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി മുൻ എഴുത്തയച്ചിരുന്നതുപോലെ തരുന്നു എങ്കിൽ ഉടനെ എത്തിച്ചു തരുന്നതിനു കല്പന അയച്ചു. 1897 തുലാം 19-ന് കല്ലിശ്ശേരിൽ പള്ളിയിൽ നിന്നും.

തെരകത്തു കൊച്ചു കോശിക്കു ടി വാചകത്തിൽ തന്നെ എഴുതി അയച്ചു. കല്ലുശ്ശേരിൽ പള്ളിയിൽ നിന്നും.

എണ്ണശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ്സിനു പരുമല പണിക്കു തടി തരുന്നതിനു മുൻ എഴുത്തയച്ചിരുന്ന പ്രകാരം കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ ക്ഷണം തന്നെ അയച്ചു തരണമെന്നും മറ്റും കല്പന അയച്ചു. കല്ലുശ്ശേരിൽ നിന്നും.

തുലാം 20. കല്ലൂപ്പാറെ അടങ്ങപ്രത്തു പള്ളിക്കാർക്കു. പരുമല സെമിനാരി പണി നടത്തുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റും എഴുതി അയച്ചു. കല്ലിശ്ശേരി പള്ളിയിൽ നിന്നും.

തുലാം 22. റാന്നിയിൽ പുരയ്ക്കൽ തോമ്മാസ് കോറി മുതൽ പേർക്കു തടിയുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി എഴുതി.

തുലാം 23. അരീപുറത്തു ഇക്കൊയിക്കു സെമിനാരി പണിയുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും നമുക്കു വരുവാനുള്ള നെല്ലിന്റെ പണം കൊടുത്തയയ്ക്കണമെന്നും എഴുതി. പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്നും.

മാവേലിക്കര കിഴക്കെപറമ്പിൽ തോമ്മാസ് പണിക്കർക്കു ഈ വരുന്ന ഔസേപ്പ് വശം 500 കല്ലു വെട്ടിച്ചു കൊടുത്തയയ്ക്കണമെന്നും നമ്മുടെ പ്രിയമക്കളായ ഉപദേശിമാർ സാധനവും കൊണ്ടുപോയ വകയിലുള്ള

പണം പിരിച്ചു ഔസേപ്പിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തയയ്ക്കണമെന്നും ആ പണത്തിൽ നിന്നു കല്ലിന്നു തല്ക്കാലം ആവശ്യമുള്ള പണം എടുത്തുകൊള്ളണമെന്നും കല്പന അയച്ചു. പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്നും.

തുലാം 27. പനയ്ക്കാമറ്റത്തു അബ്രഹാം കത്തനാർക്കും മട്ടയ്ക്കൽ അലക്സന്ത്രയോസ് കത്തനാർക്കും കൂടി സെമിനാരി പണിക്കായി അവിടുത്തേക്കുള്ള നമുക്കുള്ള പണം പിരിച്ചു ഔസേപ്പിനെ ഏല്പിക്കണം എന്നു കല്പന അയച്ചു.

വാകത്താനത്തു പള്ളിയിൽ നിന്നും. പരുമല സെമിനാരി വിചാരിപ്പു പള്ളി കിഴക്കെതിൽ ഔസേപ്പിനു മുൻ സാധനത്തോടുകൂടെ നിരണത്തെ പണം മേടിച്ചു പണി നടത്തുന്നതിനു കല്പന അയച്ചു. വാകത്താനത്തു പള്ളി.

വൃശ്ചികം 14. അരീപുറത്തു കൊച്ചു കുഞ്ഞിനു. അവിടുത്തെ പണിയെക്കുറിച്ചും കല്പണിക്കാരൻ വറീതിനു അവിടെ കൊടുത്തതു കൂടാതെ ഇവിടെ 49 രൂപ കൊടുത്തുയെന്നും കല്പന അയച്ചു. കോട്ടയം.

വൃശ്ചികം 22. താമരപ്പള്ളിൽ കൊച്ചു കത്തനാർക്കു സെമ്മിനാരി പണി വകക്കു റാന്നിയിൽ പള്ളിക്കാരു തടിയും തച്ചു പിരിവും തരാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പൊയി ഉത്സാഹം ചെയ്തു തടി കൊടുത്തയപ്പിക്കണമെന്നും തച്ചു പിരിച്ചു അയയ്ക്കണമെന്നും കല്പന അയച്ചു. പരുമലെ.

മാവേലിക്കര ഉപദേശികൾക്കു അവരെ ഈ സെമ്മിനാരി പണി വകക്കു പണം പിരിപ്പാൻ ഏല്പിച്ച സാധനപ്രകാരം പിരിഞ്ഞ പണം ഔസേപ്പിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തയച്ചതു ഇവിടെ ഏല്പിച്ചുയെന്നും ശേഷം ഉള്ളതു ഇവന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തയയ്ക്കണമെന്നും പിരിഞ്ഞതിന്റെയും പിരിവാനുള്ളതിന്റെയും കണക്കു എഴുതി അയയ്ക്കണമെന്നും എഴുതി അയച്ചു. പരുമലെ നിന്നും.

വൃശ്ചികം 24. തെരുവത്തു ഈശോ കത്തനാർക്കും തെക്കേവീട്ടിൽ മുതൽപിടിക്കാരനും കൂടി. ഇവിടുത്തെ പണിയ്ക്കുവേണ്ടി കുറെ പണം അയയ്ക്കുന്നതിന് മുൻ അയച്ചിരുന്ന സാധനപ്രകാരം പണം അന്നു അയച്ചില്ലെങ്കിലും പണത്തിന് ഇവിടെ മുട്ടായിരിക്കയാൽ ഈ പ്രാവശ്യം പണം മുഴുവനും കൊടുത്തയയ്ക്കണമെന്നു കല്പന അയച്ചു. പരുമലെ.

ധനു 4. കല്ലിശ്ശേരിൽ പടിഞ്ഞാറെപുരയ്ക്കൽ കൊച്ചുകുരുവിളയ്ക്കു ഇവിടുത്തെ സെമിനാരി പണിക്കായി, നിങ്ങളോടു കടമായി ചോദിച്ചിട്ടുള്ള

രൂപ പള്ളി കിഴക്കേതിൽ ഔസേപ്പിന്റെ പറ്റിൽ ആവശ്യം പോലെ അപ്പഴ അപ്പഴായി കൊടുത്തയയ്ക്കണമെന്നു എഴുതി. പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്നും.

ധനു 4. കുമരകത്തു ഓലുതറ കൊച്ചുപാപ്പിക്കു. ഇവിടുത്തെ പണിയ്ക്കു ആവശ്യമുള്ള കക്കാ വള്ളക്കാർ മുഖാന്തിരം കൊടുത്തയ യ്ക്കണമെന്നു എഴുതി. പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്നും.

മീനം 5. സെമിനാരിയുടെ മേച്ചിലിനു ആവശ്യപ്പെട്ട ഓടു കാര്യത്തി ലേക്ക് കാർത്തികപ്പള്ളി പള്ളിക്കാർക്കു കല്പന അയച്ചു. കാരിച്ചാൽ നിന്നും.

1895 – 1896 ലെ എഴുത്തുകളുടെ നമ്പർ ബുക്ക്

തുമ്പമൺ സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രലിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന 'നമ്പർ ബുക്ക്' എന്നു പരുമല തിരുമേനി തന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന അമൂല്യ രേഖ 2001 ജനുവരിയിൽ ഈ ലേഖകൻ പകർത്തിയെഴുതിയെടുത്തു. പരുമല തിരുമേനിയുടെ 'എഴുത്തുകൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ (കോട്ടയം സോഫിയാ ബുക്സ് ഉടൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം) ഈ 'നമ്പ്ര ബുക്ക്' ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പരുമല തിരുമേനിയോടൊപ്പം ഊർശ്ലേം യാത്ര നടത്തിയ ഈ 'നമ്പ്ര ബുക്ക്' 1895 - 96 കാലഘട്ടത്തിലേതാണ്. ഊർശ്ലേമിനുള്ള യാത്രയ്ക്കി ടയിൽ ബോംബെയിൽ വച്ചാണ് ഈ ബുക്കിൽ എഴുതുവാൻ തുടങ്ങി യത്. 1895 മീനം മുതൽ 1896 മിഥുനം വരെയുള്ള കാലത്ത് തിരുമേനി അയച്ച കല്പനകളുടെയും സ്വകാര്യ കത്തുകളുടെയും ലഘുവിവരണം ഇതിൽ ഉണ്ട്.

1895 മീനം 4-നു ബോംബെയിൽ നിന്ന് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് (പു ലിക്കോട്ടിൽ), മാർ അത്താനാസ്യോസ് (കടവിൽ), മാർ ഈവാനിയോസ് (മുറിമറ്റത്തിൽ / ഒന്നാം കാതോലിക്കാ) എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ അടക്കം ഇരുപത് വ്യക്തികൾക്ക് എഴുതിയ കത്തുകളെക്കുറിച്ചാണ് ഒന്നാം നമ്പരായി എഴുതിയിരിക്കുന്നത്:

'ഇവിടെ എത്തിയ വിവരത്തിനും ഇവിടെ നിന്നും ഊർശ്ലേമിന്നു രം മാസം 6-നു കപ്പൽ കേറുമെന്നും എഴുതി അയച്ചു. 1895 മീനം 4-നു ശനിയാഴ്ച ബൊമ്പായിൽ നിന്നും.'

SPONSORED BY:- RAJAN GEORGE & FAMILY, DILKUSH, HYDERABAD

തുടർന്നു മീനം 4-നു തന്നെ '*തുകലൻ അബ്രാഹം കത്തനാർക്കു ടി. സംഗതിയെക്കുറിച്ചു എഴുതി അയച്ചു.*' മീനം 6-നു പാലപ്പള്ളിൽ അബ്രാഹം കത്തനാർക്കും ഇതെ കാര്യം അറിയിച്ചുകൊണ്ട് കത്ത് അയയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

മീനം 8-നു ഊർശ്ലേമിലേക്ക് കപ്പൽ കയറിയ തിരുമേനി യാത്രയ്ക്കിടയിൽ കപ്പലിൽ ഇരുന്ന് കത്ത് എഴുതിയതായി കാണുന്നില്ല.

നാലാം നമ്പരായി എഴുതിയിരിക്കുന്ന കത്ത് ഊർശ്ലേമിലെ മർക്കോസിന്റെ ദയറായിൽ നിന്നും എഴുതിയതാണ്; മാർ ദിവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും മറ്റു ഏഴു പേർക്കും '*വിശുദ്ധ ഊർശ്ലേമിൽ എത്തി വിശുദ്ധ കബറിടം മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ട വിവരത്തിന് എഴുതി അയച്ചു.*'

വൈവിധ്യമാർന്ന വിഷയങ്ങൾ

കല്പനകളിലെ വിഷയങ്ങളെ പൊതുവെ ഇങ്ങനെ തരംതിരിക്കാം. 1. ക്ഷേമാന്വേഷണങ്ങൾക്കും വർത്തമാനങ്ങൾ അറിയുന്നതിനും, അറിയിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ളവ. 2. തർക്കവിഷയങ്ങൾ തീർപ്പു കൽപ്പിക്കുന്നവ. 3. സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങൾ നൽകുന്നതിനുള്ള ശുപാർശ. 4. റെസ്സീസാ പിരിവു സംബന്ധിച്ച്. 5. പള്ളി സന്ദർശനം സംബന്ധിച്ച്. 6. മൂസ്സൽ പള്ളി പണിക്ക് സഹായം നൽകണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് മലങ്കരയിലെ പള്ളികൾക്കയച്ച കല്പന. 7. സ്കൂളുകളുടെ നിർമ്മാണം - നടത്തിപ്പ് ഇവ സംബന്ധിച്ച്. 8. പള്ളി പണി സംബന്ധിച്ച്. 9. നിയമന കല്പനകൾ.

ക്ഷേമാന്വേഷണ - സൗഹൃദ കല്പനകൾ

ഊർശ്ലേമിൽ നിന്നും ബോംബെയിൽ നിന്നും അയച്ച കല്പനകൾ ആണ് പ്രധാനം. വല്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ, തോമസ് വക്കീൽ, ഗബ്രിയേൽ മക്കുദീശാ, മട്ടക്കൽ മൂപ്പൻ കത്തനാർ, ചാലിൽ കൊച്ചുകോര, ചാത്തുരുത്തിൽ കൊച്ചു മാത്യു, പനയ്ക്കൽ അയ്പ്പൂര, അടങ്ങപ്പുറത്തു പണിക്കർ, കൊച്ചുകോശി കത്തനാർ തുടങ്ങി നിരവധി പേർക്ക് ഇത്തരം സൗഹൃദ കത്തുകൾ അയച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. സ്വകാര്യ കല്പനകളുടെ പൂർണരൂപം ചേർത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും കൽപനകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ നമ്പ്ര ബുക്കിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. അത്രമാത്രം മതിയാകും തിരുമേനിയുടെ വ്യക്തിബന്ധങ്ങളുടെ തീവ്രത മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

തർക്കവിഷയങ്ങളിൽ തീർപ്പു കൽപ്പിക്കുന്ന കല്പനകൾ

ഒരു ഭരണാധികാരിയെന്ന നിലയിൽ പരുമല തിരുമേനിയുടെ വൈദഗ്ദ്യം തെളിയിക്കുന്നു ഈ കല്പനകൾ. നമ്പ്ര എട്ടായി കോട്ടയത്തു നിന്നും 1895-ൽ ഇടവം 23-ന് കോട്ടയത്തു പുത്തൻപള്ളി വികാരിക്കും ജനങ്ങൾക്കും അയച്ച തീർപ്പു കൽപന ഒരു ന്യായാധിപന്റെയും സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവിന്റെയും നിലയിലുള്ളതാണ്. കോട്ടയം എരിത്തിക്കൽ ദാനിയേൽ കത്തനാരുടെ വീട്ടിൽ നിൽക്കുന്ന തോമായുടെ മകളുടെ കല്യാണത്തെപ്പറ്റി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള തർക്കത്തെ കുറിച്ച് തീർപ്പു കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു ഇത്. '*പെണ്ണിന്റെ മനസ്സു കൂടാതെ പയിലോ എന്ന ചെറുക്കനെ കൊണ്ട് വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നത് യുക്തമല്ല*' എന്ന് ശക്തമായ രീതിയിലാണ് തീരുമാനമറിയിക്കുന്നത്. 13-ാം നമ്പർ കല്പന ഒരു കേസ്സ് സംബന്ധിച്ച് വക്കീലിന് അയച്ചതാണ്. സ്വത്തുഭാഗം വെയ്പ്പാണ് കേസിനാസ്പദമായ വിഷയം.

29-ാം നമ്പരായി ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: "*തെക്കെവീട്ടിൽ മുതൽപിടിക്കാരനു ടി. പള്ളിയിലേക്കു കൊടുപ്പാനുള്ള പണം കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നു മുതൽകെട്ടുകാരൻ ഇവിടെ വന്നു പറകയാൽ കൊടുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം എഴുതി അയച്ചു. കർക്കടകം 7 നിരണം.*"

കാട്ടൂർ പള്ളിയിലുണ്ടായ ഏതോ ഒരു തർക്കം പരിഹരിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "*നമ്പർ 34. പൂവത്തൂർ യാക്കോബു കത്തനാർക്ക് കാട്ടൂർ പള്ളിക്കാരുടെ ഈ തർക്കം തീർക്കുന്നതിലേക്കായി പോകുവാൻ ഇങ്ങോട്ടു വരികയോ എന്നത്തേക്കു പോകുവാൻ സൌകര്യമുണ്ടാകുമെന്നും എഴുതി അയച്ചാൽ കൊച്ചുകത്തനാരെ അങ്ങോട്ടയയ്ക്കയോ ചെയ്യാമെന്ന് എഴുതി. കർക്കടകം 10-നു മാവേലിക്കര പുതിയകാവ് പള്ളിയിൽ നിന്നും.*"

"*നമ്പർ 47. കാട്ടൂർ പള്ളിക്കാർക്കു സമാധാനം ഉണ്ടാകുന്നതിലേക്ക് പൂവത്തൂർ യാക്കോബു കത്തനാരെയും ഗീവർഗീസ് മൽപാനെയും അങ്ങോട്ടെഴുതിയയച്ചു. 1875-ൽ കർക്കടകം 24 കാർത്തികപള്ളിയിൽ നിന്നും.*"

"*നമ്പർ 50. തേവെലിൽ കത്തനാർക്കു കാട്ടൂർ പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായ തർക്കനിവാരണത്തിന് മല്പാനെയും പൂവത്തൂർ കത്തനാരെയും അയച്ചു ഉണ്ടായ സമാധാന പ്രകാരം ഈ 3 നു ഞായറാഴ്ച നടത്തുന്നതിനു*

കല്പന അയച്ചു. കർക്കടകം കാർത്തികപ്പള്ളി പള്ളിയിൽ നിന്നും."

67-ാം നമ്പരായി കടമ്പനാട്ടു പള്ളി വികാരിക്ക് അയച്ച കല്പന, ആ പള്ളിയിലെ മുതൽപിടിക്കാരന്റെ പേരിലുണ്ടായ ആക്ഷേപങ്ങൾ കാരണം അയാളെ മാറ്റി പുതിയ ആളെ നിയമിക്കണമെന്നുള്ള കർശന കല്പനയാണ്. 415-ാം നമ്പരായി തിരുവല്ല വടക്കെ പുത്തൻപള്ളിക്കാർക്ക് എഴുതിയ കല്പന, പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കു നൽകുന്ന റശീസാ സംബന്ധിച്ച് ആ പള്ളിയിലുണ്ടായ തർക്കങ്ങളുടെ തീർപ്പാണ്.

ഇങ്ങനെ മലങ്കരസഭയിൽ അന്നുണ്ടായ വ്യക്തിപരവും സഭാപരവുമായ എല്ലാ തർക്കങ്ങളിലും ന്യായയുക്തമായി തീരുമാനമെടുത്ത് അവ പരിഹരിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ തിരുമേനിക്ക് ആയാസരഹിതമായി സാധിച്ചിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുന്നതിനുള്ള ശുപാർശ

സന്യാസ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിക്ക് അഗതികളെ സാമ്പത്തികമായി സഹായിക്കാൻ ഒരു പരിധി വരെയേ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളു. തിരുമേനിയുടെ പരിധിയിൽ കവിഞ്ഞുള്ള സാമ്പത്തിക സഹായം ആവശ്യമായി വരുന്നവർക്ക് കടം കൊടുത്തു സഹായിക്കുവാൻ ചില ധനികരോട് തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെടുന്ന പല കല്പനകളും കാണുന്നുണ്ട്. 'അയാൾ പണം മടക്കിത്തരാത്തപക്ഷം ഞാൻ തന്നു തീർക്കാം' എന്ന ഉറപ്പും തിരുമേനി നൽകുന്നുണ്ട്.

പള്ളി സന്ദർശനം

ഈ 'നമ്പ്ര ബുക്കിൽ' തെളിയുന്ന ഒരു പ്രധാന വസ്തുത, തിരുമേനിയുടെ യാത്രയെ പറ്റിയാണ്. പള്ളി സന്ദർശനമാണ് തിരുമേനിയുടെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശ്യം. ഇന്നത്തെപ്പോലെ യാത്രാ സൗകര്യങ്ങൾ അധികമില്ലാത്ത കാലത്ത് സന്ദർശിക്കുന്ന പള്ളികളിൽ ഒന്നും രണ്ടും ദിവസം, ചിലപ്പോൾ ഒരാഴ്ച വരെ താമസിക്കുന്ന രീതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 1895 മീനം മുതൽ 1896 മിഥുനം വരെയുള്ള കാലയളവിൽ മലങ്കരയിലെ ഒട്ടു മിക്ക പള്ളികളിലും അദ്ദേഹം സന്ദർശനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മൂസൽ പള്ളിപണി സഹായം

അന്ത്യോക്യൻ ഭരണത്തിലെ ഒരു കറവ പശുവായിരുന്നു പരുമല തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് മലങ്കരസഭ. പല രീതിയിൽ മലങ്കരയിലെ സാധാരണ വിശ്വാസികളുടെ പണം അന്ത്യോക്യയിലേക്ക് ചെന്നു

ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. മൂസലിൽ പള്ളി പണിയാൻ ഇടവകകളിൽ നിന്നു പിരിവു നടത്തണമെന്ന് പരുമല തിരുമേനി പള്ളികൾക്ക് കല്പന അയച്ചിരുന്നതായി 'നമ്പ്ര ബുക്ക്' തെളിവു നൽകുന്നു.

നമ്പർ 450 കാണുക: "*ചന്ദനപ്പിള്ളിൽ പള്ളിക്കാർക്ക് മൂസൽ പള്ളി പണിയുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് കല്പന അയച്ചു. ഇടവം 31 -നു.*"

"*നമ്പർ 451. മാന്തളിർ പള്ളിക്കാർക്കു മൂസൽ പള്ളി പണിയുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു കല്പന അയച്ചു. ഇടവം 31. തുമ്പമൺ പള്ളി.*"

"*നമ്പർ 449. കുടശ്ശനാട്ടു പള്ളിക്കാർക്കു മൂസൽ പള്ളി പണിയുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു കല്പന അയച്ചു. ഇടവം 31-നു.*"

"*നമ്പർ 462. കൈപ്പട്ടൂർ പള്ളിക്കാർക്കു മൂസൽക്കാരുടെ കാര്യവും മറ്റും ആലൊചിപ്പാൻ ഉടൻ ഇവിടെ വരുന്നതിനു കല്പന അയച്ചു. മിഥുനം 7-നു. ഓമല്ലൂർ പള്ളിയിൽ.*"

"*നമ്പർ 467. വാഴമുട്ടത്തു പള്ളിക്കാർക്കു മൂസൽക്കാരുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു കല്പന അയച്ചു. മിഥുനം 8. ഓമല്ലൂർ പള്ളി.*"

"*നമ്പർ 468. കിഴവള്ളൂർ പള്ളിക്കാർക്കു. മൂസൽക്കാരുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു കല്പന അയച്ചു. മിഥുനം 8-നു ഓമല്ലൂർ നിന്നും.*"

സ്കൂളുകളുടെ നിർമ്മാണവും നടത്തിപ്പും

കാർത്തികപള്ളി, തുമ്പമൺ, തിരുവല്ല എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചും തുമ്പമൺ സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപക നിയമനം സംബന്ധിച്ചും എഴുതിയിട്ടുള്ള കത്തുകൾ കാണുന്നു. ക്രാന്തദർശിയായ ഒരു സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവിനെയാണ് ഈ കത്തുകളിലൂടെ നാം കണ്ടറിയുക. പള്ളിപണികൾ സംബന്ധിച്ചും പട്ടക്കാരുടെ നിയമനം സംബന്ധിച്ചും ഉള്ള കൽപനകളും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

കല്പന അനുസരിക്കാത്തവരും!

ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ വിശുദ്ധനായി മലങ്കരസഭാ മക്കൾ കരുതിയിരുന്ന പരുമല തിരുമേനിയുടെ ഭരണപരമായ കല്പനയെ അനുസരിക്കാതെ, കല്പന ചുരുട്ടിക്കൂട്ടി എറിഞ്ഞവരെയും നമുക്കീ 'നമ്പ്ര ബുക്കിൽ' കാണാം:

"415. തിരുവല്ലാ വടക്കെ പുത്തൻ പള്ളിക്കാർക്കു. നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ റീശീസാ ക്രമമായി ഇവിടെ അയക്കപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്നതിനെപറ്റി രം മാസം 22 നു 395 ാം നമ്പ്രായി കൊട്ടയത്തു സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കായി നാം അയച്ചിട്ടുള്ള സാധനം 24 നു പെരുനാൾ ദിവസം മുതൽപടിക്കാറന്റെ പറ്റിൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം വിഗാരി സാധനം വാങ്ങി അടക്കിവെക്കയും പിന്നെത്തെതിൽ പെരുനാളിന്റെ വരവു എടുത്തു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവിടെ കൂടപ്പെട്ടിരുന്നവർ സാധനം വായിക്കെണ്ട കാർയ്യത്തെപ്പറ്റി നിർബന്ധിച്ചപ്പൊൾ ദെഷ്യ ഭാവത്തിൽ സാധനത്തെ നിസ്സാരമായി എറിഞ്ഞുകൊടുക്കയും ദൈവകല്പനക്കും മേലധികാരത്തിനും വിരോധമായി നിസ്സാരമായും അഹംകാരമായും അനെക ആക്ഷെപവാക്കുകൾ സംസ്സാരിക്കയും അന്നു എല്ലാവരും അവകളെ കെട്ടു സഹിച്ചു കല്പന വായിച്ചു ഗ്രഹിച്ചു പിരിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ രം കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച കുർബ്ബാനയുടെ ശേഷം കല്പന വായിച്ചു അതിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാർയ്യത്തെക്കുറിച്ചു തീർച്ചയുണ്ടാക്കണമെന്നു മുതൽകെട്ടുകാറൻ യോഗത്തിൽ പ്രസ്താപിച്ചു കല്പനയെ വിഗാരിയൊടു ചൊദിച്ചുംകൊണ്ടു വായിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ മതിഭാഗത്ത പൈനുംമൂട്ടിൽ കൊച്ചു വർക്കിയുടെ പറ്റിൽ കൊടുക്കയും അവൻ വിഗാരിയൊടു ചൊദിച്ച സമയം വിഗാരി മദുബഹായിൽ നിന്നും മഹാകോപത്തോടുകൂടെ ഇറങ്ങി വന്നു കല്പന 24 ന് വായിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഇപ്പൊൾ വായിപ്പാൻ ആവശ്യം ഇല്ലെന്നു പറകയും അപ്പൊൾ അന്ന ഏതാനും പേർ വായിച്ചറിഞ്ഞതല്ലാതെ മുറപ്രകാരം പള്ളിയിൽ വായിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ ഇന്ന ജനത്തിൻ മുൻപാകെ വായിക്കണമെന്നാണ യോഗം പറയുന്നെതെന്നു ടി. വർക്കി പറഞ്ഞ സമയം കല്പന പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി വായിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു പറയുകയും അപ്പൊൾ ഇത പള്ളിയകത്തു വച്ചു വായിക്കേണ്ടതല്ലാതെ പുറത്തുകൊണ്ടുപോകെണ്ടതല്ലാ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ കല്പന അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും പിടിച്ചു പറിച്ചു കീറി നശിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഭാവത്തൊടുകൂടെ ചുരുട്ടിക്കൂട്ടി കയ്യിൽ പിടിക്കയും പിന്നെത്തെതിൽ ഇത ജനത്തിനു മഹാസംകടമായിതീർന്നു കല്പന വായിച്ചെ മതിയാവൂ എന്നു അവരു നിർബന്ധിക്കയാൽ അവർക്കു ഇട്ടു കൊടുക്കയും കാഞ്ഞിരക്കാടു ഇടിക്കുള വാദ്ധ്യാർ എടുത്തു വായിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും നിങ്ങളിതിൽ മുതൽകെട്ടുകാറനായ മണലിൽ കൊച്ചുവർക്കിയും ടി മതിഭാഗത്തു പൈനുംമൂട്ടിൽ കൊച്ചുവർക്കിയും കൂടെ ഇവിടെ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. .... നമ്മെ എത്ര ആക്ഷെപിച്ചാലും സഹിക്കുന്നതിനു ദൈവം നമുക്കു പാത്രം തന്നുകൊള്ളും. നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ നമ്മെ കൈക്കൊൾകയാകുന്നുയെന്നും

മറ്റുമുള്ള ദൈവകല്പനക്കു വിരൊധമായുള്ള നടത്തയും പടുതിയും നമ്മുടെ ജനം വഹിച്ചു ദൈവത്തെ നിന്ദിക്കുന്നവരായി തീരുമെന്നുള്ളതു ഓർക്കുംപൊൾ കർത്താവിൽ നമുക്കുള്ള ചുമതലപ്രകാരം സഹിച്ചുകൂടാതെ വന്നു പോകുന്നുയെന്നു മാത്രമെയുള്ളു. റീശകൊഹനായ്ക്കുള്ള അവകാശമായ കൈമുത്തിനെക്കുറിച്ചു ഇതിനു മുൻപു റീശീസായൊടു കൂടെ കല്പന അയക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു എന്ന നിങ്ങൾ ഓർക്കുമെല്ലൊ. കൊടുത്തയച്ചതായി ഒരിക്കലും നാം ഓർക്കുന്നില്ലാത്തതിനാൽ അത്രെ രം പ്രാവശ്യം എഴുതാഞ്ഞത. അവകൾ കൊണ്ടു വേണം റീശ കൊഹനാസായുടെ ചിലവർപുകൾ നടത്താൻ എന്നു ദൈവകല്പിതമാകുന്നു. നിങ്ങളെ അല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കുള്ളതിനെ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള തിരുവചനം കൊണ്ടും ആ വക ചിലവർപുകൾ മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെതു കൊണ്ടൊ അങ്ങനെ എംകിലും നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്നും അതിനാൽ നിങ്ങൾക്കു ഒരു കുറവൊ നാം നിങ്ങൾക്കു ഒരു ഭാരമൊ ആയിതീരരുതെന്നു കരുതി സഹിച്ചുകൊള്ളാം. എംകിലും നമ്മുടെ പിതാവിന്നുണ്ടാകുന്ന കുറവും നമ്മുടെ വിചാരണ കുറവുകൊണ്ടും നടത്തിപ്പു ദോഷം കൊണ്ടും വന്നുപോകുന്നതു സഹിപ്പാൻ വഹിയാത്തതുമായി തീരുകയാൽ അതെപറ്റി ചോദിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ നമുക്കു പാടില്ലാ. ഇതിനാൽ മാത്രം ചൊദിച്ചതത്തറെ. അപ്പോൾ രം വിധം ആക്ഷെപങ്ങൾക്കു ഇടയായി തീർന്നുവെല്ലൊ. എംകിലും നിങ്ങൾ യൊഗത്തിന്റെ ഉത്തമ വിശ്വാസപ്രകാരമുള്ള സാക്ഷിത്വമായ ഒരു മറുപടിയും കൂടെ വരുന്നതുവരയും അതു എതാർത്തമാണെന്നു നാം എണ്ണുന്നില്ലാ. അതിനാൽ മേൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ സംഗതികളെക്കുറിച്ചും പക്ഷം കൂടാതെയും ഭയം കൂടാതെയും ദൈവഭയത്തൊടും ഭക്തിയൊടുംകൂടെ ഉണ്ടായവ എല്ലാം സത്യപ്രകാരം നിങ്ങൾ നമുക്കു എഴുതി അയക്കയും വേണം. ശേഷം പിന്നാലെ എന്നു വച്ചു ചുരുക്കുന്നു എന്നു മേടം 31-നു പുതുപ്പെള്ളി പള്ളിയിൽ നിന്നും."

ഉപസംഹാരം

ചുരുക്കത്തിൽ പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിന് നേർ പിടിച്ച ഒരു ദർപ്പണമായി ഈ നമ്പ്ര ബുക്കുകളെ കരുതാം. 26 വർഷം 'മെത്രാപ്പോലീത്താ' എന്ന നിലയിൽ അജപാലനം ചെയ്ത പരുമല തിരുമേനി എഴുതിയിട്ടുള്ള 25 നമ്പ്ര ബുക്കുകൾ എങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം! 23 എണ്ണവും നഷ്ടപ്പെട്ടുവോ? അതോ എവിടെയെങ്കിലും അലക്ഷ്യമായി

ചിലതെങ്കിലും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു കണ്ടെത്തുവാൻ ഉള്ള പരിശ്രമം നമ്മുടെ സഭാചരിത്ര ഗവേഷകർ തുടങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പരുമല തിരുമേനിയുടെ നമ്പ്ര ബുക്കുകൾ ഭാഷാ ചരിത്ര ഗവേഷകർക്ക് വിജ്ഞാന ശേഖരങ്ങളായിത്തീരുന്നു:

1. പരുമല തിരുമേനിയുടെ നമ്പർ ബുക്കിലെ ഭാഷാശൈലിയും പ്രയോഗങ്ങളും പ്രത്യേക പഠനം അർഹിക്കുന്നു. പദഘടനകളിലെ രൂപഭാവ പരിണാമങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്.
2. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് കേരളത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന പള്ളികളുടെ ചരിത്രങ്ങളും സാക്ഷ്യങ്ങളും വ്യക്തമായി ഇതിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.
3. ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തോടും അവ പാലിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയോടും പരുമല തിരുമേനി പുലർത്തിയ സമീപനവും ദർശനവും എഴുത്തുകളിൽ നിന്നും ലഭ്യമാകുന്നു.
4. ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് ഇടവകഭരണം (ഭദ്രാസന ഭരണം) വിവിധ ഇടവകകൾ കേന്ദ്രീകരിച്ച് നടത്തിയതിൽ പരുമല തിരുമേനി ആവിഷ്കരിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഇതിലൂടെ വ്യക്തമാകുന്നു.

❑

പരുമലത്തിരുമേനിയുടെ കോടതി മൊഴികൾ

എം. കുര്യൻ തോമസ്

മലങ്കരസഭയുടെ മഹാപരിശുദ്ധനായ പ. പരുമലത്തിരുമേനി കേവലം ഒരു പ്രാർത്ഥനാമനുഷ്യനും ആശ്രമവാസിയും മാത്രമായിരുന്നില്ല. മലങ്കര എങ്ങും നിറഞ്ഞുനിന്ന ഒരു വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. അതിനാൽ മലങ്കര എമ്പാടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർമ്മപഥം വ്യാപിച്ചു കിടന്നു.

അപ്രകാരം മലങ്കര ഒട്ടാകെയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിനിടയിലാണ് കരിങ്ങാച്ചിറ പള്ളിവക തിരുവാങ്കുളം കുരിശുംതൊട്ടിയിൽ പ. പരുമല തിരുമേനി ധൂപപ്രാർത്ഥന നടത്തിയത്. ഇത് ഒരു കേസിലേക്കു നയിച്ചു. ആ കേസിൽ തിരുമേനി മൊഴി കൊടുക്കേണ്ടതായും വന്നു. അതിനെപ്പറ്റി റാവു സാഹിബ് ഒ.എം. ചെറിയാൻ വിവരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"കരിങ്ങാച്ചിറ പള്ളിവക തിരുവാങ്കുളം കവലയിലുള്ള കുരിശുംതൊട്ടിയെ സംബന്ധിച്ചതും പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ സത്യത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള ജീവിതത്തിന് മകുടോദാഹരണവുമായ ഒരു സംഭവം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. തിരുവാങ്കുളം കുരിശിൻതൊട്ടിയിൽ ആദ്യമായി ധൂപം അർപ്പിച്ചത് ഈ പിതാവാണ്. പ്രസ്തുത കുരിശിൻതൊട്ടിയുടെ അടുത്തായി ഒരു ഹിന്ദുക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു.

അവിടെ കുരിശിൻ തൊട്ടി സ്ഥാപിച്ചതും ധൂപാരാധന തുടങ്ങിയതും ഹിന്ദുക്ഷേത്രക്കാർക്ക് അപ്രിയം സൃഷ്ടിച്ചു. അവർ പ. പിതാവിനെ സാക്ഷിയാക്കി, പള്ളിക്കൈക്കാരന്മാരെ പ്രതിചേർത്ത് കൊച്ചി മജിസട്രേട്ട് കോടതിയിൽ അന്യായം കൊടുത്തു. ധൂപംവച്ചു എന്ന് പ. പിതാവ് സാക്ഷിപറഞ്ഞാൽ പള്ളിക്കാരെ ശിക്ഷിക്കും എന്നുള്ളതിനാൽ 'ധൂപം

വച്ചിട്ടില്ല' എന്ന് സാക്ഷിപറയണം എന്ന് പ. പിതാവിനെ എല്ലാവരും നിർബന്ധിച്ചു. എന്നാൽ സത്യസ്വരൂപനെ ആരാധിക്കുന്ന പ. പിതാവ് 'ധൂപംവച്ചിട്ടുണ്ട്' എന്നുതന്നെ സാക്ഷ്യം പറയുകയും കൈക്കാരന്മാർക്കു ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പ. പിതാവ് അവരെ വിളിച്ച് അപ്പീൽ കൊടുക്കാനും 'അപ്പീലിൽ നിങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതെ രക്ഷ പെട്ടുകൊള്ളും' എന്ന് കല്പിക്കുകയും അങ്ങനെതന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു."[1]

തീയതി അറിയില്ലാത്ത ഈ സംഭവം തിരുമേനിയുടെ സത്യത്തോടുള്ള ആഭിമുഖ്യം വെളിവാക്കുന്ന ഒന്നാണ്. എന്നാൽ തിരുമേനിയുടെ ശ്രദ്ധേയമായ മൊഴി 1889-ൽ തിരുവിതാംകൂർ റോയൽ കോടതിവിധിയിലവസാനിച്ച സെമിനാരി കേസിലായിരുന്നു. നവീകരണകക്ഷിക്കാരിൽ നിന്നും കോട്ടയം സെമിനാരിയും സ്വത്തുക്കളും ഒഴിഞ്ഞു കിട്ടുന്നതിനായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ ആലപ്പുഴ ജില്ലാക്കോടതിയിൽ കൊല്ലവർഷം 1054 കുംഭമാസത്തിൽ സിവിൽ 439-ാം നമ്പരായി. തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് മുതൽപേരെ പ്രതികളാക്കി വ്യവഹാരം ഫയൽചെയ്തു ഈ കേസിൽ പരുമലത്തിരുമേനിയടക്കം ആറു നവ മെത്രാന്മാരെയും പ്രതിഭാഗം സാക്ഷികളാക്കിയിരുന്നു. കോടതി ഈ സാക്ഷികൾക്ക് സമൺസ് അയച്ചു. തുടർന്നു നടന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി സാക്ഷികളാക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഒരാളായ കാരോട്ടുവീട്ടിൽ മാർ ശീമോൻ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ വിവരണം ഇപ്രകാരമാണ്:

"......36-ാമതു ലക്കത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അന്യായത്തിനു പ്രതിഭാഗം ഉത്തരമെഴുതി വച്ചിരിക്കുന്നതിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് യാതൊരു അധികാരം ഇല്ലെന്നും മറ്റും എഴുതിയതു കൂടാതെ ശെഷം മെത്രാമ്മാര എല്ലാവരെയും സാക്ഷിയാക്കിയാറെ നിരണം ഇടവകെയുടെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ ഒഴികെ ആരും സമനിൽ ഒപ്പിടാതെ മടക്കി. അദ്ദേഹം ആലപ്പുഴ ചെന്നിരുന്ന് കമ്മീഷന്റെ മുറപ്രകാരം വിസ്താരം നടത്തിയതിൽ പുലിക്കോട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പൗലീത്തായെ സുറിയാനിക്കാരുടെ അസോസേഷ്യൻ കമ്മട്ടിയിൽ പ്രസിടെണ്ടറായി വിശുദ്ധ പിതാവാകുന്ന മാറാൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും കമ്മട്ടിക്കാറരും ശെഷം പള്ളിക്കാററും കൂടി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ആത്മീക കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ മെത്രാന്മാരെ എല്ലാവരും ഒരു പോലെ അധികാരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളിൽ മീതെ എന്നും മറ്റും എഴുതി വച്ചു വിസ്താരം നടന്നു വരുന്നു".[2]

ഈ വസ്തുത പ. പരുമല തിരുമേനി 1879 ചിങ്ങം 28-നു പരുമല സെമിനാരിയിൽനിന്നും ചാത്തുരുത്തിൽ വീട്ടിലേയ്ക്കയച്ച കല്പനയിൽ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

"നമ്മുടെ ആലപ്പുഴയുള്ള വ്യവഹാരത്തിൽ ഈ കഴിഞ്ഞതിന്റെ മുമ്പി ലത്തെ അവധിക്കു മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരേയും പ്രതിഭാഗികൾ സാക്ഷി ബാധിപ്പിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അതുപ്രകാരം ഇവിടെ സമൻ വന്നപ്പോൾ ആയതു കൈപ്പറ്റാതെ തിരികെ അയയ്ക്കുന്നതു നീതിക്കുപോരായല്ലോ എന്നുവച്ചു ഒപ്പിട്ടു അയയ്ക്കുകയും പിന്നത്തേതിൽ നമ്മുടെ സ്ഥാനാവ കാശത്താൽ കോടതിയിൽ വന്നു മൊഴി എഴുതുന്നതിനു പാടുള്ളതല്ലാ ത്തതുകൊണ്ടു ആവശ്യപ്പെട്ട കക്ഷികൾ കമ്മീഷൻ മുഖാന്തിരം ഇവിടെ വന്നു മൊഴി വാങ്ങിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നുയെന്നും സമനിൽ പറയുന്ന സ്താത്തിക്കോൻ മുതലായ ആധാരങ്ങൾ അപ്പോൾ ഹാജരാക്കിക്കൊ ള്ളാമെന്നും നാം ഹർജി ബോധിപ്പിച്ചതു കൂടാതെ അതിലേക്കു ഒരു വക്കീ ലിനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ശേഷം സഹോദരന്മാർ സമൻ മടക്കി അയച്ചുയെന്നാണ് കേട്ടത്. പിന്നത്തേതിൽ ഇപ്പോഴത്തെ അവധി കഴി ഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നമുക്ക് കമ്മീഷനെ അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള പടി കെട്ടീ ട്ടുണ്ടെന്നും അതിനാൽ ഉടനെ വരുമെന്നും കേട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു ള്ളവർക്കും പ്രത്യേകമായി പടി കെട്ടാതെ നമുക്കുതന്നെ കെട്ടിയതിന്റെ കാരണം ഈ സ്ഥലം വാദിക്കു അവകാശമുള്ളതല്ലെന്നും മറ്റും അവർ വാദിച്ചിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ആകുന്നു."[3]

1879 കന്നി 22 ന് ചൊവ്വാഴ്ച ആലപ്പുഴ വച്ച് പ. പരുമല തിരുമേനി യുടെ മൊഴിയെടുത്തു ആ മൊഴിയുടെ പൂർണരൂപം "1055-ാമാണ്ട് കന്നി മാസം 21-ാം തീയതി പരുമല സിമ്മനാരിയിൽ പാർക്കും മാർ ഗ്രീഗോറി യോസ് മെത്രാപ്പൗലീത്തായൊടു കമീഷ്യൻ സ്ഥലത്തു വച്ച് സത്യത്തുമ്മേൽ വാങ്ങിച്ച മൊഴി.

വയസ് 32-വാദി വക്കീൽ ചോദ്യത്തിന്നു ഉത്തരം-

നമ്മുടെ സ്ഥാനം മെത്രാനാണ. സമനിൽ പറയുന്ന പ്രമാണം നമ്മുടെ സുസ്ഥാത്തിക്കൊൻ ആണ്. ഈ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ പറയുന്നതു നമ്മെ നിരണം മുതലായ പള്ളികൾക്കു മെത്രാനായിട്ടാണു വാദിയെ ഇതിനു മുമ്പ് ഇരുന്ന പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ മലയാളം അടച്ചു മെത്രാനായി ട്ടാണു വാഴിച്ചിരുന്നത. ഈ വാദിക്കു വെറെയും സ്ഥാനം ഉണ്ടു. ആയ്തു മലയാളത്തിലുള്ള സുറിയാനിക്കാരുടെ പൊതുവിന്നടുത്ത കമ്മട്ടിയിലെ

പ്രസിഡെണ്ടാണു-ആ പ്രസിഡെണ്ടെന്നുള്ള അധികാരം-മലയാളത്തിലുള്ള സുറിയാനിപ്പള്ളികൾ ഏഴ ഇടവകയായി ഭാഗച്ചിട്ടുണ്ടു. അതുകളിമ്മെൽ ഒക്കെയും വസ്തുക്കൾമെൽഒക്കെയും പൊതു അടുത്ത അധികാരവും വാദിക്കുണ്ടു. പരുമല സെമിനാരി പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതും വാദിആകുന്നു. അതിന്മെലുള്ള മുതൽ ശെഖരപ്പെടുത്തിയതും ചെലവുചെയ്യിച്ചതും വാദി ആകുന്നു-നമ്മെയും നമ്മെപ്പോലെ വേറെ മെത്രാന്മാരെയും വാഴിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വാദിക്കു ഈ വ്യവഹാരം കൊണ്ടു വരുന്നതിനു യാതൊരു ദൊഷവും ഇല്ല. വാദിക്കു സർക്കെട്ടു ചെയ്യേണ്ടതായ സമയം നീക്കി ഉള്ള താമസമൊക്കെയും പരിമല സിമ്മനാരിയിൽ ആണു. ആയതു സിമ്മനാരി പണിയിച്ചതു മുതൽ മെൽ പറഞ്ഞ സിമ്മനാരിയിലാണു താമസിക്കുന്നതു. പണിയിച്ച തു 47-ലൊ-48 ലോ-ആകുന്നു. പള്ളിയുടെ വക ആയി കട്ടിൽ കിടക്ക മെശ കസേരകൾ കല്ലച്ചുക്കൂടം പെട്ടി ബോട്ടു മുതലായി അനേക സാമാനങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ട്. ഇതുകൾക്ക് ഏകദേശം 1000 രൂപയോളം വിലപിടിക്കും. നാം നിരണത്തും പരിമലയും പതിവായി പാർക്കയാണ്. 1053-ാമാണ്ട് കുംഭം മുതൽ ആണു നാം അവിടെ താമസിക്കുന്നതു പഠിപ്പിക്കുന്നവകയ്ക്കാണു. പരിമല സിമ്മനാരിയിൽ താമസിക്കുന്നതു. ഇപ്പോഴം സാമാനങ്ങൾ ഒക്കെയും വാദിയുടെ അനുവാദപ്രകാരം നാം സൂക്ഷിച്ചു വരുന്നു. 1053 കുംഭത്തിൽ പ്രസിഡെണ്ടായ വാദിയും കമ്മട്ടിക്കാററും പള്ളിക്കാരും കൂടി സുന്നദൊസു കൂടി നിശ്ചയിച്ചു. ആ നിശ്ചയ പ്രകാരമാണു നാം പരിമലെ പടിപ്പിക്കുന്നതിനായി താമസിക്കുന്നതു-വാദിക്കു പ്രസിഡെണ്ടിന്റെ സ്ഥാനം ലെഭിച്ചതു പാത്രിയർക്കീസു ബാവായാലും സഭയാലും ആകുന്നു.

പ്രതിവക്കീലിന്റെ ക്രസു ചോദ്യം

മുമ്പിൽ വാദിക്കുന്ന മലയാളം അസി. മെത്രാനായി അധികാരം കൊടുക്കുകയും അതിൽ പിന്നെ ആറു പെരെക്കൂടെ ഇപ്പോൾ വാഴിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട വാദിക്കുള്ള മെത്രാന്റെ അധികാരത്തിനു വല്ല കുറവും ഉണ്ടൊ

ഉത്തരം - ഈ വാദിക്കു മലയാളം അടച്ച എല്ലാ ഇടവകയിമ്മേലും പൊതുവിന്നടുത്ത അധികാരം ഉണ്ട. അത മലയാളത്തിന്റെ കമ്മട്ടിയുടെ പ്രസിഡണ്ടായ്കകൊണ്ടാകുന്നു.

ചോദ്യം- പൊതുവിന്നടുത്ത അധികാരം എന്താകുന്നു

ഉത്തരം-പൊതുവിന്നടുത്തതു ഏഴ എടവകയ്ക്കും കൂടെ സംബന്തമുള്ള വസ്തുക്കൾ-മെലും കമ്മട്ടി കൂടുമ്പോൾ നിശ്ചിക്കപ്പെടുന്നതായ

പൊതുവിന്നടുത്ത വല്ല മുതൽ കാര്യങ്ങൾ മെലും പള്ളികൾമെലും സർക്കാരു സംബന്തമായ വിവഹാരങ്ങൾ മെലും വിശെഷമായി ചെയ്യ പ്പെടുന്ന വല്ല ആശുപത്രി മെലും പൊതുവിൽ പട്ടത്വത്തിനായിട്ടു നിയമി പ്പാനുള്ള സിമ്മനാരിമെലും സ്ക്കൂളിന്മേലും മറ്റും ആകുന്നു. നമ്മുടെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട പള്ളികൾ മെലും മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള പൊതുവിന്നടുത്ത മെലധികാരം വാദിക്കുന്നതാകുന്നു. പൊതുവിന്നടു ത്തതു എന്നു നാം പറഞ്ഞതു ആത്മിക സംബന്തമായും വസ്തു സംബ ന്തമായും ഉള്ള അധികാരങ്ങൾ ആകുന്നു. മുമ്പെ നാം ആശുപത്രി എന്നു പറഞ്ഞതും ആത്മ സംബന്തമായുള്ളതാകുന്നു.

ചൊദ്യം-വാദിക്കു ആത്മസംബന്ധവുമായും ലൊക സംബന്തമായും ഉള്ള മേലധികാരത്തെ അവിടുത്തേയ്ക്കുകിട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥാന പത്രത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടൊ.

അതു പ്രമാണം ഹാജരാകുന്നതുകൊണ്ടു അതു നൊക്കി തീർച്ചപ്പെ ടുത്താകുന്നതാകയാൽ ആ ചൊദ്യം ആവശ്യമില്ലാ എന്ന വാദിവക്കീൽ തടുത്തതിനാൽ ആ ചോദ്യം ചൊദിപ്പാൻ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല

ഉത്തരം-നമുക്കു മെത്രാൻ സ്ഥാനം കിട്ടിയതിൽ പിന്നെ മെൽപറ ഞ്ഞതുപോലെ വാദിക്കുള്ള മെലധികാരത്തെപ്പറ്റി പാത്രിയർക്കീസു ബാവായിൽ നിന്നു ഏതെങ്കിലും പ്രമാണം ഉണ്ടായതായി നമുക്കു അറി വില്ല.

ചൊദ്യം-വാദിക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അധികാരപത്രങ്ങളുടെ പിൻ തീയതിക്കു വാദിക്കു മുമ്പുണ്ടയിരുന്ന അധികാരം വിഭാഗിച്ചതായി പ്രമാണം ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുമ്പോ മേലധികാരം ഇപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നു പറ യുന്നതെങ്ങനെ

ഉത്തരം-നമുക്കും നമ്മെപ്പോലെ വെറെ മെത്രാന്മാർക്കും ഉണ്ടായിരി ക്കുന്ന സ്ഥാനപത്രം കൊണ്ടു വാദിക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനപ ത്രത്തെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തിയതായി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

വാദി വക്കീലിന്റെ ചോദ്യം-അന്യായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കൊട്ടയത്തു സിമ്മ നാരിമെലും അതുകൾക്കു വ്യവഹാരപ്പെടുവാനും ഉള്ള അധികാരം ആർക്കാകുന്നു.

ഈ ചോദ്യം നൂതന ചോദ്യമാകുന്നു എന്നു 1-ാം പ്രതി വക്കീൽ തടു ത്തു. കൊർട്ടു അനുവദിക്കായ്കയാൽ

ഉത്തരം - അതുകളുടെ അധികാരം വാദിക്കാകുന്നു.

കോർട്ടുചോദ്യം - മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുക്കളിന്മേൽ വേറെ ആൾ കൾക്ക് അധികാരമുണ്ടോ

ഉത്തരം - കോട്ടയത്തു സെമിനാരി മുതലായ വസ്തുക്കൾക്ക് വേറെ മെത്രാന്മാർക്ക് അധികാരം കൊടുത്തിട്ടില്ല.

(ഒപ്പ്)[4]

ഈ മൊഴിയുടെ സാരാംശവും മൊഴി നൽകിയ വിവരവും തിരുമേനി 1879 തുലാം 11-ന് പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്നും ചാത്തുരുത്തി തറ വാട്ടിലേക്കയച്ച കല്പനയിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

"ഞങ്ങൾ ആലപ്പുഴെക്കു പോയ വിവരം മുമ്പിലത്തെ എഴുത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ വാദി ആകുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൊഴി കന്നി 19-നു തന്നെ കമ്മീഷൻ മുഖാന്തിരം കൊടുത്തു. അതിന്റെ ശേഷം 22-ന് ചൊവ്വാഴ്ച നമ്മുടെ മൊഴിയും കൊടുത്തു. വിസ്താരത്തിൽ ക്രാസി നാലും മറ്റും കഠിന ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവകൃപയാൽ ആയ തിനു ഒക്കയ്ക്കും ന്യായമായും സത്യഭംഗംകൂടാതെയും ഞങ്ങൾ രണ്ടാ ളുകളുടെയും വിസ്താരത്തിൽ അന്നൊള്ള വിരോധം കൂടാതെയും നമ്മുടെ അന്യായത്തിനു വിരോധമായി ഒരു അക്ഷരവും വന്നിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ആയതിനെ വളരെ ബലപ്പെടുത്തിയും വിസ്തരിപ്പാൻ സംഗതി വന്നതിൽ ദൈവത്തിനു സ്തുതികൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ മൊഴികളുടെ സാരഭാഗം: ഈ പരുമല സിമ്മനാരി ആരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു എന്നു ഈ സിമ്മനാരിയെക്കുറിച്ചും ഈ വാദിക്കു പ്രസിഡണ്ടെന്നുള്ള സ്ഥാനം ആരാൽ സിദ്ധിച്ചുയെന്നും എങ്ങനെയെന്നും ഈ വാദിക്കും അന്യായം കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള അവകാശം സിദ്ധിച്ചതു ഏതു പ്രകാരമെന്നും മറ്റും അനേക ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവയുടെ ഒരു പകർപ്പും ഇതു സഹിതം അയയ്ക്കുന്നതാകയാൽ ഞാൻ അധികമൊന്നും വിസ്ത രിക്കുന്നില്ല, ആയതു സുഖാര്യമായി (സ്വകാര്യം?) തന്നെ വച്ചുകൊള്ള ണം. അങ്ങോട്ടല്ലാതെ മറ്റാർക്കുംതന്നെ അയച്ചിട്ടുമില്ല. ഈ മൊഴികളുടെ ശേഷം സത്യപതിയായ ജഡ്ജി അവർകൾ വിപരീതികൾ കൊണ്ടുവന്ന ആ വല്യ വഞ്ചനയെ അശേഷം അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി വാദിയോടു ജാമ്യം വാങ്ങുന്നതിനു ഒരിക്കലും ന്യായമില്ലെന്നു തീർച്ച കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനാൽ ഉണ്ടായ സന്തോഷം അല്പമല്ലാത്തതാകുന്നു. ഇനി യുള്ള വിസ്താരത്തിന്റെ അവധി ഈ മാസം 23-ന് എന്നാകുന്നു നിശ്ച യിച്ചതും. അതിനിടയിൽ സിമ്മനാരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ നോക്കിക്കണ്ടു

വില നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു കമ്മീഷന്മാരെ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു സമയം നാം ഒടുക്കിയിരിക്കുന്നതിൽ അധികമായി നിശ്ചയിക്കുന്ന പക്ഷം കൂടുതൽ ഫീസ് ഒടുക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്യും. ആലപ്പുഴെനിന്നും 23-ന് ബുധനാഴ്ച ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു പോരുകയും മറ്റെ അദ്ദേഹം അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു കൂടാതെ ഒരു മദ്രാസ് ബാറിഷ്ടരെ കൂടെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു പറഞ്ഞു ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്......"[5]

പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ മൊഴി തങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം ചെയ്യില്ലെന്നറിഞ്ഞതിനാലാകാം പ്രതിഭാഗം സമൻസ് മടക്കിയ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരുടെ പേരിൽ മേൽനടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. ഈ വിവരവും പ. പരുമല തിരുമേനി 1882 മകരം 21-ന് ആലപ്പുഴ നിന്നും ചാത്തുരുത്തിൽ തറവാട്ടിലേക്കയച്ച ഒരു കല്പനയിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്.

"മെത്രാച്ചനും ബാവായും ഇവിടെയുണ്ടു. പ്രതിസാക്ഷി തീർന്നുയെങ്കിലും മെത്രാച്ചന്മാരെ ഒക്കെയും സാക്ഷി എഴുതുന്നതിനുണ്ടു. സമൻ അയച്ചതൊക്കെ മടങ്ങി വന്നുയെങ്കിലും പുറകെ ബാർണ്ടു (വാറണ്ട്) അയയ്ക്കയോ വിറ്റെടുപ്പിക്കയോ(കണ്ടുകെട്ട്) ഒക്കയും വരുത്തി കൂട്ടിയേ കഴിയുയെന്നാണ് അവർ നിർബന്ധം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്). കടവിലെ മെത്രാച്ചൻ വരുന്നതിനു എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്മേൽ ആകുന്നു അവർ അധികം താല്പര്യപ്പെടുന്നത്."[6]

പ. പരുമല തിരുമേനിയെ വീണ്ടും വാദിഭാഗം 63-ാം സാക്ഷിയായി കൊല്ലവർഷം 1059 കന്നി 28 മുതൽ തുലാം 12 വരെ 13 ദിവസം വിസ്തരിച്ചു. ഈ വിസ്താരത്തിനു ഇടയായ കാരണങ്ങളെക്കുറിച്ചു അതിനിടയിലുണ്ടായ ഒരു അത്ഭുത സംഭവത്തെക്കുറിച്ചും വ്യവഹാരകാര്യസ്ഥനായിരുന്ന ഇടവഴിക്കൽ ഇ.എം. ഫിലിപ്പ് വർണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

"പരേതനായ പത്രോസുപാത്രിയർക്കീസുബാവാ ഇവിടെ എഴുന്നള്ളിയിരുന്നപ്പോൾ മലങ്കര ഇടവകയെ ഏഴു ഇടവകകളായി തിരിച്ചു മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചു സ്ഥാത്തിക്കോൻ കൊടുത്തപ്പോൾ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും ഇടവക മെത്രാന്മാരുടെയും അധികാരഭേദത്തെ വ്യക്തപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു രേഖയും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. ഇടവക മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥാത്തിക്കോൻ വായിച്ചാൽ അവർ അവരവരുടെ ഇടവകയിൽ സ്വതന്ത്രരായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ മറ്റുവിധത്തിൽ അനുമാനിക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി മെത്രാന്മാരിലും ധാരാളം സൗന്ദര്യത്തിരക്കുണ്ടായിരുന്നു. ആ തർക്കം കേസിൽ ആദായപ്പെടുത്തി

ക്കൊള്ളാമെന്നു എതിർകക്ഷി കരുതിക്കൊണ്ടു വലിയ തിരുമേനിയുടെ മലങ്കര സ്ഥാത്തിക്കോൻ കൊച്ചുതിരുമേനികളുടെ ഇടവകസ്ഥാത്തി ക്കോൻകൊണ്ടു റദ്ദായിപ്പോയെന്നൊരു വാദം പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു. ഈ വാദം മെത്രാന്മാരുടെ മൊഴികൊണ്ട് സ്ഥാപിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു അവർക്കു വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ആദ്യമായി മൊഴി കൊടുത്തതു പരേതനായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നു. അദ്ദേ ഹത്തെ 13 ദിവസംകൊണ്ടാണു വിസ്തരിച്ചുതീർന്നത്. മലങ്കര മെത്രാ പ്പോലീത്തായും ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങളും അധികാരഭേദങ്ങളും സംബന്ധിച്ചു എതിർകക്ഷി പലവിധത്തിൽ അദ്ദേ ഹത്തെ ക്രോസ്സുചെയ്തകൂട്ടത്തിൽ ഒരിക്കൽ വളച്ചുകെട്ടി കുഴച്ചുമറിച്ചു ഒരു ദീർഘചോദ്യം ചോദിച്ചു. ചോദ്യവാചകം എഴുതാൻ പത്തുവരിയിൽ കുറയാതെവേണം. വാചകവും സംഗതിയും വലിയ വളച്ചുകെട്ടും കുഴ പ്പവുമായിരുന്നു. ചോദ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ പല ആവർത്തി വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇത്ര ദീർഘചോദ്യത്തിനു സ്വതെയുള്ള ഉത്തരം. 'എസ്' അല്ലെങ്കിൽ 'നൊ' എന്ന ഒറ്റവാക്കു മാത്രമേ വരേണ്ടതായിട്ടു ള്ളു. ഏതു പറഞ്ഞാലും വാദിഭാഗത്തേക്കു ദോഷവുമായിരുന്നു. ഈ ചോദ്യം കേട്ടയുടൻ സാക്ഷിമൊഴികളുടെ നോട്ടു എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഞാനും മാലിത്തറ അച്ചനും തമ്മിൽ ഇപ്രകാരമൊരു രഹസ്യഭാഷണം നടന്നു.

ഞാൻ: ഈ ചോദ്യത്തിനു എന്തു ഉത്തരം പറഞ്ഞാലും ദോഷമാണ ല്ലോ, അച്ചാ.

അച്ചൻ: അതെ, എന്തു ചെയ്യാം.

ഞാൻ: (ചോദ്യം പോലെതന്നെ വളച്ചുകെട്ടിയ വാചകത്തിൽ എനിക്ക് തോന്നിയ ഒരു ഉത്തരം ഒരു തുണ്ടു കടലാസിൽ എഴുതി അച്ചനെ കാണി ച്ചേച്ചു) ഇതുപോലെ ഉത്തരം പറഞ്ഞാൽ തരക്കേടില്ല.

അച്ചൻ: മെത്രാച്ചന് തോന്നണമല്ലൊ.

ഞാൻ: നമ്മുടെ കേസിൽ ദൈവാനുകൂല്യമുണ്ടെങ്കിൽ റൂഹാദകുദിശാ അദ്ദേഹത്തെ തോന്നിക്കും.

ഇത്രയും ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ സ്വകാര്യം പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ മുറിയുടെ അകന്ന കോണിൽ ഇരുന്നിരുന്ന സാക്ഷിക്കാരൻ ഉത്തരം പറ ഞ്ഞു. അതു ഞാൻ എഴുതിവച്ചിരുന്ന തുണ്ടുകടലാസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തു അദ്ദേഹം നോക്കി വായിച്ചാൽ എങ്ങിനെയോ അപ്ര കാരം പദംപ്രതിയായിരുന്നു. ഒരുവൻ പറയുന്ന കാര്യം മറ്റൊരുത്തൻ

എടുത്തു പറഞ്ഞാൽ സംഗതി ശരിയായിരിക്കാമെങ്കിലും വാചകം പദം പ്രതി വരികയില്ല. കുഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞ വാചകത്തിൽ ഞാൻ എഴുതിവച്ച ഉത്തരം അദ്ദേഹം അക്ഷരംപ്രതി പറഞ്ഞു കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തേയും എന്നെയും ഒരു വാചകത്തിൽ തോന്നിച്ചതു പരിശുദ്ധാത്മാവാണെന്നുള്ള ബോദ്ധ്യം മൂലം ആശ്ചര്യവും സന്തോഷവും കൊണ്ടു എഴതാൻ പാടി ല്ലാത്തവണ്ണം എന്റെ കൈയും ദേഹമാസകലവും വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി: ഞാൻ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന നോട്ടു അച്ചന്റെ മുമ്പിലേക്കു മാറ്റി വച്ചേച്ചു ഞാൻ അകത്തെ മുറിയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നു. എന്റെ ദേഹം ആസകലം വിറയ്ക്കുന്നതു കണ്ടു മെത്രാച്ചൻ ഭയന്നു. "നമ്മുടെ കേസു നടത്തുന്നതു പരിശുദ്ധാത്മാവാണെന്നും"മറ്റും പറഞ്ഞു കൊണ്ടു ഞാൻ ചാടുകയായിരുന്നു. എന്റെ ഇളക്കം നിന്നു വലിയ തിരുമേനിയെ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാൻ കുറെ അധികം സമയം വേണ്ടി വന്നു. ദൈവ നടത്തിപ്പിനു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള അനേക ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഇതു ഒന്നു മാത്രമാകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള മനോബോദ്ധ്യംകൊണ്ടു ഈ അവസാന തീരുമാനം വാദിയായ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയോ കാര്യസ്ഥന്മാരായ ഞങ്ങളുടെയോ സാമർത്ഥ്യമോ ആലോചനാശ ക്തിയോ കൊണ്ടുണ്ടായതല്ലാ, ദൈവത്തിൽനിന്നുണ്ടായതാണെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുന്നു."

ഇ.എം. ഫിലിപ്പിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ മെത്രാന്മാർ തമ്മിലുള്ള സൗന്ദര്യപിണക്കത്തെപ്പറ്റി മറ്റു ചരിത്രകാരന്മാരും വിവരിച്ചി ട്ടുണ്ട്. ഈ ആറു നവമെത്രാന്മാരിൽ കടവിൽ അത്താനാസ്യോസ് ആയി രുന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനോട് ഏറ്റവും ഇടഞ്ഞുനിന്നത്.[8] ഏറ്റവും വിധേയത്വം പ. പരുമല തിരുമേനിക്കും. അതിനാലാവണം പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ മേൽകാണിച്ച കല്പനയിൽ പറയുംപ്രകാരം കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ വിസ്തരിക്കാൻ നവീകരണ വിഭാഗം കൂടുതൽ താല്പര്യം കാണിച്ചത്. ഈ മൊഴിയിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ[9] കൊല്ലവർഷം 1059 തുലാം നാലിനാണ് നല്കിയിരിക്കുന്നത്.

'1053-ന് മുമ്പാണ് എന്നെ മെത്രാനായി വാഴിക്കുന്നത്. എന്നെ വാഴി ക്കുന്നതിനുമുമ്പ് നിരണം ഇടവകയ്ക്കു മാത്രമായി ഒരു മെത്രാനുണ്ടാ യിരുന്നതായി അറിവില്ല. മലങ്കരയ്ക്കു മുഴുവനായി മെത്രാനുണ്ടായിരു ന്നു. എന്റെ സ്ഥാനം മലങ്കര മെത്രാനിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രമായ ഒരധി കാരം എനിക്കു നല്കുന്നില്ല. മലങ്കര മെത്രാന് വിധേയമായിട്ടാണ് എന്റെ എന്റെ സ്ഥാനം എനിക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. നിരണംപോലെ ഏഴ്

SPONSORED BY:- P.I. MATHEW (ROY) PATHANAMTHITTA (MANAGING COMMITTEE MEMBER)

ഇടവകകളായി മലങ്കരയെ വിഭജിച്ചു. ഈ ഏഴ് ഇടവകകളും മുമ്പും, ഇപ്പോഴും മലങ്കര മെത്രാന്റെ കീഴിലാണ്. കൊല്ലം ഇടവകയ്ക്ക് മെത്രാനെ നിയമിച്ചില്ല. പറ്റിയ ഒരാളെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാതിരുന്നതു കൊണ്ടും പാത്രിക്കീസിനു പോകാൻ തിടുക്കമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും ആരെയും നിയമിച്ചില്ല. ഞാനൊരു മെത്രാപ്പോലീത്തയാണ് എപ്പിസ്കോപ്പയല്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ മലങ്കര മേൽ മുഴുവൻ അധികാരമുള്ളത് ഈ കേസിലെ വാദി മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കാണ്. ഞങ്ങളെ വാഴിച്ചശേഷം ഞങ്ങളുടെമേൽ അധികാരം ഉള്ളതായി വാദിക്ക് സ്ഥാത്തിക്കോൻ നല്കിയിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശമുള്ള സ്ഥാത്തിക്കോൻ അതിനുമുമ്പ് നല്കിയതാണ്. ഞാൻ വാദിയുടെ കീഴിലാണെന്നു പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പു പറഞ്ഞ സ്ഥാത്തിക്കോൻ ഉള്ളതുകൊണ്ടും വാദിയെ അസോസിയേഷ കമ്മറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ടായി കമ്മറ്റി മെമ്പർമാരും പാത്രിക്കീസും നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുമാകുന്നു. ആത്മിക സ്ഥാനത്തിൽ ഞാനും വാദിയും തുല്യരാണ്. നിരണം ഇടവകയിൽ 22 പള്ളികളുള്ളതായി എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഈ പള്ളികളിലെല്ലാം ഒരു മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ ഞാനാണ് അധികാരം നടത്തുന്നത്.

ചോ. അങ്ങു പറഞ്ഞതുപോലെ, അങ്ങും മറ്റു മെത്രാന്മാരും നടത്തുന്നതുപോലെ, വാദി മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ ഏതെങ്കിലും ഇടവകയിൽ അധികാരം നടത്തുന്നുണ്ടോ, അതോ കീഴ്സ്ഥാനികൾ എന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവ് നല്കി കാര്യം നടത്തുകയാണോ?

ഉ. വാദി മേലാവ് എന്ന നിലയിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അധികാരത്താൽ എല്ലാ ഇടവകകളുടെയും എല്ലാ പൊതു കാര്യങ്ങളും ഭരിക്കുന്നു. മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ എനിക്കു പ്രവർത്തിക്കാനാവാത്ത എന്തെങ്കിലും അധികാരമുള്ളതായി അറിവില്ല. മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ എനിക്കു പ്രവർത്തിക്കാവുന്ന എല്ലാ അധികാരവും ഓർമ്മയില്ല. എനിക്കു മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്റെ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ പറയുന്നുണ്ട്. എന്റെ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ പറയുന്ന ഏതെങ്കിലും അധികാരം വാദി, എന്റെ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ പറയുന്ന പള്ളികളിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്ന് എന്റെ സ്ഥാത്തിക്കോൻ കാണാതെ പറയാൻ പറ്റില്ല. ഈ സ്ഥാത്തിക്കോൻ പ്രകാരം എനിക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അധികാരങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും വാദി നിരോധിക്കുന്ന പക്ഷം, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. എന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരമല്ല എന്നെ നിരണം ഇടവകയുടെ മെത്രാനാക്കിയത്. ഒരുപക്ഷേ, പാത്രിക്കീസിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും താല്പര്യപ്രകാരമാവാം, ജനം എന്നു ഞാൻ

ഉദ്ദേശിച്ചത് കമ്മറ്റി അംഗങ്ങളാണ്. കമ്മറ്റി എന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് മലങ്കര അസോസിയേഷൻ കമ്മറ്റയാണ്."[9]

ഈ മൊഴിയിലും കേസിന്റെ മൊത്തം പുരോഗതിയിലും ഇ.എം. ഫിലിപ്പ് ദൈവനടത്തിപ്പ് ദർശിക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഈ മൊഴിയുടെകൂടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പാത്രിക്കീസിനു മലങ്കരയിൽ ലൗകീകാധികാരം ഇല്ലെന്നും, മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്ത സ്വദേശിയായിരിക്കണമെന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു ജനങ്ങളുടെ സ്വീകാര്യത ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും വിധിച്ച 1889-ലെ റോയൽ കോടതി വിധിയിലും[10] ദൈവനടത്തിപ്പുണ്ട്. അതിന് നിർണായകമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്ന് പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ ഈ കോടതിമൊഴിയും. അന്ത്യോഖ്യരുടെ അധികാരസ്ഥാപനസമ്മർദ്ദത്തിനും മലങ്കരയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ സംരക്ഷണത്തിനും ഇടയിലൂടെ നൂൽപ്പാലത്തിൽ നടന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന് പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ ഈ മൊഴിയും ഈ മൊഴിക്കു പിന്നിലെ പ. തിരുമേനിയുടെ ആത്മാർത്ഥതയും ഒട്ടൊന്നുമല്ല ആശ്വാസം പകർന്നത്.

കുറിപ്പുകൾ:

1 quated in St. George Jacobite Syrian Church, Karigachira, Souvenier 1980, p84

2. മാർ ശീമോൻ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ നാളാഗമം, കൈയ്യെഴുത്ത് p 1448-9

3, ചന്ദനപ്പള്ളി, ഡോ. സാമുവേൽ, മലങ്കര സഭാപിതാക്കന്മാർ, ചന്ദനപ്പള്ളി 1990, p 82-3

4. മാർ ശീമോൻ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ നാളാഗമം, കൈയ്യെഴുത്ത് p 148, 790

5. ചന്ദനപ്പള്ളി, ഡോ. സാമുവേൽ, *Op.cit.*, Pp 83-4

6. Ibid, Pp 87

7. പിലിപ്പോസ് ഇ.എം., മലങ്കര സഭയുടെ രഹസ്യപേടകം (രണ്ടാംപതിപ്പ്), കോട്ടയം 1993, pp 54-5

8. പാറോട്ട്, Z.M., മലങ്കര നസ്രാണികൾ, Vol. III, കോട്ടയം, 1967, p 311

9. Seminary Case Book, Vol. I, Pp 419-60.

10. Judgement of Royal Court of Final Appeal, 1889 Paras 213, 218, 225, 226, 347

❑

ഒരു പരിശുദ്ധന്റെ ഗുരുദക്ഷിണ

ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് എബ്രഹാം, കോനാട്ട്

പ്രഗത്ഭരായ ഗുരുക്കന്മാരുടെ ശിഷ്യന്മാരാകുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നവർ അഭിമാനം കൊള്ളാറുണ്ട്. എന്നാൽ പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയുടെ ഗുരുവായിരിക്കുക എന്നതാണ് സൗഭാഗ്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്. സ്വന്തം പിതൃസഹോദരനിൽ നിന്നുതന്നെ സുറിയാനിയുടെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചശേഷം തുടർന്നുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് തിരുമേനി തിരഞ്ഞെടുത്തത് പാമ്പാക്കുട സെമിനാരിയാണ്. അന്ന് പാമ്പാക്കുടയിൽ അദ്ധ്യയനം നടത്തിയിരുന്ന കോനാട്ട് ഗീവർഗീസ് മല്പാന്റെ സുറിയാനി ഭാഷാ പാണ്ഡിത്യവും പാമ്പാക്കുട സ്വന്തസഹോദരിയുടെ ഭവനത്തിൽ താമസിച്ചു പഠിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യവുമായിരിക്കണം തിരുമേനിയെ ഇങ്ങോട്ടേയ്ക്ക് ആകർഷിച്ച ഘടകങ്ങൾ. ഏതായാലും ആ പുണ്യവാന്റെ ജീവിതത്തെ കരുപിടിപ്പിച്ച കളരികളിൽ ഒന്ന് എന്ന നാമധേയം ലഭിച്ച തിൽ ഈ കുടുംബവും, ഈ നാടും അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു.

ഗുരുവായിരുന്ന കോനാട്ട് ഗീവർഗീസ് മല്പാൻ സുറിയാനി പഠിക്കുവാനും, പഠിപ്പിക്കുവാനും, ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുവാനും ആ ഭാഷയിൽ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനും വേണ്ടി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞു വച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നു. 1876 ഡിസംബർ 3-ന് പരി. പത്രോസ് III പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ദേഹത്തെ വടക്കൻ പറവൂർ പള്ളിയിൽ വച്ച് ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ച ശേഷവും ഭദ്രാസന ഭരണത്തിലല്ല സുറിയാനി പ്രസ്സ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ താല്പര്യം. ഭരണത്തിന്റെ ഭാഗമെന്നോണം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിലെ ചില പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ച് പാത്രിയർക്കീസിനു വേണ്ടി റശീസ പിരിക്കുക എന്ന കടമ

നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. ബാക്കി സമയം മുഴുവൻ തന്നെ പാമ്പാക്കുട പള്ളി മേടയിൽ താമസിച്ച് സുറിയാനി ഭാഷയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ. പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ച മറ്റു മെത്രാന്മാർ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് V ന്റെ കീഴിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ കാര്യമായ ഭദ്രാസന ഭരണത്തിനുള്ള ആവശ്യവും ആദ്യകാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റ് മൂന്നു വർഷത്തിനകം തന്റെ ചിരകാല അഭിലാഷമായിരുന്ന സുറിയാനി അച്ചുകൂടം പാമ്പാക്കുടയിൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ മാർ യൂലിയോസിന് സാധിച്ചു. 1879-ൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച "കേരളദീപം" പ്രസ്സ് മലങ്കര സഭയിലെ ആരാധനാ ക്രമങ്ങളിൽ ഐക്യരൂപം വരുത്തുന്നതിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്കു വഹിച്ചു. കൊച്ചിയിൽ പോയി പ്രസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കണ്ടു പഠിച്ചിട്ട് നാട്ടിലെ കൊല്ലനെയും മരയാശാരിയെയും വിളിച്ച്, ഇരുമ്പും, മരവും ഉപയോഗിച്ച് അച്ചടിയന്ത്രം ഉണ്ടാക്കിക്കുകയായിരുന്നു. സുറിയാനി അക്ഷരങ്ങൾ വാർത്തെടുക്കുന്നതിനുള്ള ചെമ്പ് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി കൊച്ചിയിൽ ഉണ്ടാക്കി വച്ച് കൊടുത്തയയ്ക്കുകയായിരുന്നു. അക്ഷരം വാർക്കലും പാമ്പാക്കുടെ തന്നെ നടത്തി. സുറിയാനിയിൽ നോമ്പിലെ നമസ്കാര പുസ്തകവും, ഏവൻ ഗേലിയോൻ പുസ്തകവുമാണ് ആദ്യം അച്ചടിച്ചവ. പാമ്പാക്കുട മല്പാൻ പാഠശാലയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന അച്ചന്മാരും ശെമ്മാശ്ശന്മാരുമാണ് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അക്ഷരങ്ങൾ നിരത്തിയിരുന്നത്.

പഠനത്തിൽ അതി സമർത്ഥനായിരുന്ന ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശ്ശൻ പാമ്പാക്കുടയിൽ വളരെ അധികം കാലം താമസിച്ചിരിക്കാൻ ന്യായമില്ല. ശെമ്മാശ്ശപട്ടം സ്വീകരിച്ച ശേഷം പിതൃ സഹോദരനായിരുന്ന ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാരുടെ കീഴിലാണ് നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ പഠനം ആരംഭിച്ചത്. എന്നാൽ 1865-ൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ വസൂരി രോഗം പിടിപെട്ട് ആകസ്മികമായി മരിച്ചതിനു ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം പാമ്പാക്കുടയിൽ എത്തുന്നത്. പിന്നീട് അധികം താമസിയാതെ തന്നെ വൈദിക പട്ടം സ്വീകരിച്ച് തന്റെ ധ്യാന ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായ വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ വാസം ആരംഭിച്ചു. പരി. പത്രോസ് III പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കര സഭ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഗുരുവും ശിഷ്യനും ബാവായെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. ബാവായുടെ ദ്വിഭാഷികളായി രണ്ടു പേരും പ്രവർത്തിച്ചു. കോനാട്ട് ഗീവർഗീസ് മല്പാന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളിൽ ചാത്തുരുത്തിൽ റമ്പാനെ കുറിച്ച് ചില പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ട്.

പരി. പരുമല തിരുമേനി പാമ്പാക്കുട മല്പാൻ പാഠശാലയിൽ ചിലവഴിച്ച ചുരുങ്ങിയ കാലം തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരവിസ്മരണീയ ഘട്ടമായിരുന്നിരിക്കണം. അദ്ദേഹം നൽകിയ ഗുരുദക്ഷിണ തന്നെയാണ് ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്. ശിഷ്യന്മാർ ഗുരുക്കന്മാർക്ക് ദക്ഷിണ നല്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. സ്വന്തം ഗുരു ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനും ഉചിതമായ ദക്ഷിണകൾ നല്കിയിരിക്കാം. എന്നാൽ ഗുരുവിന്റെ കാലശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയെ ബഹുമാനിക്കുവാൻ അനന്തരാവകാശിയായി വന്ന കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനെ ഏല്പിച്ച ഏതാനും ദക്ഷിണകളാണ് ഞങ്ങൾ അമൂല്യ നിധികളായി കാണുന്നത്.

പരി. പരുമല തിരുമേനി സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയ സുറിയാനി വായനപ്പടി ഏവൻഗേലിയോൻ പുസ്തകമാണ് അവയിൽ ഒന്ന്. അഞ്ഞൂറിൽ അധികം പേജുകളുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനം ഇത് 894-ൽ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതി പൂർത്തീകരിച്ച് തന്റെ ഗുരുവിന്റെ സഹോദരപുത്രനായ മാത്തൻ മല്പാനെ ഏല്പിച്ചു എന്ന് തിരുമേനി തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അച്ചടിപോലെ തോന്നിക്കുന്ന വടിവൊത്ത അക്ഷരങ്ങൾ ദൈവദത്തമാണെന്നതിന് സംശയമില്ല. കോനാട്ട് ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിലെ തിളങ്ങുന്ന മുത്തായി ഇതിനെ ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നു.

തന്റെ ഊർശ്ലേം യാത്രാ വേളയിൽ ലഭിച്ച ഏതാനും പരിശുദ്ധന്മാരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകളാണ് പിന്നീട് ഗുരുദക്ഷിണയായി പാമ്പാക്കുട വലിയ പള്ളിക്കു നല്കിയത്. 1895-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച "ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണം" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ സെഹിയോൻ മാളിക എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന മർക്കോസിന്റെ ഭവനത്തിലെ പള്ളിയുടെ വിവരണത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു (പേജ് 43) "അഴിക്കകത്തു തെക്കേഭിത്തിയിൽ അനേകം പരിശുദ്ധന്മാരുടെ അസ്ഥികളും കർത്താവിന്റെ വി. കുരിശിന്റെ തുലോം ലഘുവായ ഒരംശവും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മേലെഴുത്തോടുകൂടെ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പ്രത്യേക അപേക്ഷയാൽ അവയിൽ ചിലത് ബാവാ നമുക്കു തന്നു." അവിടെ നിന്നു ലഭിച്ച തിരുശേഷിപ്പുകളിൽ ആറെണ്ണം പാമ്പാക്കുട വലിയ പള്ളിക്കു നല്കി. വി. ദൈവമാതാവിന്റെ മുലപ്പാൽ വീണ സ്ഥലത്തെ മണ്ണ്, സർപ്പനാക്ക് എന്ന വിശിഷ്ട വസ്തു, വി. ഗീവർഗീസ് സഹദാ, വി. കുര്യാക്കോസ് സഹദാ, മാർ ശ്മൂയേൽ, മൂറായുടെ മാർ സോവേ എന്നീ പിതാക്കന്മാരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ എന്നിവയാണ് ഇവിടെ ലഭിച്ചവ. അവയിൽ അവസാനം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാർ സോവേ, ക്രിസ്തുമസ്സ് അപ്പൂപ്പൻ എന്നു നമ്മൾ വിളി

ക്കുന്ന, കുട്ടികളുടെ ഇഷ്ടഭാജനമായ സെന്റ് നിക്കോളാസ് എന്ന വിശുദ്ധനാണ്. ഈ വിശുദ്ധന്റെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഇൻഡ്യയിലെ ഏക സ്ഥലമാണ് പാമ്പാക്കുട. വലിയപള്ളിക്കു താഴെയുള്ള കുരിശിങ്കൽ ഇവയെല്ലാം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

തിരുമേനിയുടെ ഗുരുഭക്തിയെ ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പിതാവിന്റെ ഗുരുദക്ഷിണകളും ഗുരു ഭക്തിയുടെ ആഴത്തെ വെളിവാക്കുന്നു.

❑

രചനകളിലെ സർഗ്ഗസാന്നിദ്ധ്യം

ജേക്കബ് മണ്ണുംമൂട്

കഠിനവ്രതങ്ങളുടേയും നിസ്തന്ദ്രസാധനയുടേയും സുദീർഘവർഷങ്ങളാണ് പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ സഭാംഗങ്ങൾക്കു പ്രിയംകരനാക്കിയത്. ആദ്ധ്യാത്മിക കേരളത്തിന്റെ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ ജ്വലിച്ചുനിന്നിരുന്ന അദ്ദേഹം ജീവന്റെ അപാരതകളിലേക്കു കടന്നുപോയിട്ട് ഒരു ശതാബ്ദം തികയുകയാണ്. പത്തൊൻപതാം ശതാബ്ദത്തിൽ കേരളത്തിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ആദ്ധ്യാത്മിക നേതൃത്വം നൽകിയ ഒരു മതാചാര്യൻ മാത്രമായി ചിലരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ അഭിദർശിക്കുന്നുണ്ടാവാം. എന്നാൽ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ സാമൂഹികാനുഭവങ്ങളോട് ക്രിയാത്മകമായി സംവദിക്കുവാനും സാഹിത്യാഭിരുചിയെ നിയന്ത്രിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു എന്നതാണ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മറ്റു മതമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽനിന്നും വ്യതിരിക്തനാക്കുന്ന ഘടകം. ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം എന്ന സഞ്ചാരസാഹിത്യഗ്രന്ഥവും വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിച്ചം പകർന്നുകൊണ്ട് അജഗണങ്ങൾക്ക് അയച്ച കല്പനകളും, വിവിധ കത്തുകളും പ്രഭാഷണങ്ങളുമാണ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സാഹിത്യ-ഭാഷാ-ദർശനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന് ഉപലബ്ധമായിട്ടുള്ള വസ്തുക്കൾ.

ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം: പ്രസാധനത്തിന്റെ ചരിത്രവഴികളിലൂടെ

വേദപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പ്രധാന ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ നടന്ന സ്ഥലങ്ങൾ നേരിട്ടു കാണുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് അദ്ദേഹം ഊർശ്ലേമിലേക്കു യാത്ര പുറപ്പെട്ടത്. 1885 കുംഭം 9 നു പരുമലയിൽ നിന്ന്, കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലോസ് റമ്പാൻ, വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ, തെക്കൻ പറവൂർ തോപ്പിൽ ലൂക്കോസ് കോറി,

തുമ്പമൺ കരിങ്ങാട്ടിൽ സ്കറിയാ കത്തനാർ, കടമ്മനിട്ട പുത്തൻ പുരയ്ക്കൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാർ എന്നിവരോടൊപ്പമാണ് തിരിച്ചത്. വിവിധ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചതിനുശേഷം മെയ് 13-നു ബോംബെയിൽ തിരിച്ചെത്തിയതുവരെയുള്ള സംഭവങ്ങളും അനുഭവങ്ങളുമാണ് ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം. യാത്രയെത്തുടർന്ന് വളരെ വേഗം തന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കയ്യെഴുത്തുപ്രതി തയ്യാറാക്കി. യാത്രാവേളയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ കുറിച്ചിട്ടിരുന്ന ഡയറിക്കുറിപ്പുകളാണ് ഗ്രന്ഥരചനയ്ക്ക് അവലംബമാക്കിയത്. 1895-ൽ ഇതു ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 1895 കർക്കിടകത്തിലെ മലങ്കര ഇടവക പത്രികയിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച ഒരു പരസ്യം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. 'മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഗീവർഗീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളെ സന്ദർശിച്ച വിവരങ്ങൾക്ക് എഴുതിയ ഡയറി' എന്നാണ് ഇതു സംബന്ധിച്ച അറിയിപ്പിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ആദ്യ രണ്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ പ്രിൻററുചെയ്ത ആയിരം കോപ്പികൾ വിറ്റു തീർന്നിരുന്നു എന്നതു ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

നിർഭാഗ്യവശാൽ സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളുടെ ഏടുകളിൽ ഈ കൃതി പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ കൃതികളെപ്പോലും അത്യുത്തമമെന്ന് വാഴ്ത്തി പാടിയ സാഹിത്യ ചരിത്രകാരന്മാർ ബോധപൂർവ്വമോ അല്ലാതെയോ ഈ കൃതിയെ വിസ്മരിച്ചു. എന്നാൽ പിൽക്കാലത്ത് പ്രശസ്ത ഭാഷാപണ്ഡിതനും, ഗവേഷകനുമായിരുന്ന ഡോ. സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, ഈ ഗ്രന്ഥത്താൽ കൈരളിക്ക് പുനഃസമർപ്പണം നടത്തി. ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം പ്രഭാഷണങ്ങൾ, ഇടയലേഖനങ്ങൾ, സ്വകാര്യകത്തുകൾ എന്നിവ ക്രോഡീകരിച്ചു 1980-ൽ ഡോ. ചന്ദനപ്പള്ളി പവിത്രരചനകൾ എന്ന ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസക്തിയും പ്രാധാന്യവും സാഹിത്യലോകത്ത് ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചത് ഡോ. ചന്ദനപ്പള്ളിയായിരുന്നു. സാഹിത്യ ലോകത്തും അക്കാദമിക് രംഗത്തും ഈ കണ്ടെത്തൽ ശ്രദ്ധേയമായി. അതേത്തുടർന്ന് മധുരകാമരാജ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലും മഹാത്മാഗാന്ധി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലും എം.എ.യ്ക്കു പാഠപുസ്തകമായി അംഗീകരിച്ചു. വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ മാരേട്ട് തോമസ് റമ്പാൻ 1952-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പതിപ്പാണ് ഡോ. ചന്ദനപ്പള്ളി പുനഃപ്രസാധനം ചെയ്തത്.

ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണത്തിന്റെ സാഹിത്യ മൂല്യത്തെക്കുറിച്ചു ഡോ .ചന്ദനപ്പള്ളി ഇങ്ങനെ വിലയിരുത്തുന്നു. "ഊർശ്ലേം ക്രൈസ്തവരെ സം

SPONSORED BY:- ROBBIN BABY MATTAMMEL MIRA ROAD, MUMBAI

ബന്ധിച്ചിടത്തോളം പുണ്യഭൂമിയാണ് അവിടം സന്ദർശിക്കുക എന്നത് അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ അപൂർവ്വ സുന്ദരനിമിഷവും. സന്ദർശകൻ ഒരു ആത്മീയ പിതാവും തപശ്ചര്യകളാൽ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ തന്റെ ജീവിതം രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി എടുത്ത വ്യക്തിയും ആകുമ്പോൾ ആ യാത്രയ്ക്കു പുതിയൊരു മാനം കൈവരുന്നു. മലങ്കര നസ്രാണികളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു അവരുടെ നേർച്ചകാഴ്ചകൾ സ്വീകരിച്ച് വിശുദ്ധ ഭൂമിലേക്കു തീർത്ഥയാത്ര നിർവ്വഹിച്ച മെത്രാപ്പോലീത്താ ലക്ഷക്കണക്കിനു ഭക്തജനങ്ങളുടേയും ചിരകാലാഭിലാഷത്തെ സാക്ഷാത്ക്കരിച്ചു യാത്രയിൽ കണ്ടകാഴ്ചകൾ ആ ഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കാത്ത സഹജീവികൾക്കു ആർജ്ജവം തുളുമ്പുന്ന ഒരു ശൈലിയിൽ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശുദ്ധ നാട്ടിലെ മർമ്മപ്രധാനമായ സ്ഥലങ്ങളിലൂടെ നാമും സഞ്ചരിക്കുന്ന പ്രതീതിയാണ് ഗ്രന്ഥപാരായണവേളയിലനുഭവപ്പെടുക. ഇതു അസാധാരണമായ ഒരനുഭവമാണ്. മലയാളത്തിൽ അധികം ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഈ ഭാഗ്യം അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. പ്രതിപാദ്യവസ്തുവും താനും ഒന്നായിത്തീരുന്നു. താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്ന ചിരസ്മരണീയ മുഹൂർത്തംകൊണ്ട് ചേതസമാകർഷകമണ് ഈ ഗ്രന്ഥം.[1]

അതേതുടർന്ന് പോൾമണലിൽ എഡിറ്റു ചെയ്തു 1996-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണത്തിന്റെ ആമുഖ പഠനത്തിൽ മലയാളത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ട പ്രഥമ യാത്രാവിവരണഗ്രന്ഥം ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണമാണെന്നു ഉപദർശിക്കുന്നു. [2] ഈ അഭിപ്രായം സാഹിത്യലോകത്തു വിവാദത്തിനു തിരികൊളുത്തി. സാഹിത്യകാരനായ എം.കെ. മാധവൻ നായർ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. "മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ യാത്രാവിവരണ ഗ്രന്ഥം വർത്തമാനപ്പുസ്തകമാണെന്ന വാദം അടുത്തകാലത്തു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൈയ്യെഴുത്തുപ്രതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല പ്രസിദ്ധീകരണ വർഷത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അതു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതെന്ന അഭിപ്രായം അവതരിപ്പിക്കുന്നതു പോൾ മണലിൽ ആണ്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ആ സ്ഥാനം ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണത്തിനാണെന്നു വരും.[3] വിവിധ പതിപ്പുകളിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങളും തിരുത്തലുകളും ഓരോ പതിപ്പിലും ആവർത്തിച്ചു. 1885-ൽത്മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം[4] കോനാട്ടു ലൈബ്രറിയിൽ നിന്നും കണ്ടെടുത്തു. എം. കുര്യൻ തോമസിന്റെ അടിക്കുറിപ്പോടെ സോഫിയാ ബുക്ക്സ് 2002 ഏപ്രിലിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഈ ലേഖനത്തിൽ ടി പുസ്തകമാണ് ഉപജീവിച്ചിരിക്കുന്നത്.

2. ദൈവനിറവിന്റെ ആത്മരേഖ

വേദപുസ്തകത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ നടന്ന സ്ഥലവും ദാവീദ് മുതലായ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജധാനിയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പാദസ്പർശം ഏറ്റ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിച്ച് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുവാനാണ് താൻ ഈ യാത്രയ്ക്ക് ഒരുങ്ങുന്നതെന്ന് കൃതിയുടെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ഗ്രന്ഥകാരൻ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. തെക്കും വടക്കുമുള്ള പല പ്രധാന പള്ളികളും ഊർശ്ലേം ദേവാലയത്തിൽ സമർപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി വിവിധ വഴിപാടുകൾ നൽകുകയുണ്ടായി. സമുദായത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിനിധിയായാണ് അദ്ദേഹം ഈ യാത്രക്കു പുറപ്പെട്ടത്. തന്റെ ജീവിതത്തിലെ വലിയ ആഗ്രഹമായിരുന്ന പരുമല പള്ളിയുടെ കൂദാശ ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടതിന് ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം തിരിച്ചത്. മുളന്തുരുത്തി, ചാലിശ്ശേരി തുടങ്ങിയ പള്ളികളിലെ സന്ദർശനത്തിനുശേഷം പട്ടാമ്പിയിൽ നിന്നു ബോംബെയ്ക്കു (മുംബൈ) പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ വെച്ചു പാസ്സ്പോർട്ട് സംബന്ധമായ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും അവയെല്ലാം അതിജീവിച്ചു ഊർശ്ലേമിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. മർക്കോസിന്റെ ഭവനം, വിശുദ്ധ കബറിടം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കൃംതാപള്ളി, വിവിധ സഭാവിഭാഗങ്ങളുടെ, പള്ളികൾ, മാർ യാക്കോബ് ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം ഗോഗുൽത്താ, കുരിശു നാട്ടിയതും പാറപിളർന്നതുമായ സ്ഥലം, യൗസേഫിന്റേയും നിക്കോദിമോസിന്റേയും കബറിടങ്ങൾ, ദാവീദിന്റെ ശവക്കല്ലറ, രക്തനിലം, പീലാത്തോസിന്റെ അരമന, വിസ്താരസ്ഥലം, ഇടയന്മാർക്കു ദൂതൻമാർ കാണപ്പെട്ട സ്ഥലം തുടങ്ങി വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉൾച്ചേർന്നിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചതിന്റെ അനുഭവസാക്ഷ്യമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം.

യാത്രയുടെ ഒരു ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നില്ല ഈ രചനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. തനിക്കു ലഭിച്ച അപൂർവ്വാനുഭവത്തിന്റെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിലേക്കു സഭാംഗങ്ങളെ ആനയിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചത്. യാത്രയ്ക്കുശേഷം അദ്ദേഹം നടത്തിയ പ്രഭാഷണത്തിൽ “സത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുവാൻ കാഴ്ച ഏറ്റവും ഉപയോഗമുള്ളതാകകൊണ്ട് വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുന്നതാകയാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നു നാം അഭിപ്രായപ്പെടുക, ഗുണദോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവെന്നു'' ഉപദേശിക്കുന്നു. രചനയിൽ പലപ്പോഴും ബൈബിളിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം നറുനിലാവു പുലർത്തുന്നു. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധതയിൽ നിന്നാണ് ഓരോ വാക്കും രൂപം കൊണ്ടത്. ഈ സ്വാധീനം

വാക്കുകളിലും വാകൃങ്ങളിലും ബിംബങ്ങളിലും ഉപമകളിലുമെല്ലാം പ്രകടമാണ്. ഒന്നു രണ്ടു ഉദാഹരണം ശ്രദ്ധിക്കുക. വേദം പറയുന്നതു പോലെ ഊർശ്ലേം പർവ്വതങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (പേജ് 33) പിതാവിനെ വന്ദിക്കുന്നതു ഈ മലയിലുമല്ല യെറുശലേമിലുമല്ല, ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും വന്ദിക്കണമെന്നു നമ്മുടെ കർത്താവ് ശമരിയക്കാരത്തി സ്ത്രീയോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ദൈവത്തെ എവിടെയും സേവിക്കാവുന്നതാണ്. (പേജ് 55) തന്റെ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൾബോധവും താല്പര്യവും വല്ലപ്പോഴും ആവർത്തിക്കുന്നതായി കാണാം.

യാത്രയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ തങ്ങൾ അനുഭവിച്ച ദുരിതങ്ങളും ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന അഴിമതിയും വരച്ചു കാട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം മടിക്കുന്നില്ല. വർണ്ണനകളിലെ മിതത്വവും നിരീക്ഷണപാടവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. വർണ്ണിക്കുന്ന വസ്തുവിനെക്കുറിച്ച്, അനുഭവത്തെക്കുറിച്ച്, യാഥാർത്ഥ്യബോധ്യം ഉണ്ടാവുന്ന വിധത്തിലാണ് വിവരിക്കുന്നത്. അത്യുക്തിയോ അതിഭാവുകത്വമോ വർണ്ണനയിലല്ല. സ്വന്തം സഭയെക്കുറിച്ചു സദാ എരിയുന്ന ഹൃദയം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. സഭയുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചു വ്യക്തമായ അവബോധവും ഉൾക്കാഴ്ചയും ഈ കൃതിയിൽ അന്തർലീനമായി നിലകൊള്ളുന്നു. “സുറിയാനിക്കാർക്ക് പള്ളിയും പട്ടക്കാരും ഇല്ലെങ്കിലും മൂസൽക്കാരും ബാഗ്ദാദുകാരുമായി അനേകം യാക്കോബായിക്കാരും കൽദായക്കാരും ഇവിടെ കച്ചവടത്തിനും വേലക്കും വന്നു പാർക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ഒരു പള്ളിയും പട്ടക്കാരനും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ക്രമേണ ഒരു നല്ല ഇടവകയായിത്തീരുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. (പേജ് 15)

യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം ദർശിച്ച ഒരു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് പള്ളിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. പ്രഥമവായനയിൽ സാധാരണ ഒരു വിവരണമായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ സഭാചരിത്രത്തിന്റേയും വിശ്വാസദർശനങ്ങളുടേയും സൂക്ഷ്മാംശങ്ങൾ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. “ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ഇവിടുത്തെ ഒരു ഹൈ ചർച്ചു ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളി പോയിക്കണ്ടു. അതിൽ നമ്മുടെ സുറിയാനി പള്ളികളെപ്പോലെ മൂന്നു ത്രോണോസുകളും, കുരിശുകളും മെഴുകുതിരികളും മാർബിൾ കല്ലുകൊണ്ടുള്ള അനേക ബിംബങ്ങളും ഉണ്ട്. ഹൈക്കലായിൽ ഒരു ബിഷോപ്പിന്റെ കബറും അതിന്റെ മീതെ സ്ഥാനവസ്ത്രഭൂഷണത്തോടു കൂടി മാർബിൾ കല്ലിൽ ബിഷോപ്പിന്റെ ഒരു രൂപവും വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” ഈ വർണ്ണനയെക്കുറിച്ചു സഭാചരിത്ര ഗവേഷകനായ എം. കുര്യൻ തോമസ്

ഇങ്ങനെ വിശദീകരിക്കുന്നു. 'മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ അന്ന് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണവാദം കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പുരാതന സഭകളും കൂദാശകളും ആചാരരീതികളും തെറ്റാണെന്നു ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷനറിമാർ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിനെ ശക്തമായി എതിർത്തിരുന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ അവരുടെ തന്നെ പള്ളിയിൽ അവർ എതിർക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്."[5]

മലയാള ഗദ്യത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ തുടക്കത്തിലാണ് ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം രചിക്കപ്പെടുന്നത്. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദത്തിൽ തന്നെ പദ്യം കരുത്തുറ്റ ഒരു ശാഖയായി മലയാളത്തിൽ വളർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനുശേഷം രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടോളം കഴിഞ്ഞാണ് ഗദ്യം വളർച്ചയുടെ പടവുകൾ കയറുന്നത്. കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ, എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ, ഒ. ചന്തുമേനോൻ തുടങ്ങിയ സാഹിത്യകാരൻമാരിലൂടെ വളർന്നു വികസിച്ച മലയാളഗദ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണത്തിനു സ്വകീയ സ്ഥാനമുണ്ട്. ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണത്തിന്റെ ഭാഷ ഒരതിർത്തിവരെ സംസ്കൃതീകൃതമാണെന്നും സമകാലീന ഗദ്യസാഹിത്യഭാഷയാണെന്നും ഡോ. ചന്ദനപള്ളി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും സൂക്ഷ്മമായ ഒരു മിഷനറി ഗദ്യച്ഛായ ഇതിനെ ഭാഷയുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം നിർണ്ണയിക്കുന്നു. 'പരുമല തിരുമേനി മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവായ ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ തെളിച്ചവും ലാളിത്യവും ഉള്ള മലയാള പദാവലികൾ സ്വാംശീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഗദ്യരചനാ ശാസ്ത്രമാണ് പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ആവിഷ്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നും ഇത് കറ തീർന്ന മിഷനറി ഗദ്യമാതൃകയാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പരുമല തിരുമേനി ഉപയോഗിച്ച സാഹിത്യഭാഷ മിഷനറി മലയാളമാണ് എന്ന വാദം പുനഃപരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. പാശ്ചാത്യദേശത്തുനിന്നും മതപ്രചാരണത്തനായി എത്തിയ മിഷനറിമാർ രൂപപ്പെടുത്തിയ ഗദ്യഭാഷ സാമാന്യ മലയാളത്തിൽ നിന്നു ഏറെ അകലെയായിരുന്നു. ആശയസംവേദനം മാത്രമായിരുന്നു മിഷനറിമാരുടെ ലക്ഷ്യം. എന്നാൽ അതിനുമുൻപു തന്നെ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മിഷനറിമാരുടെ മലയാളത്തിന്റെ കലർപ്പില്ലാത്ത ഭഷയാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യം മുഴുവൻ മിഷനറി മലയാളച്ചുവയിലുള്ളതാണെന്ന സങ്കല്പം ശരിയല്ല. നൂറ്റാണ്ടുകളായി ആരാധനയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും വേണ്ടി കേരളത്തിൽ നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികൾ സാധാരണ ജനജീവിതവു

മായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. നിരണം ഗ്രന്ഥവരി തന്നെ ഉദാഹരണം. ഈ ഭാഷയുടെ സാഹിത്യാവിഷ്കാരങ്ങൾ ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണത്തിൽ നാം കണ്ടെത്തുന്നത്?

വെളിച്ചത്തിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന മൊഴികൾകൊണ്ടു ഈ ഗ്രന്ഥം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആനന്ദം നിറയ്ക്കുന്നു. യേശുവിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റേയും സാന്നിദ്ധ്യം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ആ സാന്നിദ്ധ്യമാണ് ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണത്തിന്റെ അഗ്നിതേജസ്സ്.

കല്പനകളും പ്രഭാഷണങ്ങളും

വിശ്വാസപരമായ പ്രബോധനവും ഉപദേശങ്ങളുമാണ് കല്പനകളുടെ അന്തർദ്ധാര. എങ്കിലും സാമൂഹികരംഗത്തും സാംസ്കാരികരംഗത്തും ഉണ്ടാകുന്ന ചലനങ്ങൾ കല്പനകളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. 1892 കുംഭം 29-ാം തിയതി നിരണം പള്ളിയിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുവിച്ച കല്പനയിൽ ആത്മവിമർശനവും സഭാംഗങ്ങൾക്കുള്ള ഉദ്ബോധനവും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതി: 'നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ മ്ശിഹാതമ്പുരാൻ തന്റെ സകല കൃപകളിലും ഒന്നാമനായി നടത്തിയതും തന്റെ ശിഷ്യൻമാരെ പ്രത്യേകം ഭരമേല്പിച്ചതും പഠിത്വമാകുന്നു. നമ്മുടെ മഹാരാജാവും രാജ്യക്ഷേമത്തിനായി തന്റെ രാജ്യമൊക്കെയിലും ഉന്നതമായി നടത്തിവരുന്നതും പഠിത്തമത്രെ. അങ്ങനെ തന്നെ അന്യസഭക്കാരായ റോമാക്കാരും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരും അവരുടെ എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലും സിമ്മിനാരികളായിട്ടും കബേന്തകളായിട്ടും മറ്റു പള്ളിക്കൂട്ടങ്ങളായിട്ടും നിറച്ചു വരുന്നു. എന്നാൽ ഇവരുടെ ഇടയിൽ പൂർവ്വിക അപ്പോസ്തോലിക സഭയെന്നുള്ള ഒരു മഹത്വം നമുക്കുള്ളതിനാൽ അതിനെ ഘോഷിച്ചുകൊണ്ടും നടക്കുന്നതു മാത്രമല്ലാതെ അപ്പോസ്തോല സ്ഥാപനത്തിനടുത്ത യാതൊരു വേലയും ഉപദേശവും നടത്തിക്കയും അതിനു അറിവും ശേഷിയും ഇല്ലാതെയും തീർന്നിരിക്കകൊണ്ടും നിർജീവാവസ്ഥയിലിന്നു ആയിരിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല എല്ലാ പള്ളികളിലും തമ്മിൽ സമാധാനമില്ലാതെ ജന്തുക്കളെപ്പോലെ കടിപിടിക്കൂട്ടി നശിച്ചു നശിച്ചു അശേഷം മേൽഗതിയില്ലാതെയും ഇതരസഭക്കാർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ആക്ഷേപത്തിനും നിന്ദക്കും പാത്രീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു'. ഒരു നൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞും ഈ വാക്കുകളുടെ പ്രസക്തി അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുക്കൊണ്ടിരിക്കയല്ലേ? 1895 1070-ാമാണ്ട് മിഥുനമാസം 6-ാം തിയതി പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്നയച്ച പൊതുകല്പന മാമ്മോദീസ, വി. കുർബ്ബാന സുറിയാനി സഭയുടെ വിശ്വാസദർശനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആധികാരിക രേഖയാണ്. ഓരോ കൂദാ

ശയേയും വേദപുസ്തക ഉപദേശത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അപഗ്രഥിക്കുകയും സഭയുടെ, വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെ അമൂല്യത എടുത്തുകാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. നർമ്മവും പരിഹാസവും പല കല്പനകളേയും ആലോചനാമൃതമാകുന്നു. ഈ കല്പനയിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പരിഹസിക്കുന്നു. 'പ്രിയമുള്ളവരെ സുറിയാനിക്കാർ ഇളക്കം തട്ടി പീപ്പിൾ ആണെന്നു ഈ ദുരുപദേശികൾ കൂടെ ആക്ഷേപിച്ചു പറവാൻ തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ മക്കൾ ആയിത്തീർന്നതിൽ നാം അത്യന്തം വ്യസനിക്കുന്നു.' ഇളക്കം തട്ടി പീപ്പിൾ എന്ന ശൈലിപ്രയോഗം ശ്രദ്ധേയം തന്നെ.

ഒരു പുരുഷായുസ്സ് മുഴുവൻ നിറഞ്ഞുനിന്ന തപശ്ചര്യയുടേയും ദൈവാരാധനയുടേയും മുദ്രകൾ പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ രചനകൾക്ക് ഉൾക്കനം നൽകുന്നു. ലാളിത്യവും ഗഹനതയും ഈ രചനകളിൽ സമന്വയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം തന്നെ നിരുപാധികമായ സത്യാന്വേഷണമായിരുന്നു. കാലദേശങ്ങളെ ഉല്ലംഘിക്കുന്ന അചുംബിതമായ കല്പനാ സമൃദ്ധിയും, ആർജ്ജവത്വമാർന്ന വാങ്മയ വൈഭവവും രചനകൾക്കു പുതിയൊരു മാനം നൽകുന്നു. എങ്കിലും പ്രമേയങ്ങളുടെ വൈവിദ്ധ്യത്തേക്കാളേറെ സവിശേഷമായ മനഃസംസ്കാരമാണ് നമ്മെ സമാകാർഷിക്കുക. ഈ മനഃസംസ്കാരത്തോട് ക്രൈസ്തവികതയുടെ ദൈവതേജസ്സ് ഉൾച്ചേരുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ദർശനം. നമ്മുടെ ആത്മീയ വരൾച്ചയുടെ മേൽ ഇത് കുളിർമഴയായ് പെയ്തിറങ്ങുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

1. ഡോ. സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, *മലങ്കര സഭാ പിതാക്കന്മാർ,* സീഡീസ് ബുക്സ്, ചന്ദനപ്പള്ളി, 1990, പേജ് 11.
2. *ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം,* കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 1999, പേജ് 9.
3. മാധവൻ നായർ എം. കെ., (യാത്രാ വിവരണം) *ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ,* ഡി. സി. ബുക്സ്, 1998, പേജ് 636.
4. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഗീവർഗീസ്, *ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണം,* സോഫിയാ ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2002.
5. ടി. പുസ്തകം, പേജ് 61.

❑

സാഹിത്യ സൗന്ദര്യം നിറഞ്ഞ രചനാ ശില്പം

തോമസ് നീലാർമഠം

ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് മലയാളഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട '*ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണം*' എന്ന ഗ്രന്ഥം, പ്രസ്തുത സാഹിത്യശാഖയിലെ ലക്ഷണമൊത്ത പ്രഥമ പ്രസിദ്ധീകരണമാണെന്ന് അടിസ്ഥാനപരമായി (ചരിത്രം, സാഹിത്യം, ഗവേഷണം എന്നീ മേഖലകളുടെ സഹായത്തോടെ) തെളിയിച്ചിട്ട് സാഹിത്യചരിത്രകാരന്മാരോ ജീവത്സാഹിത്യത്തിന്റെ മുഖ്യധാരായിലൂടെയൊഴുകി നീങ്ങുന്ന പുരോഗമന സാഹിത്യ പ്രവർത്തകരോ ഈ വസ്തുതകളെ അംഗീകരിക്കുവാനോ വേണ്ടത്ര പ്രചാരം നൽകുവാനോ മനസ്സു കാണിക്കാത്തത് തികച്ചും ഖേദകരം തന്നെയാണ്. മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ വിവിധ ശാഖകളിൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ ഉയർന്നു വന്നിട്ടുള്ള പുരോഗമനാശയങ്ങളേയും പ്രവണതകളേയും അതിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയ്ക്കനുസരിച്ച് ഉൾക്കൊള്ളുകയും അതിനാവശ്യമായ പ്രചാരം നൽകുവാൻ സാഹിത്യകാരന്മാരെ അണിനിരത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മലയാളത്തിലെ എഴുത്തുകാരും അവരുടെ സംഘങ്ങളും മുൻകാലങ്ങളിൽ വിമുഖത കാട്ടിയിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളെ നവോത്ഥാനത്തിന്റേയും പുരോഗമനത്തിന്റേയും തട്ടകങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് സാഹിത്യത്തിന്റെ അനന്തവിസ്മയമായി വാഴ്ത്തിപ്പാടുന്നതിനും ഇക്കൂട്ടർ മടികാണിച്ചില്ല.

പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനി എന്നറിയപ്പെടുന്ന ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ രചിച്ച '*ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണം*' എന്ന ഗ്രന്ഥം ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം മലയാള സാഹിത്യരംഗത്ത് സംവാദങ്ങൾക്കും (വിവാദങ്ങൾ?) ചർച്ചകൾക്കും വേദിയൊരുക്കുകയാണ്. ഇതുവരെ മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ യാത്രാവി

വരണഗ്രന്ഥമായി പരിഗണിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നത്, പാറേമ്മാക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാർ 1785-ൽ എഴുതി 1936-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച '*വർത്തമാനപ്പുസ്തകം*' എന്ന ഗ്രന്ഥമാണ്. രചനാകാലഘട്ടവും കയ്യെഴുത്തുപ്രതിയും ആധാരമാക്കിയാണ് ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 'പ്രായം' നിശ്ചയിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഈ വസ്തുത അംഗീകരിക്കേണ്ടിവരും. എന്നാൽ കേരളത്തിൽ അച്ചടി ആരംഭിച്ചതിനു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം 1936 വരെ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു, വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിന് ഗ്രന്ഥരൂപം കൈവരിക്കാൻ. പക്ഷേ, 1895-ൽ തന്നെ പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയെഴുതിയ '*ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണം*' എന്ന ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. 1996-ൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ശതാബ്ദി പ്രമാണിച്ച് പുറത്തിറക്കിയ പുതിയ പതിപ്പിന് (കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം) ആമുഖ പഠനം തയ്യാറാക്കിയ പോൾ മണലിൽ *ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണം* 'മലയാളത്തിലെ അച്ചടിച്ച ആദ്യ യാത്രാവിവരണമാണെന്ന്' അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സാംസ്കാരിക കേരളത്തിന്റെ മഹാചാര്യനായ ഡോ. സുകുമാർ അഴീക്കോട് ഈ വിഷയം ചർച്ചചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതിനുശേഷമാണ് പ്രബലമായ ചില ധാരണകളെ തിരുത്തിക്കുറിക്കാനുപകരിക്കുന്ന ചടുലമായ ഈ വാദമുഖത്തോട് സാഹിത്യനായകന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും അല്പാല്പമായി പ്രതികരിച്ചുതുടങ്ങിയത്. സാഹിത്യ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ യാത്രാവിവരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് പരുമലതിരുമേനിയെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കാതെ പോയത് ഖേദകരമായിപ്പോയിയെന്ന് ഡോ. സുകുമാർ അഴീക്കോട് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1975-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച *ക്രൈസ്തവ വിജ്ഞാനകോശ*ത്തിൽ പരുമല തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒരെഴുത്തുകാരനെന്ന നിലയിലുള്ള പരുമല തിരുമേനിയുടെ സംഭാവനകളെക്കുറിച്ചോ '*ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണം*' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിശ്രേഷ്ഠമായ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചോ യാതൊരു വിവരവും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

ഇപ്പോൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പുതിയ പതിപ്പുകളുടെ രംഗപ്രവേശത്തോടെ മലയാളഗദ്യസാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ *ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണം* ഒരു ചാലകശക്തിയായിരുന്നു എന്ന് പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് അറിവു നൽകാൻ കഴിഞ്ഞത് നിസ്സാര കാര്യമല്ല.

എന്നാൽ കൃതഹസ്തനായ ഒരെഴുത്തുകാരൻ പാലിയ്ക്കേണ്ട ഈ സകല മര്യാദക്രമങ്ങളും ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചനയിൽ പാലിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തിടുക്കത്തിൽ നടന്നുപോകുന്നതിനിടയിലും പാതയോരത്ത് കൗതുകമുണർത്തുന്ന എന്തെങ്കിലും കാഴ്ചകണ്ടാൽ എല്ലാം മറന്ന് ഒരഞ്ചുനിമി

ഷമെങ്കിലും അവിടെ നില്ക്കാൻ ഔദാര്യം കാണിക്കുന്നവനാണ് മലയാളി. അവന്റെ അറിവിന്റെ പരിധിക്കപ്പുറത്തുള്ളതും അജ്ഞാതമായതും അറിയാനുള്ള കൗതുകം ശിശുസഹജമായിട്ടെന്നപോലെ മലയാളി മനസ്സിൽ കൊണ്ടുനടക്കും. സമകാലിക ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കാത്തതെല്ലാം അവനിൽ കൗതുകമുണർത്തുന്നതാണ്. മലയാളിയുടെ ഈ സാധാരണ കൗതുകത്തെയാണ് പരുമലതിരുമേനി മുന്നിൽ കണ്ടത് . താൻ കണ്ടതും കേട്ടതും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞതുമായ കാര്യങ്ങളെ മലയാളിക്കു മനസ്സിലാകുന്ന ലളിതമായ ഭാഷയിലൂടെ ഒരു മേല്പട്ടക്കാരന്റെ ആത്മീയ പ്രൗഢിയും തേജസ്സും ചോർന്നുപോകാത്തവിധം എഴുതി അറിയിക്കാൻ തിരുമേനി കാണിച്ച സൈ്ഥര്യവും ഉത്സാഹവുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസസന്തതിയായ 'ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണം.'

ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രയോജനക്ഷമതയെന്നു പറയുന്നത് അതിന്റെ വായനാനുഭവം ആണെന്ന് പരിശുദ്ധ തിരുമേനി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ആ വീക്ഷണത്തിൽനിന്നു വേണം *ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണ*ത്തെ വിലയിരുത്താൻ.

തിരുമേനി സന്ദർശിച്ച സ്ഥലങ്ങളുടെ ചരിത്രപരമായ പ്രാധാന്യം, ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ പ്രത്യേകതകൾ, മതവിഭാഗങ്ങൾ, സംസ്കാരങ്ങളിലെ വൈരുദ്ധ്യം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ അത്യധികം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അഭിവീക്ഷിച്ച് എഴുതിവയ്ക്കുന്നതിന് കഴിഞ്ഞു എന്നത് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സവിശേഷതയായി കണക്കാക്കാം. കൃതി ചിന്തോദ്ദീപകവും ബോധോത്തേജകവും സൗന്ദര്യാനുഭൂതി ഉളവാക്കുന്നതും ആകണമെന്നുള്ള നിഷ്കർഷ ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണത്തിന്റെ ഓരോ പുറങ്ങളിലും ഓളം വെട്ടി നിൽക്കുന്നു. ഊർശ്ലേമിന്റെ ആത്മീയമായ മധുര സൗന്ദര്യത്തിലേക്ക് അനുവാചകനെ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ ഊർശ്ലേമും അനുവാചകനും തമ്മിലുള്ള അകലം കുറഞ്ഞുവരുന്നു എന്ന തോന്നൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനും ഭക്തിയും വിശ്വാസവും അയാളിൽ കൂടുതൽ പ്രബലമാകുന്നതിനും ഇടയാക്കും വിധമാണ് ഊർശ്ലേം യാത്രാവേളകളിലെ അനുഭവങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിലൊരു സത്യാന്വേഷണത്തിന്റെ സുതാര്യതയും ഭക്തമനസ്സിന്റെ വിശ്വാസവിലാസങ്ങളും അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നു. ഓരോ വാക്കും അളന്നു തൂക്കിയെടുത്താണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരു വിശുദ്ധ നാടിന്റെ പാരമ്പര്യത്തേയും സംസ്കാരത്തേയും കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും മനസ്സിനേയും ചിന്തകളേയും വിശ്വാസത്തിന്റെ സ്നേഹതീരത്ത് കെട്ടിയുറപ്പിക്കുവാനും കഴിയുംവിധത്തിലാണ് ഊർശ്ലേം യാത്രയുടെ സ്ഥലകാല വിവരണങ്ങൾ.

ഭാഷയിലും ഘടനയിലും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അഭിരുചിയേയും ആസ്വാദ്യതയേയും പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു കഴിയുന്നു എന്നതാണ് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുത. എഴുത്തുകാരന്റെ വിചാരബലം മാത്രമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് ആധാരം. ഇവിടെ സമൂലവും ഭാവനയുമില്ല. ഊർശ്ലേമിന്റെ ശാക്തികമായ ലാവണ്യസ്പർശം ഓരോ വിവരണങ്ങളിലുമുണ്ട്. മതാത്മകസാഹിത്യത്തിൽനിന്ന് അകന്ന് വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തേക്കാൾ അതീതമായ ഒരു മാനം ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണത്തിനുണ്ട്.

മലയാളത്തിലെ ലക്ഷണയുക്തമായ ആദ്യത്തെ യാത്രാവിവരണം പരുമല തിരുമേനിയുടെ ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണമാണെന്ന് സമ്മതിക്കാൻ വേറെയും ന്യായങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. തോമ്മാ കത്തനാരുടെ *വർത്തമാനപ്പുസ്തകം* സമ്പൂർണ്ണമായി ഒരു യാത്രാ വിവരണം ആണെന്ന് പറയുകവയ്യ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പതിമൂന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്നത് യാത്രയുടെ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണ്. അതിനുശേഷം മാത്രമാണ് യാത്രാനുഭവങ്ങളുടെ വിവരണം. പുറംലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതമൂലം സ്ഥലവിജ്ഞാനീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ ഒരുതരം നിശ്ചലതയുണ്ടായിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഊർശ്ലം യാത്രാവിവരണം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

എഴുത്തുകാരന്റെ രചനാ ലോകത്തേക്ക് അയാളുടെ ആത്മവത്തയുടെ തള്ളിക്കയറ്റം ഉണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ ഊർശ്ലേം യാത്രാവിശദാംശങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് 'സ്വയത്തെ' ശരിക്കും കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പല ഘട്ടങ്ങളിലും അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുകയും സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഗ്രന്ഥരചന നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിശേഷിച്ചും അക്കാലത്തെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ പരിവാരസമേതം ഒരു ദീർഘയാത്ര നടത്തുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ആരെല്ലാം എവിടെനിന്നെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കുകയും കരുതുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകും? അതിന്റെയൊക്കെ സ്ഥൂലവിവരണങ്ങൾ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കുത്തിനിറയ്ക്കാതെ അത്യാവശ്യമായി ഉൾക്കൊള്ളിക്കേണ്ട സ്വീകരണങ്ങളേയും സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളേയും കുറിച്ച് മാത്രമേ തിരുമേനി പ്രതിപാദിക്കുന്നുള്ളു. അതും ആതിഥ്യമര്യാദകൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലും പാലിയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് അറിയിക്കാൻവേണ്ടി സ്വീകരണങ്ങളുടെ നേരിയ വിവരണങ്ങൾ മാത്രമാണ് നൽകുന്നത്. മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ അതിഗംഭീരമായ സ്വീകരണച്ചടങ്ങുകളും യാത്രയയപ്പു സമ്മേളനങ്ങളും മററും മററും നടന്നിരിക്കാം. അത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അനാ

വശ്യവും അപ്രസക്തവുമായ വിവരണങ്ങൾ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവതരണ ഭംഗിക്കു മങ്ങലേല്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇതിലില്ല.

“ഇവിടെനിന്നു കാൽനടയായി പുറപ്പെട്ടു സെഹ്യോൻ മാളിക എന്നു കൂടി വിളിക്കപ്പെടുന്ന മർക്കോസിൻെറ ഭവനമാകുന്ന സുറിയാനിക്കാരുടെ ദയറായിൽ എത്തിയപ്പോൾ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ ബാവാവന്നു ഞങ്ങളെ എതിരേററു നമ്മെ ചുംബിക്കയും നമ്മെയും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന റെമ്പാനെയും പട്ടക്കാരെയും കസവുകാപ്പകൾ ധരിപ്പിച്ചും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന വൈദീകഗണങ്ങൾഎല്ലാം മെഴുകുതിരികൾ പിടിച്ചും സംഗീതങ്ങൾ പാടിക്കൊണ്ടു പള്ളിയകത്തേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കയുംചെയ്തു.”

പേജുകളോളം വിവരിക്കാമായിരുന്ന ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട സ്വീകരണ ചടങ്ങിന്റെ വിവരണം കേവലം ഒരു ഖണ്ഡികയിലൊതുക്കാൻ തിരുമേനിയുടെ ഔചിത്യ ദീക്ഷയ്ക്കു മാത്രമേ സാധിക്കൂ. തുടർന്നു മർക്കോസിന്റെ ഭവനം (ദയറ) ത്തെക്കുറിച്ച് അത്യുത്സാഹത്തോടെയാണ് തിരുമേനി വിവരിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് കർത്താവിന്റെ ശുദ്ധകബർ (ക്യംന്ത) ഗദ്സീമ്മോൻതോട്ടം, ബേത്ലഹേം പട്ടണം എന്നിവയൊക്കെ ഭക്ത്യാദരവുകളോടെ കാണിച്ചുതരുന്ന ഒരു ദൃശ്യാനുഭവം തന്നെയാണ് തിരുമേനിയുടെ രചനാ വൈഭവത്തിലൂടെ പ്രകടമാകുന്നത്.

“പാത്രിയർക്കീസ അകത്തുപ്രവേശിച്ചു ഏകദേശം ഒരു നാഴികയിൽ കുറയാതെ സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കത്തുന്ന ഒരു കെട്ടു ചെറിയ മെഴുകുതിരികൾ കബറിൻെറ ഉള്ളിൽ നിന്നും ഒരുദ്വാരത്തിൽകൂടി വടക്കോട്ടു യവുനായക്കാരുടെ സംഘത്തിലേക്കു കൊടുക്കപ്പെടുന്നതു കണ്ടു. മെഴുകുതിരി വാങ്ങിയവനെ തൂക്കിഎടുത്തുംകൊണ്ടു പലർകൂടി വടക്കെ കെട്ടിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. അതോടുകൂടെതന്നെ മററുള്ള സംഘക്കാർക്കും ഓരോ കെട്ടു കത്തുന്ന തിരികൾ കൊടുക്കപ്പെട്ടു. വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ പ്രത്യേകംചട്ടംകെട്ടി ആൾ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവരവർ അവരുടെ സംഘത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. അബ്ദള്ളാ റമ്പാച്ചനോടു പുത്തൻതീ വാങ്ങി നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നതു യൌസേപ്പു എന്നൊരു യുവാവായിരുന്നു. ഇവനിൽ നിന്നു എല്ലാവരും അവരവരുടെ കയ്യിൽ ഇരുന്ന ഓരൊകെട്ടു മെഴുകുതിരികൾ വാഴ്വിന്നായി കത്തിച്ചു. ഞങ്ങളും മുമ്പിൽ കൂട്ടി മെഴുകുതിരികൾ കരുതിയിരുന്നതിനാൽ അതിന്മേൽ കത്തിച്ചുവാങ്ങി.”

ഈ പുത്തൻ തീയുടെ അനുഭവമാണ് *ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണ*ത്തിന്റെ സ്നേഹമുദ്ര. ഓരോ സന്ദർശകന്റേയും മനസ്സ് ദർശനത്തിലൂടെ തേജസ്കരിക്കപ്പെടുന്നവിധം വായനക്കാരനിലേക്കും ആ അനുഭവം പങ്കി

ടുവാനാണ് പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനി ശ്രമിച്ചത്.

പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയുടെ *ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണ*ത്തെക്കുറിച്ച് പഠനങ്ങളും ചർച്ചകളും ഉണ്ടാകണം. *ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണ*ത്തിന്റെ ആദ്യ പതിപ്പ് സോഫിയാ ബുക്സ് (കോട്ടയം) ഇപ്പോൾ പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് അത്തരം പഠനങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കാൻ സഹായകമാണ്. 1996 ൽ പോൾ മണലിൽ 'മലയാളത്തിൽ അച്ചടിച്ച ആദ്യത്തെ യാത്രാവിവരണം' എന്ന വിശേഷണത്തോടെയാണ് *ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണം* പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതെങ്കിൽ 2002 ൽ സോഫിയാ ബുക്സ് 'മലയാളത്തിലെ ലക്ഷണമൊത്ത ആദ്യ യാത്രാവിവരണം' എന്ന വിശേഷണമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മലയാള സഞ്ചാര സാഹിത്യത്തിൽ *ഊർശ്ലേം യാത്രാ വിവരണ*ത്തിന്റെ ഭാഷയും സാഹിത്യമൂല്യവും വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിന് മൂലകൃതി അനിവാര്യമാണ്. സോഫിയാ ബുക്സ് പതിപ്പ് പുറത്തു വന്നതോടെ മൂലകൃതി ലഭ്യമായിരിക്കുന്നു. പ്രഥമ പതിപ്പിന്റെ പുനഃപ്രസിദ്ധീകരണം, മലയാള ഗദ്യ സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിലും ഗവേഷണ രംഗത്തും പുതിയ വഴിത്തിരിവ് സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

'മലയാളത്തിലെ ലക്ഷണമൊത്ത ആദ്യ യാത്രാവിവരണം' മലങ്കരസഭയുടെ പ്രഖ്യാപിത പരിശുദ്ധൻ രചിച്ചതാണെന്ന് പില്ക്കാല തലമുറ അറിയാൻ ഇടയാകുംവിധം ഈ വിഷയത്തിൽ ആവശ്യമായ ശ്രദ്ധയും കരുതലും നല്കുവാൻ സഭാ നേതൃത്വം തയ്യാറാകണം. വൈദികരുടേയും മതമേലദ്ധ്യക്ഷ്യന്മാരുടേയും ഭാഷാ സാഹിത്യസംഭാവനകളെക്കുറിച്ച് ഇനിയും പഠനങ്ങളും ചർച്ചകളും ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനു നാന്ദികുറിക്കാൻ ഈ *യാത്രാ വിവരണം* ഒരു നിമിത്തമാകും എന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

❑